

CONFERENCE PROCEEDINGS

CIPES

RESEARCH NETWORK

2026 AI-ENHANCED AREA-BASED RESEARCH:
REDEFINING INTEGRITY THROUGH TRANSPARENT
[CONFERENCE] Siam Oriental Hotel | August 4 – 5, 2026

การประชุมวิชาการเครือข่ายวิจัยของศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งที่ 2
“เสริมพลังการวิจัยเชิงพื้นที่ด้วยปัญญาประดิษฐ์ :
มาตรฐานแนวปฏิบัติใหม่เพื่อความเชื่อมั่นทางวิชาการ”

ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

APA7th Citation:

ชื่อ สกุล. (2569). ชื่อบทความ. ใน ธีรยุทธ สัจจะบุตร (บ.ก.), เสริมพลังการวิจัยด้วยปัญหาประดิษฐ์ : มาตรฐานแนวปฏิบัติใหม่เพื่อความเชื่อมั่นทางวิชาการ – AI-ENHANCED AREA-BASED RESEARCH: REDEFINING INTEGRITY THROUGH TRANSPARENT. การประชุมวิชาการเครือข่ายวิจัยของศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งที่ 2 (CPES RESEARCH NETWORK CONFERENCE 2026) (น. เลขหน้าเริ่มต้น-เลขหน้าสุดท้าย). ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

ยกตัวอย่างเช่น

วันเพ็ญ พงศ์สุวรรณศิริ, ลักษณะ ญาณภาพ, โชเพีย เดวตาแล และ อับดุลรอศักดิ์ หมาดอมา. (2569). การวิเคราะห์เชิงสัญลักษณ์ของอัตลักษณ์ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นลายผ้าอำเภอรามัน จังหวัดยะลา : วิทยาการวิจัยสังคมศาสตร์ทัศนะ. ใน ธีรยุทธ สัจจะบุตร (บ.ก.), เสริมพลังการวิจัยด้วยปัญหาประดิษฐ์ : มาตรฐานแนวปฏิบัติใหม่เพื่อความเชื่อมั่นทางวิชาการ – AI-ENHANCED AREA-BASED RESEARCH: REDEFINING INTEGRITY THROUGH TRANSPARENT. การประชุมวิชาการเครือข่ายวิจัยของศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งที่ 2 (CPES RESEARCH NETWORK CONFERENCE 2026) (น. 82 - 83). ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
กระทรวงศึกษาธิการ

รายงานการประชุมวิชาการฉบับนี้ดำเนินการภายใต้งบประมาณแผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพการศึกษา
และการเรียนรู้ โครงการบริหารจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ออกแบบปก บาฮารี ดีอราแม

ออกแบบโปสเตอร์ อนุภาพ ด่วงนัม

ลิขสิทธิ์ © ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ 2569

IN REMEMBRANCE OF

HER ROYAL HIGHNESS PRINCESS
BAJRAKITIYABHA NARENDIRADEBYAVATI

1978-2026

คำนิยามของบรรณาธิการบริหาร

การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างโอกาสให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งมีบริบททางสังคม วัฒนธรรม ภาษา และวิถีชีวิตที่หลากหลาย การพัฒนาการศึกษาในพื้นที่จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ความรู้ที่ตั้งอยู่บนความเข้าใจบริบทอย่างรอบด้าน ตลอดจนการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานทางการศึกษา นักวิชาการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และชุมชน การวิจัยจึงเป็นกลไกสำคัญในการทำความเข้าใจสภาพปัญหา ค้นหาแนวทางพัฒนาที่เหมาะสม และสร้างหลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อสนับสนุนการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติงานให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

การประชุมวิชาการเครือข่ายวิจัยของศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งที่ 2 (CPES RESEARCH NETWORK CONFERENCE 2026) ภายใต้หัวข้อ “เสริมพลังการวิจัยด้วยปัญญาประดิษฐ์ มาตรฐานแนวปฏิบัติใหม่เพื่อความเชื่อมั่นทางวิชาการ” จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการพัฒนางานวิจัยเชิงพื้นที่ให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี โดยเฉพาะปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ซึ่งมีบทบาทเพิ่มขึ้นในกระบวนการแสวงหาความรู้ การวิเคราะห์ข้อมูล และการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ขณะเดียวกัน การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวิจัยย่อมต้องดำเนินควบคู่กับความตระหนักถึงความถูกต้อง ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และจริยธรรมทางวิชาการ เพื่อให้ผลงานวิจัยมีคุณภาพและได้รับความเชื่อมั่นจากสังคม

ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อเปิดพื้นที่ให้ครู บุคลากรทางการศึกษา นักวิจัย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ เผยแพร่ผลงาน และเรียนรู้แนวทางการพัฒนางานวิจัยร่วมกัน การประชุมครั้งนี้จึงเป็นโอกาสในการเสริมสร้างวัฒนธรรมการวิจัยที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้จากบริบทจริง การใช้เทคโนโลยีอย่างรู้เท่าทัน และการยึดมั่นในมาตรฐานทางวิชาการ เพื่อให้องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการศึกษาได้อย่างเหมาะสม

ในนามของศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ขอขอบคุณวิทยากร ผู้ทรงคุณวุฒิ คณะผู้จัดงาน คณะบรรณาธิการ ผู้สนับสนุนบทความวิจัย ตลอดจนเครือข่ายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ที่ร่วมกันสนับสนุนให้การประชุมวิชาการครั้งนี้เกิดขึ้นด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ ความร่วมมือของทุกท่านนับเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาศักยภาพการวิจัยและสร้างองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานการประชุมวิชาการฉบับนี้จะเป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งอ้างอิงทางวิชาการสำหรับครู บุคลากรทางการศึกษา นักวิจัย และผู้ที่สนใจ ตลอดจนเป็นจุดเริ่มต้นของการต่อยอดความร่วมมือทางวิชาการที่นำไปสู่การสร้างนวัตกรรมและแนวทางการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีงานวิจัยที่มีคุณภาพ โปร่งใส และมีจริยธรรมเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน

(นายนิกร แซ่เจียร)

ผู้อำนวยการศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้

บรรณาธิการบริหาร

คำนิยามของบรรณาธิการ

การวิจัยทางการศึกษา (Educational Research) เป็นกระบวนการสำคัญในการสร้างความเข้าใจต่อปรากฏการณ์ทางการเรียนรู้ พัฒนานวัตกรรม และแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา และชุมชน สำหรับพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ การวิจัยยังมีความสำคัญในฐานะเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานทางการศึกษาสามารถนำประสบการณ์จากการทำงานจริงมาสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ และใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ประกอบการพัฒนาการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ที่มีความหลากหลาย

รายงานการประชุมวิชาการเครือข่ายวิจัยของศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งที่ 2 (CPES RESEARCH NETWORK CONFERENCE 2026) ฉบับนี้ได้รวบรวมผลงานวิจัยและองค์ความรู้ทางการศึกษาที่สะท้อนความพยายามของนักวิจัยและผู้ปฏิบัติงานในการพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เพื่อสนับสนุนกระบวนการวิจัยและการจัดการเรียนรู้ ควบคู่กับการตระหนักถึงความโปร่งใสและความซื่อสัตย์ทางวิชาการ

ในฐานะบรรณาธิการ การจัดทำรายงานการประชุมวิชาการฉบับนี้มีเป้าหมายสำคัญในการรวบรวมและเผยแพร่ผลงานให้เป็นระบบ เพื่อให้ผลงานที่เกิดจากความตั้งใจและประสบการณ์ของนักวิจัยได้รับการถ่ายทอดสู่สาธารณะ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษา ค้นคว้า และพัฒนางานทางวิชาการต่อไป ผลงานแต่ละชิ้นมีคุณค่าในฐานะหลักฐานของการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และเป็นส่วนหนึ่งของการสะสมองค์ความรู้ที่ช่วยให้เห็นทั้งแนวทางการพัฒนาโอกาสในการประยุกต์ใช้ และประเด็นที่ควรได้รับการศึกษาต่อยอด ขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีทำให้ผู้วิจัยจำเป็นต้องพัฒนาความรู้และทักษะอย่างต่อเนื่อง การใช้ปัญญาประดิษฐ์จึงควรตั้งอยู่บนความเข้าใจในข้อจำกัดของเครื่องมือ การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และการเปิดเผยการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ผู้วิจัยยังคงต้องรับผิดชอบต่อกระบวนการศึกษา การตีความผล และข้อสรุปที่นำเสนอด้วยตนเอง ทั้งนี้ เพื่อธำรงไว้ซึ่งคุณภาพของผลงานและความเชื่อมั่นต่อกระบวนการวิจัยทางการศึกษา

ขอขอบคุณผู้นิพนธ์บทความวิจัยทุกท่านที่ร่วมแบ่งปันผลงานและประสบการณ์ทางวิชาการ ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีส่วนสนับสนุนการดำเนินงานและการจัดทำรายงานฉบับนี้ ความร่วมมือดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงพลังของเครือข่ายวิจัยที่พร้อมเรียนรู้ แลกเปลี่ยน และพัฒนางานร่วมกัน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ หวังว่ารายงานการประชุมวิชาการฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน การพัฒนานวัตกรรม และการศึกษาวิจัยในอนาคต ตลอดจนเป็นแรงบันดาลใจให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาเห็นความสำคัญของการวิจัยในฐานะส่วนหนึ่งของการพัฒนาวิชาชีพ และร่วมกันสร้างสรรค์งานวิจัยที่มีคุณภาพ ยึดมั่นในจริยธรรม และตอบสนองต่อความต้องการของพื้นที่อย่างแท้จริง

(ดร.ธีรยุทธ สักจะบุตร)

นักวิชาการศึกษาศำนาญการ

ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้

บรรณาธิการ

คำนิยมของบรรณาธิการ

การพัฒนาการศึกษาให้ก้าวหน้าอย่างมีคุณภาพ จำเป็นต้องอาศัยองค์ความรู้ที่เกิดจากการศึกษาค้นคว้า การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง งานวิจัยทางการศึกษาจึงมีความหมายลึกซึ้งกว่าการเป็นเพียง ผลงานทางวิชาการ เพราะเป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องได้ร่วมกันตั้งคำถาม แสวงหาคำตอบ และต่อยอดแนวคิดจากประสบการณ์ที่หลากหลาย โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งมีบริบทและเสน่ห์ แห่งความหลากหลายเฉพาะตัว การส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างนักวิจัย ครู บุคลากรทางการศึกษา และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างสรรค์องค์ความรู้ที่มีความหมายและเติบโตได้อย่างยั่งยืน

การสร้างเครือข่ายวิจัยทางการศึกษาให้เข้มแข็งและยั่งยืน จำเป็นต้องอาศัยการผนึกกำลังอย่างต่อเนื่อง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความมุ่งมั่นร่วมกันของผู้ที่เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่ การจัดประชุม วิชาการเครือข่ายวิจัยของศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งที่ 2 ภายใต้หัวข้อ “เสริมพลังการวิจัย เชิงพื้นที่ด้วยปัญญาประดิษฐ์ : มาตรฐานแนวปฏิบัติใหม่เพื่อความเชื่อมั่นทางวิชาการ” (AI-Enhanced Area-Based Research: Redefining Integrity through Transparent) จึงมีความหมายยิ่งกว่าการจัดเวทีทางวิชาการทั่วไป ด้วยเป็น โอกาสสำคัญในการสานต่อเจตนารมณ์จากการประชุมครั้งแรก ตอกย้ำความมุ่งมั่นของเครือข่าย และสะท้อนถึง ความพร้อมในการก้าวไปข้างหน้าร่วมกัน ท่ามกลางบริบทแห่งการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการและความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยี

การกลับมาพบกันครั้งนี้เป็นโอกาสอันดีในการทบทวนประสบการณ์ สานสัมพันธ์ และแลกเปลี่ยนมุมมอง เพื่อขยายขอบเขตการเรียนรู้ระหว่างกัน ยิ่งไปกว่านั้น การรวบรวมผลงานวิจัยไว้ในรายงานการประชุมวิชาการฉบับนี้ นับเป็นคลังปัญญาและฐานข้อมูลเผยแพร่ทางวิชาการที่ทรงคุณค่า ทั้งยังเป็นชุมพลังความรู้เชิงพื้นที่ที่พร้อมให้นักวิจัย นักการศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒินำไปศึกษาต่อยอด ถอดบทเรียน ประยุกต์ใช้แก้ปัญหา และขับเคลื่อนนโยบาย ทางการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม อันเป็นรากฐานของเครือข่ายที่เชื่อมโยงกันด้วยเป้าหมายร่วมในการพัฒนาการศึกษา ให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่

ขอขอบคุณคณะผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้สนับสนุนบทความวิจัย คณะทำงาน และภาคีเครือข่ายวิจัยทุกท่าน ที่มีส่วนร่วม ขับเคลื่อนให้การประชุมวิชาการและการจัดทำรายงานการประชุมวิชาการครั้งนี้ประสบความสำเร็จด้วยดี หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าการประชุมครั้งที่ 2 นี้ จะเป็นอีกหนึ่งหมุดหมายสำคัญของการเติบโต และเป็นจุดเริ่มต้นของความร่วมมือที่แน่นแฟ้น ยิ่งขึ้น เพื่อร่วมกันส่งเสริมประสบการณ์ สร้างสรรค์องค์ความรู้ และสืบสานพลังทางวิชาการให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนา การศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

(นางรัตเกล้า นุ่นแมน)

นักวิชาการศึกษานานาญการพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่

ผู้อำนวยการกลุ่มวิจัย ติดตาม และประเมินผลการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้

บรรณาธิการ

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ 1 ส่วนนำ (introduction)

คำนิยมของบรรณาธิการบริหาร	ก
คำนิยมของบรรณาธิการ	ข - ค
สารบัญ	1 - 10
กำหนดการ	11 - 12
องค์ปาฐกถาพิเศษ และคณะผู้ทรงคุณวุฒิ	13
รายนามบรรณาธิการการประชุมวิชาการ	14 - 15

ส่วนที่ 2 บทความวิจัยภาคบรรยาย (oral presentation)

วรางคนางค์ ลานแดง [R1-01]	การพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กออทิสติก โดยการใช้เกมบันไดงู ตะลุมกรงผดุงภูมิปัญญา ร่วมกับการชี้แนะ DEVELOPING SOCIAL SKILLS IN AUTISTIC CHILDREN BY USING THE SNAKES AND LADDERS GAME IN CONJUNCTION WITH GUIDANCE	17 - 18
ดาร์รัตน์ บางพระ [R1-03]	การพัฒนาคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาในระดับ อนุปริญญา โดยใช้กระบวนการเรียนรู้โครงงานแผนธุรกิจเป็นฐาน DEVELOPING ENTREPRENEURIAL CHARACTERISTICS FOR DIPLOMA STUDENT THROUGH PROJECT-BASED LEARNING OF BUSINESS PLAN	19 - 20
เจนจิรา ชุมณี และ บุศรินทร์ ปิริยะ [R1-04]	การพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะด้านการสื่อสารผ่านการขับเคลื่อน ค่ายพรีโอลิมปิกทางภาษาสำหรับผู้เรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดน ภาคใต้ DEVELOPMENT OF LEARNERS' POTENTIAL AND COMMUNICATION COMPETENCIES THROUGH THE IMPLEMENTATION OF A PRE-OLYMPIC LANGUAGE CAMP IN THE SOUTHERN BORDER PROVINCES OF THAILAND	21 - 22

ธนาเทพ เพ็ชรเจริญ, ณัฏพร อุดมรัตน์ และ วรลักษณ์ ชูกำเนิด [R1-05]	จากประสบการณ์สู่ความเข้าใจ: การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาศาสตร์อย่างยั่งยืนผ่านการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์ หน่วยการเรียนรู้ “BETTER HEALTH, BETTER TEETH” ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 FROM EXPERIENCE TO UNDERSTANDING: A CLASSROOM ACTION RESEARCH ON DEVELOPING SUSTAINABLE COEXISTENCE WITH NATURE AND SCIENCE THROUGH EXPERIENTIAL LEARNING ON “BETTER HEALTH, BETTER TEETH” IN GRADE 5 STUDENTS	23 - 25
กิตติพงศ์ แสง และ วรลักษณ์ ชูกำเนิด [R1-06]	การพัฒนาทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ผ่านกิจกรรมการวิจัยอิสระ (WARRAPHAT COOL INTERESTING RESEARCH) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนวรพัฒน์ DEVELOPMENT OF SCIENCE PROCESS SKILLS THROUGH INDEPENDENT RESEARCH ACTIVITIES (WARRAPHAT COOL INTERESTING RESEARCH) AMONG PRIMARY SCHOOL STUDENTS AT WARRAPHAT SCHOOL	26 - 27
กัญญาพัชร สารอาภรณ์, วรลักษณ์ ชูกำเนิด, จิราวรรณ คุ่มสุข, กนต์ธเนก ศิริแสงเพชร และ ชนินาถ นิลสุวรรณ [R1-07]	กลไกความร่วมมือพหุภาคีเชิงระบบระหว่างโรงเรียน ชุมชน และเครือข่ายภายนอกบนฐานทุน SOFT POWER เมืองสงขลาเพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการของผู้เรียน SYSTEMIC MULTI-STAKEHOLDER COLLABORATION MECHANISMS AMONG SCHOOLS, COMMUNITIES, AND EXTERNAL NETWORKS BASED ON SONGKHLA CITY'S SOFT-POWER CAPITAL FOR DEVELOPING STUDENTS' ENTREPRENEURIAL COMPETENCIES	28 - 30
วรลักษณ์ ชูกำเนิด, ไชยยา ภูมินา, ชินพีญา น้อยไสน, อนิตา หมัดอัด, อารีดา สาหมาน และ อารมณ ชัยวร [R1-08]	นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยผ่านวรรณกรรมเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความเข้าใจหลักภาษาและสมรรถนะการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 INNOVATION IN THAI LANGUAGE INSTRUCTION THROUGH LITERATURE-BASED LEARNING TO ENHANCE GRAMMATICAL UNDERSTANDING OF GRADE 5 STUDENTS	31 - 32

ปรีดา หวังนุรักษ์, กัญหทัย ช้างกลาง, กมลทอง ล่องแก้ว, นันทพงศ์ ตุ่มเผ่าพันธุ์, เสาวลักษณ์ ธนสาร, วรลักษณ์ ชูกำเนิด และ ปัญญนันต์ ทองบัว [R1-09]	การพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้แบบเปิดร่วมกับการใช้กระดาน ดำแบบญี่ปุ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 DEVELOPING OPEN APPROACH INNOVATION AND JAPANESE BLACKBOARD TO ENHANCE MATHEMATICAL THINKING SKILLS OF GRADE 1 STUDENTS	33 - 34
ชัยฟูดิน หะยีดีแม [R1-10]	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การสอนรายวิชาเศรษฐศาสตร์ เรื่อง เศรษฐศาสตร์ใกล้ตัวในชีวิตและชุมชน โดยใช้ TYP-Thungyang daeng Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนทุ่งยาง แดงพิทยาคม จังหวัดปัตตานี DEVELOPMENT OF LEARNING ACHIEVEMENT IN ECONOMICS ON "EVERYDAY ECONOMICS IN LIFE AND COMMUNITY" USING TYP-THUNGYANGDAENG MODEL FOR GRADE 11 STUDENTS AT THUNGYANGDAENG PITTAYAKOM SCHOOL, PATTANI PROVINCE	35 - 36
อิสลาม มาเนง, นัชชีมา บาเกาะ และ รุ่งลาวัลย์ จันทรัตน [R1-11]	การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานบูรณาการ หลักฮายะฮ์ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันต่อภัยคุกคามทางเพศบนสื่อ สังคมออนไลน์ DEVELOPMENT OF A PROBLEM-BASED LEARNING INSTRUCTIONAL MODEL INTEGRATED WITH THE PRINCIPLE OF HAYAH TO ENHANCE STUDENTS' RESILIENCE TO ONLINE SEXUAL THREATS	37 - 38
นุชีฮา มอนอง, นัชชีมา บาเกาะ และ รุ่งลาวัลย์ จันทรัตน [R1-12]	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอน PWIM ร่วมกับบัตร คำศัพท์ ENHANCING ENGLISH VOCABULARY LEARNING ACHIEVEMENT OF GRADE 6 STUDENTS THROUGH THE PICTURE-WORD INDUCTIVE MODEL (PWIM) AND FLASHCARDS	39 - 40

บุศรินทร์ ปิริยะ และ ชญาดา แก้วเย็น [R2-01]	การขับเคลื่อนการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา โดยการบูรณาการเนื้อหาหลักสูตรสังคมพหุวัฒนธรรมจังหวัดชายแดนภาคใต้สู่การจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ENHANCING EDUCATIONAL MANAGEMENT AND LEARNING THROUGH THE INTEGRATION OF THE SOUTHERN BORDER PROVINCES MULTICULTURAL CURRICULUM ACROSS THE EIGHT LEARNING AREAS	41 - 42
เบญญา อนุพันธ์, वलกรณีย ยอดไกร, วารดี แลหะ, สารีนา พันธุ์ฉายา, อัจฉรา กุลรังษี และ เอกรินทร์ สังข์ทอง [R2-02]	การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาใหม่ในการยกระดับคุณภาพการศึกษากรณีศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดปัตตานี PARTICIPATORY MANAGEMENT BY NEWLY APPOINTED SCHOOL ADMINISTRATORS FOR ENHANCING EDUCATIONAL QUALITY: A CASE STUDY OF SMALL SCHOOLS IN PATTANI PROVINCE	43 - 46
สุลายมาน บากา [R2-03]	กระบวนการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนประตูปริวิทยา โดยใช้แนวคิดโรงเรียนในฐานะชุมชนแห่งการเรียนรู้ (SLC) AN INTERNAL SUPERVISION PROCESS FOR ENHANCING TEACHERS' ACTIVE LEARNING MANAGEMENT SKILLS AT PRATUPHOWITTAYA SCHOOL BASED ON THE CONCEPT OF SCHOOL AS LEARNING COMMUNITY (SLC)	47 - 49
รัตติยา เทพหล้า, วรางคณา วรรณบุญ, อรุณทัย ย่างกุ้ง, อานันท์ทกร ศรีประสม, เอกรินทร์ สังข์ทอง และ อารดี เด่นตุลาการ [R2-04]	ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา: กรณีศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดนราธิวาส CREATIVE LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS: A CASE STUDY OF ELEMENTARY SCHOOLS IN NARATHIWAT PROVINCE	50 - 51
อาดัม ตะโละ [R2-05]	ผลการใช้รูปแบบการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตามวิถีชุมชนของนักเรียนโรงเรียนประตูปริวิทยา THE RESULTS OF IMPLEMENTING A COMMUNITY-BASED MORAL AND ETHICAL CULTIVATION MODEL FOR STUDENTS AT PRATUPHOWITTAYA SCHOOL	52 - 54

ชาติชาย โคกเขา, สำเร็จ สระขาว, อรทัย แก้ววิจิต และ วิรัช ชูสิน [R2-06]	การพัฒนากลไกการบริหารจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนพื้นที่นวัตกรรม: กรณีศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโรงเรียนวรนารีเฉลิม จังหวัดสงขลา DEVELOPMENT OF AN ADMINISTRATIVE MECHANISM FOR ACTIVE LEARNING PROCESSES INTEGRATED WITH ARTIFICIAL INTELLIGENCE TO ENHANCE STUDENT QUALITY IN AN EDUCATION INNOVATION ZONE SCHOOL: A CASE STUDY OF THE SCIENCE AND TECHNOLOGY DEPARTMENT, WORANARI CHHALEM SCHOOL, SONGKHLA PROVINCE	55 - 57
ไอลา เจะฮู [R2-07]	พัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้นวัตกรรม ไอ-แคร์ โมเดล (I-CARE Model) เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะผู้เรียนตามพระบรมราโชบายด้านการศึกษาของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 10 DEVELOPING A STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM USING THE I-CARE MODEL TO ENHANCE STUDENT CHARACTERISTICS BASED ON THE ROYAL POLICIES ON EDUCATION AT RATCHAPRAJANUKROH 10 SCHOOL	58 - 59
นิทัศน์ นิมะ, บุศรินทร์ ปิริยะ และ สุชาดา สว่างเพชร [R2-08]	พัฒนาศักยภาพนักเรียนแกนนำเพื่อส่งเสริมวิถีการดำเนินชีวิตตามหลักสุกมปากัต (ธรรมนูญหมู่บ้าน 9 ดี) ในสถานศึกษา THE DEVELOPMENT OF STUDENT LEADERS' POTENTIAL TO PROMOTE LIFESTYLES BASED ON THE PRINCIPLES OF HUKUM PAKAT (THE 9 GOOD VILLAGE CHARTER) IN EDUCATIONAL INSTITUTIONS	60 - 61
ชาเราะห์ วัฒนะ [R2-09]	กลยุทธ์การบริหารจัดการเวลาปฏิบัติราชการของบุคลากรเชิงพื้นที่เพื่อความปลอดภัยในการเดินทาง กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านตันหยงโป สปป.สตูล AREA-BASED PERSONNEL TIME MANAGEMENT STRATEGIES FOR COMMUTING SAFETY: A CASE STUDY OF BAN TANYONGPO SCHOOL, SATUN PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA	62 - 64

สลินี จงใจสุวรรณ [R2-10]	การพัฒนาทักษะการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อประยุกต์ใช้ใน สถานศึกษาสู่การเป็นองค์กรนวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนนาทวี วิทยาคม DEVELOPING ARTIFICIAL INTELLIGENCE SKILLS FOR APPLICATION IN EDUCATIONAL INSTITUTIONS TO BECOME AN INNOVATIVE ORGANIZATION: A CASE STUDY OF NATHAWEEWITTHAYAKOM SCHOOL	65 - 67
สุวิมา อินทร์จันทร์ [R2-11]	การพัฒนา SMART Model : นวัตกรรมการนิเทศภายในแบบมีส่วนร่วม เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนสงขลา วิทยาคม DEVELOPMENT OF THE SMART MODEL: A PARTICIPATORY INTERNAL SUPERVISION INNOVATION FOR ENHANCING LEARNING MANAGEMENT QUALITY AT SONGKHLA WITTAYAKHOM SCHOOL	68 - 70

ส่วนที่ 3 บทความวิจัยภาคโปสเตอร์ (poster presentation)

อัมดัม เตาะสาตุ [P-01]	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องสระเปลี่ยนรูป โดยใช้การเรียนรู้เชิงรุก 4 ขั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบ่อเตย A STUDY ON DEVELOPING LEARNING ACHIEVEMENT IN THAI LANGUAGE ON VOWEL TRANSFORMATION USING 4-STEP ACTIVE LEARNING FOR PRATHOM 2 STUDENTS AT BAN BO TOEI SCHOOL	72 - 74
กฤติมา สุวรรณโร และ อาชีวะ ชูและ [P-02]	การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนผ่านโครงงานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านควนหรั่ง THE DEVELOPMENT OF STUDENTS' TEAMWORK SKILLS THROUGH A CAREER PROJECT-BASED LEARNING APPROACH FOR GRADE 4 STUDENTS AT BAN KHUAN RAN SCHOOL	75 - 76

มนัสรินทร์ บุญญคง [P-05]	การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูสังคมศึกษาโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น แหล่งเรียนรู้ประวัติศาสตร์และซอฟต์แวร์พาวเวอร์ (Soft Power) ด้วยกระบวนการนิเทศ 4P-CN DEVELOPMENT OF ACTIVE LEARNING MANAGEMENT FOR SOCIAL STUDIES TEACHERS UTILIZING LOCAL RESOURCES, HISTORICAL SITES, AND SOFT POWER THROUGH THE 4P-CN SUPERVISION	77 - 78
ชาครียา ชายเกลี้ยง [P-06]	พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้บนฐานแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมซอฟต์แวร์พาวเวอร์ของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาด้วยกระบวนการนิเทศ KLAER DEVELOPMENT OF LOCAL LEARNING RESOURCE-BASED LEARNING INNOVATIONS TO PROMOTE THAILAND'S SOFT POWER IN EDUCATION SANDBOX PILOT SCHOOLS THROUGH THE KLAER SUPERVISION MODEL	79 - 81
วันเพ็ญ พงศ์สุวรรณศิริ, ลักขณา ญาณภาพ, โซเฟีย เดวาดาแล และอัครดรรคศักดิ์ หมดอุมา [P-07]	การวิเคราะห์เชิงสัญลักษณ์ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นลายผ้าอำเภอรามัน จังหวัดยะลา : วิธีวิทยาการวิจัยสัญลักษณ์ทัศนะ A SEMIOTIC ANALYSIS OF LOCAL PRODUCT IDENTITY IN FABRIC MOTIFS OF RAMAN DISTRICT, YALA PROVINCE: A VISUAL SEMIOTICS RESEARCH METHODOLOGY	82 - 83
อติติยา เศษแอ [P-09]	พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การแยกสารในชีวิตประจำวัน ในการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 DEVELOPMENT OF A CREATIVITY-BASED LEARNING AND 5E INQUIRY LEARNING MODEL USING LEARNING ACTIVITY PACKAGES ON SEPARATION OF SUBSTANCES IN DAILY LIFE FOR DEVELOPING CREATIVE THINKING SKILLS OF GRADE 6 STUDENTS	84 - 86

ไฉหยู หมัดชูตชู [P-12]	การบริหารสถานศึกษาโดยใช้ STEPs Model ร่วมกับการโค้ชและ ปัญญาประดิษฐ์เพื่อพัฒนาสมรรถนะครู: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านตำมะ ลังใต้ จังหวัดสตูล SCHOOL MANAGEMENT USING THE STEPS MODEL INTEGRATED WITH COACHING AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE FOR TEACHER COMPETENCY DEVELOPMENT: A CASE STUDY OF BAN TAMMALANG TAI SCHOOL, SATUN PROVINCE	87 - 89
สิริญา สุหลง [P-13]	การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมเรียนรู้ PLUTO Model ในชุมชน พืชผักธรรมชาติ ตามล่าเด็กดี เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะตามโครงการ โรงเรียนสุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านกุวิง THE DEVELOPMENT OF PLUTO MODEL ACTIVITIES IN THE "HAPPY VEGETABLE GARDEN, HUNTING FOR GOOD KIDS" CLUB FOR ENHANCING UPRIGHT SCHOOL PROJECT CHARACTERISTICS AMONG SIXTH-GRADE STUDENTS AT BAN GUWING SCHOOL	90 - 92
สุรศักดิ์ หมดโตะแหะ, สุริยาตี อัสคอลลีฮัน, อุสมาน เจอะอูมา และ ชัมชู สาอู [P-14]	การพัฒนากระบวนการนิเทศ PITSAR เพื่อยกระดับสมรรถนะครูจัดการ เรียนรู้ประวัติศาสตร์เชิงพื้นที่ ส่งเสริมความเป็นพลเมืองวิถีประชาธิปไตย DEVELOPMENT OF THE PITSAR SUPERVISION PROCESS TO ENHANCE TEACHER COMPETENCIES IN AREA-BASED HISTORY LEARNING TOWARDS DEMOCRATIC CITIZENSHIP	93 - 94
ณัฐชา วิริยะสร้างตน [P-15]	ผลการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศแบบ S-P-O-R-S Model เพื่อการ พัฒนาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน THE RESULTS OF SUPERVISION USING THE S-P-O-R-S MODEL TO DEVELOP STUDENTS' LITERACY SKILLS	95 - 96
ฟาอิส แวเยะ [P-16]	นวัตกรรมกระบวนการนิเทศแบบ PAER2S เพื่อส่งเสริมการจัดการ เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และนวัตกรรมของครูผู้สอนทักษะอาชีพโรงเรียน คอนเนกซ์ดี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 PAER2S SUPERVISION PROCESS INNOVATION TO ENHANCE CREATIVE AND INNOVATIVE LEARNING MANAGEMENT OF OCCUPATIONAL SKILL TEACHERS IN CONNEXT ED SCHOOLS UNDER PATTANI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1	97 - 98

อรณัฐ อภิรติวานนท์ [P-18]	รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาเชิงพื้นที่เพื่อพัฒนาสมรรถนะ ผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศและยกระดับองค์กรแห่งความสุข ด้วยนวัตกรรม STAPLE MODEL โรงเรียนปากจำวิทยา AN AREA-BASED SCHOOL MANAGEMENT MODEL FOR ENHANCING STUDENT COMPETENCY TOWARDS EXCELLENCE AND ELEVATING HAPPY ORGANIZATION THROUGH STAPLE MODEL INNOVATION AT PAKJA WITTAYA SCHOOL	99 - 101
สินีนางุ ธรรมชาติ [P-20]	นวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา “สาครวิถึ 5 ร่วม 5 สร้าง” เพื่อหล่อ หลอมพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงและคุณธรรมที่ยั่งยืนของนักเรียน โรงเรียน สาครพิทยาคาร THE “SAKORN WITHEE 5 RUAM 5 SANG” SCHOOL MANAGEMENT INNOVATION FOR CULTIVATING STRONG LIFE FOUNDATIONS AND SUSTAINABLE MORAL DEVELOPMENT AMONG STUDENTS OF SAKORNPITTAYAKARN SCHOOL	102 - 104
รุธาญา เจษฐ และ ลาติพะห์ ยูโซ๊ะ [P-31]	การวิจัยเชิงพื้นที่เพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองโลก และเป้าหมายการ พัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs): กรณีศึกษาความสัมพันธ์ของสิ่งปกคลุมดินกับ การเกิดเมฆในชุมชนบ้านยือเลาะ AREA-BASED RESEARCH TO PROMOTE GLOBAL CITIZENSHIP EDUCATION AND SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS (SDGS): A CASE STUDY OF LAND COVER AND CLOUD FORMATION IN BAN YUE LOH COMMUNITY	105 - 106
ลาติพะห์ ยูโซ๊ะ และ รุธาญา เจษฐ [P-32]	นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน: การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ “ป้าย เตือนเพื่อนรู้ใจ” อุปกรณ์อัจฉริยะสำหรับผู้พิการทางสายตา PROJECT-BASED LEARNING INNOVATION: THE DEVELOPMENT OF "THE FRIENDLY GUIDE" SMART ASSISTANT FOR THE VISUALLY IMPAIRED	107 - 108

นิพัฐพนธ์ ทัพพัชชัยศิริ, ชนพงศ์ เลิศชัยคงเพชร และ ร่อเจด เจ๊ะสัน [P-35]	การพัฒนาระบบพยากรณ์และเฝ้าระวังเชิงรุกการออกนอกกระบบ การศึกษาอัจฉริยะ (SMART DROP) เชิงพื้นที่ของโรงเรียนในเขตจังหวัด ชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านสะพานเคียน DEVELOPMENT OF A SPATIAL SMART PROACTIVE EDUCATIONAL DROPOUT FORECASTING AND SURVEILLANCE SYSTEM (SMART DROP) FOR SCHOOLS IN THAILAND'S SOUTHERN BORDER PROVINCES: A CASE STUDY OF BAN SAPHAN KHIAN SCHOOL	109 - 110
แวฟาดีเมาะ เจ๊ะมูซอ และ เอกรินทร์ สังข์ทอง [P-36]	ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการ สอนของครูในโรงเรียนพื้นที่นวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานี้เขต 1 EDUCATIONAL SUPERVISION SKILLS OF SCHOOL ADMINISTRATORS AFFECTING TEACHERS TEACHING EFFICIENCY IN INNOVATION AREA SCHOOLS UNDER THE PATTANI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1	111 - 112

ส่วนที่ 4 ภาคผนวก (appendix)

ประกาศรางวัลผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการเครือข่ายวิจัย ของศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งที่ 2	114 - 115
--	-----------

กำหนดการ

การประชุมวิชาการเครือข่ายวิจัยของศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งที่ 2

หัวข้อ “เสริมพลังการวิจัยเชิงพื้นที่ด้วยปัญญาประดิษฐ์ :

มาตรฐานแนวปฏิบัติใหม่เพื่อความเชื่อมั่นทางวิชาการ”

ระหว่างวันที่ 4 - 5 สิงหาคม 2569

ณ โรงแรมสยามออเรียนทัล อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

วันอังคารที่ 4 สิงหาคม 2569

08.00 – 09.00 น.	ลงทะเบียนผู้เข้าร่วมกิจกรรม
09.00 – 09.30 น.	พิธีเปิดโดย นายนิกร ช่างเถียร ผู้อำนวยการศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้
09.30 – 10.30 น.	ปาฐกถาพิเศษ : “ทิศทางการทำงานวิจัยเชิงพื้นที่ภายใต้มาตรฐานจริยธรรมในยุคปัญญาประดิษฐ์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้” โดย รองศาสตราจารย์ ดร.เกสรี ลัดเลีย รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
10.30 – 12.00 น.	การนำเสนอผลงานวิจัยภาคโปสเตอร์ (poster presentation)
13.30 – 14.30 น.	การบรรยายเชิงปฏิบัติการหัวข้อ “AI Disclosure Lab – ห้องแล็บความซื่อสัตย์ วิธีการเขียน Declaration Statement ในงานวิจัย” โดย 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ์ สุขจิตร์จุล กลุ่มวิชาวิจัยและวัดผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และ 2) อาจารย์ ดร.กนิชชา ศิริศักดิ์ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
14.30 – 15.30 น.	การบรรยายเชิงปฏิบัติการหัวข้อ “Hallucination Check – การกิจตรวจหาการประสาหลอนของปัญญาประดิษฐ์ที่เกิดขึ้นในงานวิจัย” โดย 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงผกา ปวีณบำเพ็ญ สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต และ 2) อาจารย์ ดร.ศิริปรียา ใจบุญมา สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
15.30 – 16.30 น.	การบรรยายเชิงปฏิบัติการหัวข้อ “Ethical Review Panel – ถกประเด็นเรื่องความรับผิดชอบของนักวิจัย (Accountability) และบทบาทของ Reviewer ในยุค AI” โดย 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ์ สุขจิตร์จุล 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงผกา ปวีณบำเพ็ญ 3) อาจารย์ ดร.กนิชชา ศิริศักดิ์ และ 4) อาจารย์ ดร.ศิริปรียา ใจบุญมา

วันพุธที่ 5 สิงหาคม 2569

08.00 – 09.00 น.	ลงทะเบียนผู้เข้าร่วมกิจกรรม
09.00 – 12.00 น.	การนำเสนอผลงานภาคบรรยาย (Oral Presentation) จำนวน 2 ห้องย่อย ได้แก่ ห้องที่ 1 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และการวิจัยเชิงพื้นที่ (Innovative Pedagogy, Learning Achievement and Area-Based Education) ผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ์ สุจิตร์จุล, 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงผกา ปวีณบำเพ็ญ, 3) อาจารย์ ดร.กณิชา ศิริศักดิ์ และ 4) อาจารย์ ดร.ศิริปรียา ใจบุญมา ห้องที่ 2 กลยุทธ์ นโยบาย และการบริหารจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ (Educational Strategy, Policy, and Administration) ผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย 1) ดร.จตุณี ทองสุข, 2) ดร.จิรภัค สุวรรณเจริญ และ 3) นางไซหนับ เฮสเอ
13.00 – 14.00 น.	มอบเกียรติบัตร จำนวน 4 รางวัล ดังนี้ 1) รางวัลบทความวิจัยยอดเยี่ยม (Best Paper Award) จำนวน 2 รางวัล 2) รางวัลนวัตกรรมวิจัยเชิงพื้นที่ด้วย AI (Outstanding AI-Enhanced ABE Research) จำนวน 1 รางวัล 3) รางวัล Best Poster Award by AI Recognition จำนวน 1 รางวัล และมอบเกียรติบัตรให้แก่ผู้นำเสนอบทความวิจัยภาคบรรยายและภาคโปสเตอร์
14.00 – 15.30 น.	พิธีปิดการประชุม โดย นายนิกร ชั่งเถียร ผู้อำนวยการศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้
15.30 – 16.30 น.	ปิดการประชุม/ผู้เข้าร่วมการประชุมวิชาการ (Audiences) รับเกียรติบัตร

หมายเหตุ กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

องค์ปาฐกถาพิเศษ

**การประชุมวิชาการเครือข่ายวิจัย
ของศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษา
ในจังหวัดชายแดนภาคใต้**

ครั้งที่ 2 4-5
สิงหาคม
2569
โรงแรม : น
โรงแรมนภา
จังหวัดสงขลา
โรงแรมนภา

เสริมพลังการวิจัยเชิงพื้นที่ด้วยปัญญาประดิษฐ์ :
มาตรฐานแนวปฏิบัติใหม่เพื่อความเชื่อมั่นทางวิชาการ
AI-Enhanced Area-Based Research: Redefining Integrity through Transparent

KEYNOTE SPEAKER
รศ.ดร.เกสรี ลิดเต็ย
รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

คณะผู้ทรงคุณวุฒิ

ผศ.ดร.วรรณิ์ สุกจิตร์จรัส
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ผศ.ดร.พวงผกา ปิวัฒนาเพ็ญ
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

อาจารย์ ดร.กณิชา ศรีศักดิ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ ดร.ศิริปริยา ใจบุญมา
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

อาจารย์ไชนับ เอโส
สำนักงานศึกษาธิการภาค 7

ดร.จรรณี กองสุข
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกาโต้

ดร.จิรภัก สุวรรณเจริญ
ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้

คณะผู้ทรงคุณวุฒิ

บรรณาธิการบริหาร

ศค.จชต
นายนิกร ช่างเตียร
ผู้อำนวยการ
ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้

☎ 09 8014 5851
✉ NIKORN@EDU-SOUTH.GO.TH

f ศึกษารอบนอก 📺 ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 🌐 WWW.EDU-SOUTH.GO.TH

บรรณาธิการ

ศค.จชต
ดร.ธีรยุทธ สัจจะบุตร
นักวิชาการศึกษาระดับปริญญาโท
นักวิชาการศึกษาระดับปริญญาเอก

f ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 📺 ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 🌐 WWW.EDU-SOUTH.GO.TH

กองบรรณาธิการ

ศค.จชต
นายธนวัฒน์ ตรณิตย
รองผู้อำนวยการศูนย์
☎ 08 5673 4366 📧 TANAWAT2520@EDU-SOUTH.GO.TH

f ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 📺 ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 🌐 WWW.EDU-SOUTH.GO.TH

ศค.จชต
นางรัตเกล้า นัยนัย
นักวิชาการศึกษาระดับปริญญาโท
นักวิชาการศึกษาระดับปริญญาเอก
☎ 08 6688 3079 📧 RAKLAO@EDU-SOUTH.GO.TH

f ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 📺 ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 🌐 WWW.EDU-SOUTH.GO.TH

กองบรรณาธิการ

ศค.จชต

ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้

นางสาวจิตลา บุญนัต

นักวิชาการศึกษานโยบาย

ศค.จชต

ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้

นางสาวจิตลา บุญนัต

นักวิชาการศึกษานโยบาย

ศค.จชต

ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้

นางสาวจิตลา บุญนัต

นักวิชาการศึกษานโยบาย

ผู้ช่วยกองบรรณาธิการ

นายรัชมรงค์ พลันสังเกตุ	นักวิชาการศึกษานโยบาย
นายบาฮารี ดือราแม	นักวิชาการศึกษานโยบาย
นายอนุภาพ ด้วงนัม	นักวิชาการศึกษานโยบาย
นางฮาสาน๊ะ ดอเลาะ	นักวิชาการศึกษานโยบาย
นางสาวซูไฮลา บินเยาะ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนศึกษานโยบาย
ว่าที่ร้อยตรีสวาทพงษ์ สมมาตร	นักจัดการงานทั่วไปศึกษานโยบาย
นางสาวชานียาห์ ราโอบ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
นางสาวกัลยณี รามวงศ์พ่ายไพฑูรย์	นักประชาสัมพันธ์ปฏิบัติการ
นางสาวสวิตา หมดสอ	เจ้าพนักงานธุรการศึกษานโยบาย
นายฟิกรี ดาโอะ	เจ้าพนักงานพัสดุศึกษานโยบาย

บทความวิจัยภาคบรรยาย
(Oral Presentation)

[R1-01]

การพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กออทิสติก โดยใช้เกมบันไดงูตระกูลงูผสมปัญญาร่วมกับการชี้แนะ

DEVELOPING SOCIAL SKILLS IN AUTISTIC CHILDREN BY USING THE SNAKES AND LADDERS GAME IN CONJUNCTION WITH GUIDANCE

วรangkanางค์ ลานแดง

Warangkanang Landaeng

ครู, ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, สงขลา

Corresponding Author: warangkanang_view@hotmail.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กออทิสติกโดยใช้เกมบันไดงูตระกูลงูผสมปัญญาร่วมกับการชี้แนะ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติและสังเกตผล (Action and Observe) และขั้นสะท้อนผล (Reflect) กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กออทิสติกช่วงอายุ 6 - 12 ปี จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบประเมินทักษะทางสังคม เกมบันไดงูตระกูลงูผสมปัญญา แบบบันทึกการสังเกต และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะทางสังคมของเด็กออทิสติกภายหลังได้รับการสอนด้วยเกมบันไดงูตระกูลงูผสมปัญญาร่วมกับการชี้แนะ สูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการสอนด้วยบันไดงูตระกูลงูผสมปัญญาร่วมกับการชี้แนะ

The objective of this research was to enhance the social skills of children with autism through the use of the "Snakes and Ladders: Exploring the City to Preserve Wisdom" game, combined with guidance. This study employed a Classroom Action Research methodology, comprising three distinct phases: Planning, Action and Observation, and Reflection. The target group for this research consisted of three children with autism, aged 6 to 12 years.

The instruments employed in this research consisted of a social skills assessment scale, the "Talui Krung Phadung Phumipanya" (Venturing Through the City to Uphold Wisdom) Snakes and Ladders game, an observation record form, and an Individual Implementation Plan (IIP). Data analysis was divided into two components: quantitative data analysis, utilizing descriptive statistics specifically frequency and mean and qualitative data analysis, employing content analysis.

Research findings indicate that the social skills of children with autism, following instruction using the "Snake and Ladders: Exploring the City to Preserve Wisdom" game combined with guidance, were significantly higher than they were prior to receiving such instruction.

คำสำคัญ : การชี้แนะ, เกมบันไดงู, ทักษะทางสังคม, เด็กออทิสติก

Keyword: Guidance, Snakes and Ladders, Social Skills, Autism

[R1-03]

**การพัฒนาคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับอนุปริญญา
โดยใช้กระบวนการเรียนรู้โครงงานแผนธุรกิจเป็นฐาน
DEVELOPING ENTREPRENEURIAL CHARACTERISTICS FOR DIPLOMA STUDENT
THROUGH PROJECT-BASED LEARNING OF BUSINESS PLAN**

ดาร์รัตน์ บางพระ

Dararat Bangpra

ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ, วิทยาลัยชุมชนสงขลา สถาบันวิทยาลัยชุมชน, สงขลา

Corresponding Author: dararat@sk-cc.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เปรียบเทียบคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับอนุปริญญาโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านโครงการแผนธุรกิจเป็นฐาน 2) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อาการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับอนุปริญญา โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านโครงงานแผนธุรกิจเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ นักศึกษาระดับอนุปริญญา ที่ศึกษาในรายวิชาพื้นฐานการประกอบธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ วิทยาลัยชุมชนสงขลา 2 ห้องเรียน คือ รหัส 67 จำนวน 40 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับอนุปริญญา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กล่าวคือ ความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง ความมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ ความเชื่อมั่นในตนเอง สุขภาพ เครือข่ายความสัมพันธ์ จริยธรรมผู้ประกอบการ การเงินและการลงทุน และการบริหารความเสี่ยง ล้วนเป็นคุณสมบัติสำคัญ สำหรับผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้การเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนโดยกระบวนการเรียนรู้โครงงานแผนธุรกิจเป็นฐาน พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่ากระบวนการเรียนรู้ผ่านโครงงานแผนธุรกิจเป็นฐานในรายวิชา มีผลทำให้นักศึกษาระดับอนุปริญญา มีความรู้เพิ่มขึ้น

This study aimed to: (1) compare the entrepreneurial characteristics of diploma-level students using a business plan project-based learning approach, and (2) assess the learning

achievement in entrepreneurship among diploma students through the same instructional approach.

The sample consisted of diploma-level students enrolled in the Fundamentals of Business course under the Management program at Songkhla Community College. Two classes from the 2024 academic cohort (Class 67), comprising a total of 40 students, were selected. The statistical methods employed for data analysis included percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The results revealed that students' entrepreneurial characteristics after the intervention were significantly higher than before at the .05 level. Specifically, key attributes such as creativity, self-learning and self-development, achievement motivation, self-confidence, health, networking, entrepreneurial ethics, financial and investment literacy, and risk management were identified as essential qualities.

Furthermore, the findings indicated that students' learning achievement in entrepreneurship after participating in the business plan project-based learning process was significantly higher than before the intervention at the .05 level. This demonstrates that the business plan project-based learning approach effectively enhanced the entrepreneurial knowledge of diploma-level students.

คำสำคัญ : การประกอบการ, คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ, กระบวนการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

Keyword: Entrepreneurship, Characteristics of Entrepreneurs, Project-based Learning

[R1-04]

**การพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะด้านการสื่อสารผ่านการขับเคลื่อนค่ายพรีโอลิมปิกทางภาษา
สำหรับผู้เรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้**

**DEVELOPMENT OF LEARNERS' POTENTIAL AND COMMUNICATION COMPETENCIES
THROUGH THE IMPLEMENTATION OF A PRE-OLYMPIC LANGUAGE CAMP IN THE
SOUTHERN BORDER PROVINCES OF THAILAND**

เจนจิรา ชูมณี^{1*} และ บุศรินทร์ ปิริยะ²

Janejira Chumanee^{1*} and Bussarin Piriya²

¹นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ, ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้, ปัตตานี

²นักวิชาการศึกษานานาญการพิเศษ, ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้, ปัตตานี

*Corresponding Author: ssmoesouth@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร 4 ภาษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาอาหรับ ภาษามลายูกลาง และภาษาจีน แก่ผู้เรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ 2) เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และมหาวิทยาลัยในพื้นที่ในการพัฒนาด้านภาษาของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ และ 3) เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเข้าร่วมค่ายพรีโอลิมปิกทางภาษาสำหรับผู้เรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้เรียนจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) ในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 400 คน คณาจารย์ จาก 4 มหาวิทยาลัยในพื้นที่ จำนวน 20 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) หลักสูตรค่ายพรีโอลิมปิกทางภาษา 2) แบบทดสอบวัดสมรรถนะด้านภาษา 3) แบบประเมินกระบวนการทำงานและการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนกิจกรรม 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนการพัฒนาและหลังการพัฒนาศักยภาพนักเรียนแกนนำ พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยสมรรถนะด้านภาษาเพิ่มสูงขึ้น ($M_{\text{หลัง}} = 62.01$, $SD = 20.48$) , ($M_{\text{ก่อน}} = 32.87$, $SD = 10.14$) 2) ได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และมหาวิทยาลัยในพื้นที่ในการพัฒนาด้านภาษาของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ จาก 4

มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 100 3) ผลประเมินความพึงพอใจต่อผู้เรียนต่อการเข้าร่วมค่ายฟรีโอลิมปิกทางภาษาสำหรับผู้เรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($M = 4.39$, $SD = 0.40$)

The research participants consisted of 400 students from schools under the Office of the Private Education Commission (OPEC) and the Secondary Educational Service Area Offices (SESAO) in the five Southern Border Provinces, as well as 20 lecturers from four local universities. The participants were selected through purposive sampling.

The research instruments included: (1) the Language Pre-Olympic Camp curriculum, (2) a language competency test, (3) an evaluation form for work processes and participation in activity implementation, and (4) a satisfaction questionnaire. Data were analyzed using percentage, mean, and standard deviation.

The findings revealed that:

1. A comparison of pre-development and post-development language competency test scores indicated that students' language competencies significantly improved after participating in the program. The post-test mean score was higher ($M = 62.01$, $S.D. = 20.48$) than the pre-test mean score ($M = 32.87$, $SD = 10.14$).
2. The project successfully established cooperation among government agencies, private-sector organizations, and local higher education institutions in promoting students' language development in accordance with the local context. Participation was achieved from all four targeted universities, representing 100 percent collaboration.
3. Students' overall satisfaction with participation in the Language Pre-Olympic Camp Program was at a high level ($M = 4.39$, $SD = 0.40$).

คำสำคัญ : สมรรถนะด้านการสื่อสาร, ค่ายฟรีโอลิมปิกทางภาษา, สังคมพหุวัฒนธรรม, จังหวัดชายแดนภาคใต้

Keyword: Communication Competency, Language Pre-Olympic Camp, Multiculturalism, Southern Border Provinces of Thailand

[R1-05]

จากประสบการณ์สู่ความเข้าใจ: การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการอยู่
ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาศาสตร์อย่างยั่งยืน ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์
หน่วยการเรียนรู้ “BETTER HEALTH, BETTER TEETH” ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
FROM EXPERIENCE TO UNDERSTANDING: A CLASSROOM ACTION RESEARCH ON
DEVELOPING SUSTAINABLE COEXISTENCE WITH NATURE AND SCIENCE THROUGH
EXPERIENTIAL LEARNING ON “BETTER HEALTH, BETTER TEETH” IN GRADE 5
STUDENTS

ธนาเทพ เพ็ชรเจริญ^{1*}, ณัฏพร อุดมรัตน์² และ วรลักษณ์ ชูกำเนิด³

Thanatep Petcharern^{1*}, Nutchapond Udomratn² and Woralak Chookamnerd³

^{1,2}ครูผู้สอน, โรงเรียนวรพัฒน์, สงขลา

³ผู้อำนวยการโรงเรียน, โรงเรียนวรพัฒน์, สงขลา

*Corresponding Author: thanatep.p@warraphat.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสามารถในการคิดเชิง
วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์ (Experiential
Learning) ในหน่วยการเรียนรู้ “Better Health, Better Teeth และเพื่อประเมินสมรรถนะด้าน การอยู่
ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาศาสตร์อย่างยั่งยืน (Sustainable Coexistence with Nature and Science:
SNS) ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจากห้องโครงการ Dual Language Program (DLP) ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้แก่ ห้อง ป.5/1 จำนวน 33 คน และห้อง ป.5/2 จำนวน 32 คน
รวมทั้งสิ้น 65 คน โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ และร้อยละ จากแบบ
ประเมินสมรรถนะ SNS 4 มิติของโรงเรียน ร่วมกับการสังเกตชั้นเรียนและการวิเคราะห์ผลงานของนักเรียน
เพื่อยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูล การวิจัยดำเนินการเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ รวม 40 ชั่วโมง โดย
บูรณาการการเรียนรู้วิทยาศาสตร์กับการเรียนรู้จากประสบการณ์ เปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาลักษณะของ
พันธุ์พืชและสัตว์ หน้าที่และความสำคัญของฟัน ตลอดจนวิธีการดูแลสุขภาพช่องปากที่ถูกต้อง เมื่อ
สิ้นสุดหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนได้ดำเนินการทดลองอย่างง่ายเกี่ยวกับสุขภาพฟัน และนำเสนอผลการ
ทดลองหน้าชั้นเรียน เครื่องมือหลักที่ใช้ในการวิจัยคือแบบประเมินสมรรถนะ SNS ของโรงเรียน ซึ่งใช้

ประเมินสมรรถนะของนักเรียนหลังการนำเสนอผลงาน พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะ SNS เท่ากับ 10.84 คะแนน จากคะแนนเต็ม 16 คะแนน ($SD = 3.03$) อยู่ในระดับ เชี่ยวชาญ (Proficient) โดยมีนักเรียนจำนวน 47 คน หรือร้อยละ 72.3 ที่มีสมรรถนะอยู่ในระดับเชี่ยวชาญขึ้นไป เมื่อจำแนกตามระดับสมรรถนะ พบว่า นักเรียนร้อยละ 41.5 อยู่ในระดับเชี่ยวชาญ (Proficient) ร้อยละ 30.8 อยู่ในระดับดีเยี่ยม (Exemplary) ร้อยละ 27.7 อยู่ในระดับกำลังพัฒนา (Developing) และไม่มีนักเรียนอยู่ในระดับเริ่มต้น (Beginning) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่านักเรียนมีผลการประเมินสูงสุดในด้าน ความเข้าใจปรากฏการณ์ (Understanding Phenomena) มีค่าเฉลี่ย 3.12 ขณะที่ด้าน การคิดเชิงวิทยาศาสตร์ และการประยุกต์ใช้ (Scientific Thinking & Application) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดที่ 2.14 ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์ในหน่วยการเรียนรู้ดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ ลงมือปฏิบัติการทดลองอย่างง่าย สื่อสารผลการเรียนรู้ และพัฒนาสมรรถนะด้านการอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาศาสตร์อย่างยั่งยืนได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทของชั้นเรียน

This classroom action research aimed to evaluate Grade 5 students' ability to think scientifically through an experiential learning approach in the Better Health, Better Teeth unit, as well as evaluate their competency in Sustainable Coexistence with Nature and Science (SNS). Data from Dual Language Program (DLP) Grade 5 students across two parallel DLP classrooms ($G.5/1 = 33$; $G.5/2 = 32$) were analyzed using mean, standard deviation, frequency, and percentage on the school's four-dimension SNS rubric, supplemented by classroom observation and student work for triangulation. The study was conducted over a four-week period, totaling 40 hours of instruction. It was an integration of science and experiential learning, allowing students to explore human and animal teeth, their functions, and their importance, as well as proper oral hygiene. At the end of the unit, students undertook a simple experiment about teeth health, which was presented in class. The main tool of research was the SNS competency assessment form, which was implemented by the school, and was utilized to assess students' competency after the presentations of their experiments. Frequency, percentage, and descriptive statistical analysis of the results were also conducted.

The results revealed that there was an average of 10.84 ($SD=3.03$) in terms of scoring out of 16, which placed them at the Proficient level of SNS competency. A total of 47 students scored

at the Proficient level or higher, with 41.5% being classified as Proficient, 30.8% as Exemplary, 27.7% as Developing, and 0% as Beginning. Based on their per-criterion averages, it can be concluded that they were most proficient in Understanding Phenomena ($M = 3.12$) but least proficient in Scientific Thinking & Application ($M = 2.14$). These results suggest that the experiential learning unit provided meaningful opportunities for students to apply scientific knowledge, conduct simple experiments, present their findings, and demonstrate SNS competency in a classroom context.

คำสำคัญ : การเรียนรู้แบบประสบการณ์, ห้องเรียนโครงการสองภาษา, การคิดเชิงวิทยาศาสตร์, การอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาศาสตร์อย่างยั่งยืน

Keyword: Experiential learning, Dual Language Program (DLP), Scientific thinking, Sustainable Coexistence with Nature and Science (SNS)

[R1-06]

การพัฒนาทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ผ่านกิจกรรมการวิจัยอิสระ (WARRAPHAT COOL INTERESTING RESEARCH) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนนรพัฒน์
DEVELOPMENT OF SCIENCE PROCESS SKILLS THROUGH INDEPENDENT RESEARCH ACTIVITIES (WARRAPHAT COOL INTERESTING RESEARCH) AMONG PRIMARY SCHOOL STUDENTS AT WARRAPHAT SCHOOL

กิตติพงศ์ แสงดัง^{1*} และ วรลักษณ์ ชูกำเนิด²

Kittiphong Sadeang^{1*} and Woralak Chookamnerd²

¹ครู, โรงเรียนนรพัฒน์, สงขลา

²ผู้อำนวยการ, โรงเรียนนรพัฒน์, สงขลา

*Corresponding Author: aruch799@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการวิจัยอิสระ (Warraphat Cool Interesting Research) การวิจัยใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง แบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนนรพัฒน์ จังหวัดสงขลา จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) แผนการจัดกิจกรรมการวิจัยอิสระ ที่มุ่งส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และ (2) แบบประเมินทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการโดยประเมินทักษะก่อนเข้าร่วมกิจกรรม จากนั้นดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกหัวข้อการศึกษา วางแผนการทดลอง เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสรุปผลตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ก่อนทำประเมินทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างชัดเจน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดกิจกรรมเท่ากับ 12.72 ($SD = 3.18$) และหลังการจัดกิจกรรมเท่ากับ 17.56 ($SD = 2.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทักษะที่มีการพัฒนาสูงที่สุด ได้แก่ ทักษะการสังเกต รองลงมาคือทักษะการจำแนกประเภท การทดลอง และการสื่อความหมายข้อมูล ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการวิจัยอิสระที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลง

มือปฏิบัติจริงและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สามารถส่งเสริมการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาการเรียนรู้อิวิทยาศาสตร์ในระดับประถมศึกษา

This study aimed to compare the science process skills of Grade 5 students before and after participating in the independent research activity entitled Warraphat Cool Interesting Research. The study employed a quasi-experimental research design using a one-group pretest–posttest design. The sample consisted of 32 Grade 5/2 students at Warraphat School, Songkhla Province, selected through purposive sampling. The research instruments included: (1) an independent research activity plan designed to promote learning through scientific inquiry processes, and (2) a science process skills assessment form. Data were collected by assessing students' science process skills prior to their participation in the activity. Subsequently, learning activities were implemented, allowing students to select research topics, design experiments, collect and analyze data, and draw conclusions following the scientific process. After the completion of the activities, students' science process skills were assessed again. Data were analyzed using mean and standard deviation.

The results revealed that the students' mean score in science process skills after participating in the activity was substantially higher than that before participation. The mean pretest score was 12.72 ($SD = 3.18$), while the mean posttest score increased to 17.56 ($SD = 2.47$). When each skill component was considered separately, the greatest improvement was found in observation skills, followed by classification skills, experimentation skills, and data communication skills. These findings indicate that independent research activities that provide students with opportunities for hands-on learning and knowledge construction through scientific processes can effectively enhance their science process skills. Therefore, such activities represent an appropriate approach to promoting science learning at the elementary education level.

คำสำคัญ : ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์, การวิจัยอิสระ, กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และการศึกษาระดับประถมศึกษา

Keyword: Science Process Skills, Independent Research, Scientific Inquiry and Elementary Education

[R1-07]

**กลไกความร่วมมือพหุภาคีเชิงระบบระหว่างโรงเรียน ชุมชน และเครือข่ายภายนอกบนฐานทุน
SOFT POWER เมืองสงขลาเพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการของผู้เรียน
SYSTEMIC MULTI-STAKEHOLDER COLLABORATION MECHANISMS AMONG SCHOOLS,
COMMUNITIES, AND EXTERNAL NETWORKS BASED ON SONGKHLA CITY'S SOFT-
POWER CAPITAL FOR DEVELOPING STUDENTS' ENTREPRENEURIAL COMPETENCIES**

กัญญาพัชร สาระอาภรณ์^{1*}, วรลักษณ์ ชูกำเนิด², จิรวรรณ คุ่มสุข³,

กัณฑ์เนก ศิริแสงเพ็ชร⁴ และ ชนินาถ นิลสุวรรณ⁵

Kanyaphat Saraarporn^{1*}, Woralak Chookamnerd², Jirawan Kumsuk³,

Kan-anek Siriseangpet⁴ and Chaninat Nilsuwan⁵

^{1,3,4,5}ครูผู้สอน, โรงเรียนนรพัฒน์, สงขลา

²ผู้อำนวยการโรงเรียน, โรงเรียนนรพัฒน์, สงขลา

*Corresponding Author: Kanyaphat.s@warrapat.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากลไกความร่วมมือพหุภาคีเชิงระบบระหว่างโรงเรียน ชุมชน และเครือข่ายภายนอกบนฐานทุน Soft Power เมืองสงขลาในการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการของผู้เรียน และ 2) สังเคราะห์แนวทางความร่วมมือที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการของผู้เรียนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน การวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษา พื้นที่วิจัยคือโรงเรียนนรพัฒน์ จังหวัดสงขลา ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคัดเลือกแบบเจาะจงจากผู้มีบทบาทเกี่ยวข้องกับ การออกแบบ การขับเคลื่อน และการสนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการของผู้เรียน ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้แทนชุมชน ภาควิชาเครือข่ายภายนอก หน่วยงานสนับสนุน และสถาบันอุดมศึกษา นอกจากนี้ ใช้ข้อมูลผลการประเมินสมรรถนะผู้ประกอบการของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 738 คน ประกอบการวิเคราะห์ผลลัพธ์ของการดำเนินงาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต แบบวิเคราะห์เอกสาร และแบบประเมินสมรรถนะผู้ประกอบการของผู้เรียนแบบรูปกริ วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา การจัดกลุ่มประเด็น การสังเคราะห์เชิงระบบ และสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลไกความร่วมมือพหุภาคีเชิงระบบมีลักษณะเป็นระบบนิเวศการเรียนรู้ที่โรงเรียนทำหน้าที่เป็นแกนกลางในการกำหนดเป้าหมาย ออกแบบหลักสูตรและกิจกรรม ประสานภาคี และติดตามผล ขณะที่ชุมชนและเครือข่ายภายนอกสนับสนุนองค์ความรู้ ทรัพยากร แหล่งเรียนรู้ ประสิทธิภาพจริง และโอกาสทางตลาด โดยกลไกสำคัญประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายและคุณค่าร่วม การบริหารทรัพยากรร่วม การออกแบบกิจกรรมฐานพื้นที่ การเชื่อมโยงผู้ประกอบการและแหล่งเรียนรู้จริง การเข้าถึงตลาดและการสื่อสารแบรนด์บนฐานอัตลักษณ์ท้องถิ่น และการติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วม 2) แนวทางที่เหมาะสมคือการพัฒนา รูปแบบความร่วมมือที่ให้โรงเรียนเป็นผู้ประสานหลัก ใช้ทุน Soft Power เมืองสงขลาเป็นฐานการเรียนรู้ เปิดพื้นที่ให้ภาคีเครือข่ายร่วมสนับสนุนการปฏิบัติจริง และใช้ผลการประเมินสมรรถนะเป็นข้อมูลสะท้อนกลับเพื่อปรับปรุงกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ผลการประเมินพบว่านักเรียนอยู่ในระดับ “สามารถ” และ “เหนือความคาดหวัง” รวมกัน 600 คน คิดเป็นร้อยละ 81.30 สะท้อนว่ากลไกดังกล่าวส่งเสริมสมรรถนะผู้ประกอบการของผู้เรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม ข้อเสนอแนะ คือ สถานศึกษาควรนำรูปแบบนี้ไปประยุกต์ใช้ผ่านแผนความร่วมมือระยะยาว กำหนดบทบาทของภาคีให้ชัดเจน และพัฒนาระบบติดตามผลอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การวิจัยนี้เป็นกรณีศึกษาเฉพาะโรงเรียนเดียว จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบในสถานศึกษาและบริบทพื้นที่อื่น รวมทั้งติดตามผลในระยะยาวเพื่อยืนยันความยั่งยืนของกลไกความร่วมมือ

This study aimed to 1) examine the systematic multi-stakeholder collaboration mechanisms among schools, communities, and external networks based on Songkhla City's soft power capital for developing students' entrepreneurial competencies; and 2) synthesize an appropriate collaborative approach to promote the continuous and sustainable development of students' entrepreneurial competencies. This study employed a qualitative case study methodology. The research site was Warraphat School, Songkhla Province. Key informants were purposively selected from individuals involved in the design, implementation, and support of students' entrepreneurial competency development, including school administrators, teachers, community representatives, external network partners, supporting agencies, and higher education institutions. In addition, entrepreneurial competency assessment data from 738 students in Grades 1–6 were used as supporting evidence to analyze the outcomes of the implementation. The research instruments consisted of interview forms, observation forms, document analysis forms, and a rubric-based assessment form for students' entrepreneurial

competencies. Data were analyzed through content analysis, thematic categorization, systematic synthesis, and descriptive statistics, including frequency, percentage, and mean.

The findings revealed that: 1) the systematic multi-stakeholder collaboration mechanism functioned as a learning ecosystem in which the school served as the central actor responsible for setting goals, designing curricula and activities, coordinating partner networks, and monitoring outcomes. Meanwhile, communities and external networks supported knowledge, resources, learning sites, authentic experiences, and market opportunities. The key mechanisms comprised the establishment of shared goals and values, joint resource management, area-based activity design, connections with entrepreneurs and authentic learning resources, market access and local identity-based brand communication, and participatory monitoring and evaluation. 2) The appropriate collaborative approach involved developing a collaboration model in which the school acts as the main coordinating body, Songkhla City's soft power capital is used as the foundation for learning, partner networks are engaged in supporting authentic practice, and competency assessment results are used as feedback for continuous improvement of learning activities. The assessment results showed that 600 students were rated at the "competent" and "above expectation" levels, accounting for 81.30 percent. This indicates that the collaboration mechanism concretely promoted students' entrepreneurial competencies. The study suggests that educational institutions should apply this model through long-term collaboration plans, clearly defined roles among partner networks, and continuous monitoring systems. However, as this study was conducted as a single-school case study, comparative studies in other schools and area-based contexts, as well as longitudinal follow-up studies, should be conducted to confirm the sustainability of the collaboration mechanism.

คำสำคัญ: กลไกความร่วมมือพหุภาคี, ระบบนิเวศผู้ประกอบการ, สมรรถนะผู้ประกอบการของผู้เรียน, ซอฟต์พาวเวอร์เมืองสงขลา, เศรษฐกิจสร้างสรรค์

Keywords: Multi-stakeholder collaboration mechanism, entrepreneurial ecosystem, learners' entrepreneurial competencies, Songkhla soft power, creative economy

[R1-08]

**นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยผ่านวรรณกรรมเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความเข้าใจหลักภาษา
และสมรรถนะการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

**INNOVATION IN THAI LANGUAGE INSTRUCTION THROUGH LITERATURE-BASED
LEARNING TO ENHANCE GRAMMATICAL UNDERSTANDING OF GRADE 5 STUDENTS**

วรลักษณ์ ชูกำเนิด¹, ไชยยา ภูมินา^{2*}, ซินเฟีย นุ้ยไสน³, อนิตา หมัดอัด⁴,

อารีดา สาหมาน⁵ และ อารมณ ชัยวร⁶

Woralak Chookamnerd¹, Chaiya Pumina^{2*}, Sinfeya Nuisanai³, Anita Mad-ad⁴, Areeda Saman⁵

and Arom Chaivorn⁶

¹ผู้อำนวยการโรงเรียน, โรงเรียนนรพัฒน์, สงขลา

^{2,3,4,5,6}ครูผู้สอน, โรงเรียนนรพัฒน์, สงขลา

*Corresponding Author: sinfeya.n@warrapat.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาความเข้าใจหลักภาษา เรื่องคำไทยแท้และคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย (2) ส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง และ (3) พัฒนาสมรรถนะด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยผ่านวรรณกรรมเป็นฐาน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนนรพัฒน์ จำนวน 34 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนเรียน ใบงานประเมินความรู้รายหน่วย การกิจสร้างสรรค์โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และแบบประเมินสมรรถนะผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ดำเนินการตามกระบวนการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมเป็นฐาน 4 ระยะ ได้แก่ การกระตุ้นความสนใจ การอ่านและวิเคราะห์วรรณกรรม การเชื่อมโยงวรรณกรรมสู่การเรียนรู้หลักภาษา และการสร้างสรรค์ผลงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 6.44 คะแนน (ร้อยละ 64.41) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 9.65 คะแนน (ร้อยละ 96.47) แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมเป็นฐานช่วยพัฒนาความเข้าใจหลักภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผลการประเมินสมรรถนะด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรมพบว่า นักเรียนร้อยละ 50.00 อยู่ในระดับเหนือความคาดหวัง และร้อยละ 47.06 อยู่ในระดับสามารถ สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้

ความรู้ด้านภาษาไทยในการสร้างสรรค์ผลงาน มีทักษะการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการทำงานร่วมกันได้อย่างเหมาะสม สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยผ่านวรรณกรรมเป็นฐานเป็นนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควบคู่กับการส่งเสริมสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

This classroom action research aimed to (1) enhance Grade 5 students' understanding of Thai grammar, focusing on native Thai words and loanwords, (2) promote higher-order thinking skills, and (3) develop students' innovative competency through literature-based learning. The participants were 34 Grade 5/3 students at Warraphat School during the second semester of the 2025 academic year. The research instruments included a pre-test, unit assessment worksheets, a tourism promotional poster task, and a learner competency assessment form. The literature-based learning approach was implemented through four instructional stages: motivation and engagement, literary reading and analysis, connecting literature to grammar learning, and creative production. Data were analyzed using mean scores and percentages.

The findings indicated that students' learning achievement improved significantly after the implementation of the literature-based learning approach. The mean pre-test score was 6.44 out of 10 (64.41%), whereas the mean post-test score increased to 9.65 out of 10 (96.47%), demonstrating substantial improvement in students' grammatical understanding. Moreover, the assessment of innovative competency revealed that 50.00% of the students achieved the Above Expectations level, while 47.06% were at the Competent level. These findings suggest that literature-based learning effectively enhanced students' understanding of Thai grammar, higher-order thinking skills, creativity, communication, collaboration, and their ability to apply language knowledge in authentic contexts. It can be concluded that literature-based learning is an effective instructional innovation that improves both learning achievement and key competencies required for learners in the twenty-first century.

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมเป็นฐาน, ภาษาไทย, หลักภาษา, สมรรถนะการสร้างสรรค์นวัตกรรม, การวิจัยในชั้นเรียน

Keywords: Literature-Based Learning, Thai Language Instruction, Thai Grammar, Innovative Competency, Classroom Action Research

[R1-09]

**การพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเปิดร่วมกับการใช้กระดานดำแบบญี่ปุ่น
เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**
**DEVELOPING OPEN APPROACH INNOVATION AND JAPANESE BLACKBOARD TO
ENHANCE MATHEMATICAL THINKING SKILLS OF GRADE 1 STUDENTS**

ปรีดา หวังนุรักษ์¹, กัญจน์ทัย ช่างกลาง², กมลทอง ล่องแก้ว³, นันทพงศ์ ตุ่มเผ่าพันธุ์⁴,
เสาวลักษณ์ ธนสาร⁵, วรลักษณ์ ชูกำเนิด⁶ และ ปญญนันต์ ทองบัว^{7*}

Preeda Wangnurak¹, Kanhathai Changklang², Kamonthong Longkaew³,

Nantapong Toompaophon⁴, Saowaluk Thanasarn⁵, Waralak Chookamnerd⁶

and Panyanan Thongbour^{7*}

^{1,2,3,4,5,7} ครูผู้สอน, โรงเรียนนรพัฒน์, สงขลา

⁶ ผู้อำนวยการโรงเรียน, โรงเรียนนรพัฒน์, สงขลา

*Corresponding Author: elextone@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการคิดทางคณิตศาสตร์หลังการใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ร่วมกับการใช้กระดานดำแบบญี่ปุ่น (Bansho) ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 80 2) ศึกษาสมรรถนะด้านการคิดขั้นสูงของนักเรียน และ 3) ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ร่วมกับการใช้กระดานดำแบบญี่ปุ่น (Bansho) ตัวอย่างวิจัยที่ใช้ในการศึกษาคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนนรพัฒน์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 34 คน การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดทักษะการคิดทางคณิตศาสตร์ แบบประเมินสมรรถนะด้านการคิดขั้นสูง และแบบประเมินความพึงพอใจ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย (M), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการคิดทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังการใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ร่วมกับการใช้กระดานดำแบบญี่ปุ่น (Bansho) ผลลัพธ์ที่ได้คิดเป็นร้อยละ 89.93 ซึ่งอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 80 2) นักเรียนมีสมรรถนะด้านการคิดขั้นสูง ด้าน

การคิดแก้ปัญหาและการคำนวณในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 77.21 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ร่วมกับการใช้กระดานดำแบบญี่ปุ่น (Bansho) อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.497 คะแนน (คะแนนเต็ม 5 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 89.94

This research aims to 1) develop mathematical thinking skills after using the Open Approach learning management innovation combined with the Japanese Bansho board to meet the specified criterion of 80%, 2) study students' advanced thinking competencies, and 3) evaluate students' satisfaction with the Open Approach learning management innovation combined with the Japanese Bansho board. The sample of this study consisted of 34 Grade 1/1 students at Warraphat School, Hat Yai District, Songkhla Province, in the second semester of the 2025 academic year This research is a Classroom Action Research. The research instruments include a learning management plan, a mathematical thinking skills test, an advanced thinking competency assessment, and a satisfaction assessment. The statistics used for data analysis are percentage, mean (*M*), and standard deviation (*SD*).

The research findings indicate that 1) the students' mathematical thinking skills after using the Open Approach learning management innovation combined with the Japanese Bansho board were 89.93%, exceeding the predetermined criterion of 80%, 2) the students had high-level advanced thinking competencies in problem-solving and calculation, with an average score of 77.21 percent, and 3) the students' satisfaction with the Open Approach learning management combined with the Japanese Bansho board was at the highest level, with a mean score of 4.497 out of 5.00, equivalent to 89.94%.

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบเปิด, กระดานดำแบบญี่ปุ่น, ทักษะการคิดทางคณิตศาสตร์

Keyword: Open Approach, Japanese Bansho Board, Mathematical Thinking Skills

[R1-10]

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การสอนรายวิชาเศรษฐศาสตร์ เรื่อง เศรษฐศาสตร์ใกล้ตัวในชีวิต และชุมชน โดยใช้ TYP-Thungyangdaeng Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนทุ่งยางแดงพิทยาคม จังหวัดปัตตานี

DEVELOPMENT OF LEARNING ACHIEVEMENT IN ECONOMICS ON “EVERYDAY ECONOMICS IN LIFE AND COMMUNITY” USING TYP-THUNGYANGDAENG MODEL FOR GRADE 11 STUDENTS AT THUNGYANGDAENG PITTAYAKOM SCHOOL, PATTANI PROVINCE

ชัยฟูদ্ดิน หะยีดีแม

Saifuddin Hayidimae

ครูชำนาญการ, โรงเรียนทุ่งยางแดงพิทยาคม, ปัตตานี

Corresponding Author: hayidimaefit@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเศรษฐศาสตร์ เรื่อง “เศรษฐศาสตร์ใกล้ตัวในชีวิตและชุมชน” โดยใช้รูปแบบ TYP-Thungyangdaeng Model และศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนทุ่งยางแดงพิทยาคม จังหวัดปัตตานี จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ (2) นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาเศรษฐศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริงและชุมชนมากขึ้น (3) นักเรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีม ภาวะผู้นำ และความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น และ (4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้ในระดับมาก รูปแบบ TYP-Thungyangdaeng Model สามารถส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุกและการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

This research aimed to develop learning achievement in economics on the topic “Everyday Economics in Life and Community” using the TYP-Thungyangdaeng Model for Grade 11 students and to examine students’ learning outcomes after the implementation. The research

employed a classroom action research design. The sample consisted of 30 Grade 11 students at Thungyangdaeng Pittayakom School, Pattani Province. The research instruments included lesson plans based on the TYP Model, an achievement test, and a student satisfaction questionnaire. Data were analyzed using mean, percentage, and standard deviation.

The results revealed that (1) students' post-learning achievement scores were significantly higher than pre-learning scores (2) students demonstrated improved understanding of economic concepts related to real-life and community contexts; (3) students showed enhanced leadership, teamwork, and responsibility through participatory learning activities and (4) students reported high satisfaction with the learning model. The TYP-Thungyangdaeng Model effectively promoted active learning, community-based learning, and the practical application of economic knowledge in daily life.

คำสำคัญ : เศรษฐศาสตร์, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, รูปแบบ TYP, การเรียนรู้เชิงรุก, ชุมชน

Keyword: Economics Learning, TYP Model, Learning Achievement, Community-Based Learning, Secondary Education

[R1-11]

**การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานบูรณาการหลักฮายะฮุ
เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันต่อภัยคุกคามทางเพศบนสื่อสังคมออนไลน์**
**DEVELOPMENT OF A PROBLEM-BASED LEARNING INSTRUCTIONAL MODEL
INTEGRATED WITH THE PRINCIPLE OF HAYAH TO ENHANCE STUDENTS' RESILIENCE
TO ONLINE SEXUAL THREATS**

อิลฮาม มาเนง^{1*}, นัชชีมา บาเกาะ² และ รุ่งลาวัลย์ จันทรัตนา³

Ilham Manaeng^{1*}, Nachima Bakoh² and Runglawan Chantarattana³

¹นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ยะลา

^{2,3}ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ยะลา

*Corresponding Author: ilhamdato27@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) บูรณาการหลักฮายะฮุ ให้เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 (2) ศึกษาพัฒนาการสัมพัทธ์ของนักเรียนด้านภูมิคุ้มกันต่อภัยคุกคามทางเพศบนสื่อสังคมออนไลน์ (3) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยภูมิคุ้มกันต่อภัยคุกคามทางเพศก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และ (4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนิงพิทยาคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 แผน รวมเวลา 8 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดภูมิคุ้มกันต่อภัยคุกคามทางเพศบนสื่อสังคมออนไลน์ และแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.91/85.21 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (2) นักเรียนมีพัฒนาการสัมพัทธ์โดยรวมร้อยละ 75.00 อยู่ในระดับสูง (3) ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยภูมิคุ้มกันต่อภัยคุกคามทางเพศบนสื่อสังคมออนไลน์ พบว่าหลังเรียน (8.63 คะแนน) สูงกว่าก่อนเรียน (8.17 คะแนน) และ (4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัย

ชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับการบูรณาการหลักฮายะฮ์ สามารถส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก ควบคู่กับการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันด้านคุณธรรมและจริยธรรม และการตระหนักรู้ในการป้องกันภัยคุกคามทางเพศบนสื่อสังคมออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

This study aimed to (1) develop and evaluate the efficiency of a Problem-Based Learning (PBL) instructional model integrated with the Islamic principle of Hayah based on the 80/80 efficiency criterion; (2) examine students' relative development in resilience to online sexual threats; (3) compare students' resilience before and after participating in the instructional model; and (4) assess students' satisfaction with the developed instructional model. The target group consisted of 24 sixth-grade students from Nibong Phitthayakarn School during the second semester of the 2025 academic year. The research instruments included two lesson plans totaling eight instructional hours, a resilience assessment for online sexual threats, and a student satisfaction questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistics, including percentage, mean, and standard deviation.

The findings revealed that (1) the developed instructional model achieved an efficiency of 83.91/85.21, meeting the established 80/80 criterion; (2) students demonstrated a high level of relative development, with an average gain score of 75.00%; (3) the mean resilience score for online sexual threats increased from 8.17 before the intervention to 8.63 after the intervention; and (4) students reported a high level of satisfaction with the instructional model, particularly regarding its ability to connect classroom learning with real-life problem solving. These findings suggest that integrating the principle of Hayah into a Problem-Based Learning approach effectively promotes active learning while enhancing students' digital resilience, moral awareness, and ability to recognize and respond appropriately to online sexual threats.

คำสำคัญ : การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน, หลักฮายะฮ์, ภัยคุกคามทางเพศบนสื่อสังคมออนไลน์

Keywords: Problem-Based Learning, Hayah, Online Sexual Threats, Digital Resilience

[R1-12]

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดยใช้เทคนิคการสอน PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์

ENHANCING ENGLISH VOCABULARY LEARNING ACHIEVEMENT OF GRADE 6

STUDENTS THROUGH THE PICTURE-WORD INDUCTIVE MODEL (PWIM) AND

FLASHCARDS

นุชียา มอนอง^{1*}, นัชชิตา บาเกาะ² และ รุ่งลาวัลย์ จันทรัตน³

Nusiha Monong^{1*}, Nachima Bakoh² and Runglawan Chantarattana³

¹นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ยะลา

^{2,3}ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา,

ยะลา

*Corresponding Author: ilhamdato27@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและประเมินประสิทธิภาพของเทคนิคการสอน PWIM (Picture Word Inductive Model) ร่วมกับบัตรคำศัพท์ตามเกณฑ์ 75/75 2) ศึกษาพัฒนาการสัมพัทธ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้เทคนิคการสอน PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิคการสอน PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอาลียะห์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของเทคนิคการสอน PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์มีค่าเท่ากับ 78.91/81.04 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) พัฒนาการสัมพัทธ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 34.53% 3) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียน ($M = 16.21$) สูงวก่าก่อนเรียน ($M = 14.42$) และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้เทคนิคการสอน PWIM ร่วมกับบัตรคำศัพท์ในระดับมาก ($M = 3.80$, $SD = 0.72$)

This research aimed to 1) develop and evaluate the efficiency of the Picture-Word Inductive Model (PWIM) teaching technique combined with flashcards against the 75/75 standard

criterion; 2) investigate students' relative development in English vocabulary learning; 3) compare English vocabulary learning achievement before and after the intervention of the PWIM teaching technique combined with flashcards; and 4) examine students' satisfaction with the implementation of the PWIM teaching technique combined with flashcards. The target group consisted of 24 Grade 6 students at Saleehiyah School during the second semester of the 2025 academic year, selected through purposive sampling. Research instruments included lesson plans, an English vocabulary learning achievement test, and a satisfaction questionnaire.

The findings revealed that: 1) the efficiency of the PWIM teaching technique combined with flashcards was 78.91/81.04, meeting the specified 75/75 criterion; 2) the students' relative development in English vocabulary learning was 34.53%; 3) the posttest English vocabulary learning achievement scores ($M = 16.21$) were higher than the pretest scores ($M = 14.42$); and 4) students' overall satisfaction with the PWIM teaching technique combined with flashcards was at a high level ($M = 3.80$, $SD = 0.72$)

คำสำคัญ : เทคนิคการสอน PWIM, บัตรคำศัพท์, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Keyword: Picture-Word Inductive Model teaching technique, Flashcards, Learning achievement

[R2-01]

การขับเคลื่อนการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา โดยการบูรณาการเนื้อหาหลักสูตร
สังคมพหุวัฒนธรรมจังหวัดชายแดนภาคใต้สู่การจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ENHANCING EDUCATIONAL MANAGEMENT AND LEARNING THROUGH THE
INTEGRATION OF THE SOUTHERN BORDER PROVINCES MULTICULTURAL
CURRICULUM ACROSS THE EIGHT LEARNING AREAS

บุศรินทร์ ปิริยะ^{1*} และ ชญาดา แก้วเอียน²

Bussarin Piriya^{1*} and Chayada Kaoian²

¹นักวิชาการศึกษานำนานการพิเศษ, ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้, ปัตตานี

²นักวิชาการเงินและบัญชีำนานการพิเศษ, ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้, ปัตตานี

*Corresponding Author: 736395015@yru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อออกแบบแผนการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา โดยการบูรณาการเนื้อหาหลักสูตรสังคมพหุวัฒนธรรมจังหวัดชายแดนภาคใต้สู่การจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ 2) เพื่อประเมินความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการจัดกิจกรรม ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่ผ่านการอบรม ให้ความรู้และแนวทางในการขับเคลื่อนการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา โดยการบูรณาการเนื้อหาหลักสูตรสังคมพหุวัฒนธรรมจังหวัดชายแดนภาคใต้สู่การจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสงขลา จำนวน 132 โรง รวม 396 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) หลักสูตรสังคมพหุวัฒนธรรมจังหวัดชายแดนภาคใต้ 2) แนวทางการออกแบบแผนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) สถานศึกษาสามารถออกแบบและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการเนื้อหาหลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ได้อย่างครบถ้วนและสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ โดยครูผู้สอนได้ร่วมกันวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระสำคัญของหลักสูตร เพื่อนำมาบูรณาการกับเนื้อหาด้านพหุวัฒนธรรม อัตลักษณ์ท้องถิ่น วิถีชีวิต ความเชื่อ ศาสนา ภาษา และ

ประเพณีของประชาชนในพื้นที่โรงเรียนละ 20 ชั่วโมง/ปีการศึกษา 2) ผลประเมินความพึงพอใจต่อการขับเคลื่อนการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.40$, $SD = 0.52$)

This research aimed to: (1) design instructional management plans for educational institutions by integrating the content of the Multicultural Society Curriculum for the Southern Border Provinces into learning activities across the eight learning areas; and (2) evaluate teachers' satisfaction with the implementation of the program. The sample group consisted of 396 teachers from 132 educational institutions under the Office of Private Education, the Primary Educational Service Area Offices, and the Secondary Educational Service Area Offices in Pattani, Yala, Narathiwat, and Songkhla provinces. All participants had attended training programs that provided knowledge and guidelines for implementing instructional management through the integration of the Multicultural Society Curriculum for the Southern Border Provinces into the eight learning areas. The participants were selected through purposive sampling. The research instruments included: (1) the Multicultural Society Curriculum for the Southern Border Provinces, (2) guidelines for designing integrated instructional plans, and (3) a satisfaction questionnaire. The data were analyzed using percentage, mean, and standard deviation.

The findings revealed that: 1) Educational institutions were able to design and develop instructional plans by successfully integrating the content of the Multicultural Society Curriculum for the Southern Border Provinces into all eight learning areas in a comprehensive manner and in accordance with the local context. Teachers collaboratively analyzed learning standards, indicators, and key curriculum components and integrated multicultural content, local identity, ways of life, beliefs, religions, languages, and cultural traditions of people in the Southern Border Provinces into classroom instruction. Each school implemented the integrated curriculum for at least 20 hours per academic year. 2) Teachers' satisfaction with the implementation of instructional management through the integration of the Multicultural Society Curriculum for the Southern Border Provinces into the eight learning areas was at a high level overall ($M = 4.40$, $SD = 0.52$).

คำสำคัญ : การจัดการเรียนการสอน, การบูรณาการ, อัตลักษณ์ท้องถิ่น, หลักสูตรสังคม
พหุวัฒนธรรม, จังหวัดชายแดนภาคใต้

Keyword: Instructional Management; Curriculum Integration; Local Identity; Multicultural Society Curriculum; Southern Border Provinces

[R1-02]

**การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาใหม่ในการยกระดับคุณภาพการศึกษา
กรณีศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดปัตตานี**
**PARTICIPATORY MANAGEMENT BY NEWLY APPOINTED SCHOOL ADMINISTRATORS
FOR ENHANCING EDUCATIONAL QUALITY: A CASE STUDY OF SMALL SCHOOLS IN
PATTANI PROVINCE**

เบญญา อนุพันธ์^{1*}, วลงกรณ์ ยอดไกร², วารดี แลหะ³, สารีนา พันธุ์ฉายา⁴,
อััจฉรา กุลรังษี⁵ และ เอกรินทร์ สังข์ทอง⁶

Benya Anupan^{1*}, Walongkorn Yodkrai², Waradee Laeha³, Sareena Phanchaya⁴,
Utchara Kulrungssee⁵ and Ekkarin Sungtong⁶

^{1,2,3,4,5}นักศึกษาระดับปริญญาโท, ภาควิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี, ปัตตานี

⁶รองศาสตราจารย์ ดร., ภาควิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี, ปัตตานี

*Corresponding Author: 6820121242@psu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาใหม่ในการยกระดับคุณภาพการศึกษา และ 2) ศึกษาความท้าทายของผู้บริหารสถานศึกษาใหม่ในการบริหารแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษา ตัวอย่างวิจัย คือ โรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดปัตตานี ในนามสมมุติ “โรงเรียนฝันเป็นจริง” ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์คัดเลือก จำนวน 10 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา ครู และตัวแทนชุมชน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ตรวจสอบความเที่ยงของข้อมูลด้วยวิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์แก่นสาระ

ผลการวิจัยที่สำคัญมีดังนี้

1) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาใหม่เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย 3 ด้านหลัก ได้แก่ (1) ด้านการขับเคลื่อนองค์กรอย่างเป็นระบบและครอบคลุม ประกอบด้วย

การศึกษาบริบทและความต้องการของชุมชนโดยใช้หลักการบริหารที่โรงเรียนเป็นฐานเพื่อวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนให้สอดคล้องกับสังคมพหุวัฒนธรรม, การยึดหลักการมอบหมายงานตามความถนัด, การใช้กระบวนการ PLC เป็นฐานในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เปลี่ยนจากการสั่งการแบบเดิมเป็นการสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน และการสร้างกลไกกำกับติดตามผ่านกระบวนการบริหารงานเชิงคุณภาพ (PDCA) และการนิเทศเชิงกัลยาณมิตรที่เน้นการสนับสนุนมากกว่าการจับผิด (2) ด้านการสร้างกลยุทธ์ที่หลากหลาย ประกอบด้วย การใช้เทคโนโลยี DLTV เพื่อแก้ปัญหาข้อจำกัดของโรงเรียนขนาดเล็ก, การมุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงประจักษ์โดยใช้ผลการทดสอบระดับชาติและรางวัลความสำเร็จเป็นตัวชี้วัด และการดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคลผ่านระบบการส่งเสริมและการเยี่ยมบ้าน และ (3) ด้านการสร้างภาคีเครือข่าย ประกอบด้วย การสร้างเครือข่ายภายในสถานศึกษา โดยผู้บริหารสถานศึกษาทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการความสะอาด ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การทำงานแบบเพื่อนช่วยเพื่อน, การสร้างเครือข่ายภายนอกสถานศึกษาด้วยวิธีการเข้าหาชุมชนเชิงรุกและสร้างความสัมพันธ์อันดีกับหน่วยงานที่หลากหลาย เช่น อบต. รพ.สต. ตำรวจ ทหาร และผู้นำท้องถิ่น และการระดมทรัพยากรและงบประมาณจากท้องถิ่น ด้วยหลักความโปร่งใสสร้างความไว้วางใจให้แก่ชุมชน

2) ความท้าทายที่สำคัญ ประกอบด้วย การบริหารจัดการงบประมาณที่จำกัดโดยอาศัยความโปร่งใสในการระดมทุนทางสังคม, การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อผู้เรียนท่ามกลางข้อจำกัดเชิงโครงสร้าง, การตอบสนองความคาดหวังของผู้ปกครองท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรมด้วยการเคารพและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และการสร้างพื้นที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านช่องทางที่หลากหลาย เพื่อสร้างความไว้วางใจและการยอมรับจากชุมชนอย่างยั่งยืน

This research aimed to: 1) examine participatory management practices by newly appointed school administrators for enhancing educational, and 2) investigate the challenges faced by newly appointed school administrators in implementing participatory management to enhance educational quality. A qualitative case study methodology was employed. The sample consisted of a small-sized school in Pattani Province, referred to by the pseudonym ("Fun Pen Jing School."). Ten key informants were purposively selected according to established criteria, comprising the school administrator, school board members, teachers, and community representatives. Data were collected through semi-structured interviews, verified via triangulation, and analyzed using thematic analysis.

The principal findings were as follows.

1) The Participatory management of newly appointed school administrators encompassed three core dimensions:

(i) Systematic and comprehensive organizational driving included community context and needs assessment grounded in school-based management principles to identify institutional strengths and weaknesses within a multicultural society; competency-based task delegation toward shared ownership; utilization of Professional Learning Community (PLC) processes to shift from directive leadership toward a collaborative learning culture; and continuous quality monitoring through PDCA cycles and collegial supervision emphasizing support over fault-finding.

(ii) Diversified strategic development comprised the integration of DLTV technology to address the limitations of small schools; an emphasis on measurable outcomes using national standardized test results and achievement recognition as performance indicators; and individualized student support through remedial instruction systems and home visits.

(iii) Network and partnership building encompassed internal network development whereby the administrator served as a facilitator, promoting participatory decision-making and peer-to-peer collaboration; external network development through proactive community outreach and constructive relations with diverse agencies including the Sub-district Administrative Organization, primary healthcare units, law enforcement, military personnel, and local leaders; and transparent local resource mobilization to foster community trust and secure multifaceted support.

2) The study identified several critical challenges faced by administrators, which included: managing limited budgets through transparent social capital mobilization; creating enabling learning environments despite structural and resource constraints; responding to parental expectations within a culturally diverse context by respecting and affirming cultural identities rather than seeking to transform them; and establishing inclusive platforms for idea exchange through diverse channels—such as school board meetings, PLC sessions, informal community conversations, field visits, and LINE messaging groups—to sustainably cultivate trust and community acceptance.

รายงานการประชุมวิชาการเครือข่ายวิจัยของศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งที่ 2
(CPES RESEARCH NETWORK CONFERENCE 2026)

เสริมพลังการวิจัยด้วยปัญหาประติสฐ์ : มาตรฐานแนวปฏิบัติใหม่เพื่อความเชื่อมั่นทางวิชาการ
AI-ENHANCED AREA-BASED RESEARCH: REDEFINING INTEGRITY THROUGH TRANSPARENT
4 - 5 สิงหาคม 2569 | โรงแรมสยามออเรียนทัล อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

คำสำคัญ : การบริหารแบบมีส่วนร่วม, ผู้บริหารสถานศึกษาใหม่, โรงเรียนขนาดเล็ก, การยกระดับ
คุณภาพการศึกษา

Keyword: Participatory Management, New School Administrator, Small-Sized School,
Enhancing Educational Quality

[R2-03]

**กระบวนการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู
โรงเรียนประตูปุทธิวิทยา โดยใช้แนวคิดโรงเรียนในฐานะชุมชนแห่งการเรียนรู้(SLC)
AN INTERNAL SUPERVISION PROCESS FOR ENHANCING TEACHERS' ACTIVE
LEARNING MANAGEMENT SKILLS AT PRATUPHOWITTAYA SCHOOL BASED ON THE
CONCEPT OF SCHOOL AS LEARNING COMMUNITY (SLC)**

สุลัยมาน บากา

Sulaiman Baka

รองผู้อำนวยการสถานศึกษา, โรงเรียนประตูปุทธิวิทยา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1, ปัตตานี

Corresponding Author: Sulaiman.baka@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากกระบวนการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนประตูปุทธิวิทยา โดยใช้แนวคิดโรงเรียนในฐานะชุมชนแห่งการเรียนรู้ 2) ศึกษาทักษะการออกแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู 3) ศึกษาทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู และ 4) ศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการนิเทศภายใน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ครู จำนวน 22 คน นักเรียน 160 คน ผู้ปกครอง 160 คน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเปิดชั้นเรียน จำนวน 28 คน ในปีการศึกษา 2568 ผลการวิจัยพบว่า

1) กระบวนการนิเทศภายใน ใช้ชื่อว่า DUDEE Model มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 D : Direction เป็นการกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง กลยุทธ์ และโครงการ ในด้านการนิเทศภายใน ขั้นตอนที่ 2 U : Understand เป็นการสร้างความเข้าใจและสร้างการรับรู้ให้กับผู้เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่ 3 D : Design partnership เป็นการออกแบบและปฏิบัติการนิเทศ ภายใต้แนวคิด SLC โดยการเปิดชั้นเรียน ขั้นตอนที่ 4 E : Evaluation and Reflection เป็นการประเมินผลและสะท้อนผลการนิเทศจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และ ขั้นตอนที่ 5 E : Expand เป็นการปรับปรุงพัฒนาและขยายผล มีการประเมินมาตรฐานโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พบว่า ด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด

2) ทักษะการออกแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนประตูปริวิทยา อยู่ในระดับมาก ($M = 4.41$, $SD = 0.53$)

3. ทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนประตูปริวิทยา จากการนิเทศครู จำนวน 22 คน พบว่า อยู่ในระดับดีเยี่ยม จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 40.91 ระดับดี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09

4. ระดับความพึงพอใจต่อกระบวนการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนประตูปริวิทยา โดยใช้แนวคิดโรงเรียนในฐานะชุมชนแห่งการเรียนรู้ พบว่า ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องกับการเปิดชั้นเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.57$, $SD = 0.64$) มากที่สุด ($M = 4.51$, $SD = 0.73$) มาก ($M = 4.44$, $SD = 0.79$) และมากที่สุด ($M = 4.59$, $SD = 0.54$) ตามลำดับ

This research aimed to (1) develop an internal supervision process to enhance active learning skills of teachers at Pratuphowittaya School based on the concept of School as Learning Community (SLC) 2) investigate teachers' active learning instructional design skills 3) examine teachers' active learning management skills and 4) study stakeholders' satisfaction with the internal supervision process for enhancing active learning skills of teacher. The sample consisted of 22 teachers, 160 students, 160 parents, and 28 stakeholders involved in the open classroom activities during the 2025 academic year. The findings revealed that

1. The internal supervision process, named the DUDEE Model, consists of five stages
 - 1) D : Direction – establishing goals, directions, strategies, and projects related to internal supervision
 - 2) U : Understand – promoting understanding and awareness among stakeholders
 - 3) D : Design Partnership – designing and implementing supervision activities under the School as Learning Community (SLC) framework through open classroom activities
 - 4) E : Evaluation and Reflection – evaluating and reflecting on supervision outcomes with relevant stakeholders and
 - 5) E : Expand – improving, developing, and extending the implementation results. The model was evaluated by five experts and was rated at the highest level in terms of utility, feasibility, propriety, and accuracy.
2. The teachers' active learning instructional design skills were at a high level ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.53).

3. The teachers' active learning management skills, assessed through the supervision of 22 teachers, indicated that 9 teachers (40.91%) demonstrated an excellent level, 11 teachers (50.00%) demonstrated a good level, and 2 teachers (9.09%) demonstrated a moderate level of performance.
4. Satisfaction with the internal supervision process for enhancing teachers' active learning skills based on the concept of the School as Learning Community was found to be at the highest level among teachers ($M = 4.57$, $SD = 0.64$), at the highest level among students ($M = 4.51$, $SD = 0.73$), at a high level among parents ($M = 4.44$, $SD = 0.79$), and at the highest level among classroom observation participants and other stakeholders ($M = 4.59$, $SD = 0.54$), respectively.

คำสำคัญ : การนิเทศภายใน, การจัดการเรียนรู้เชิงรุก, โรงเรียนในฐานะชุมชนแห่งการเรียนรู้

Keyword: internal supervision, active learning, School as Learning Community

[R2-04]

**ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา: กรณีศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด
นราธิวาส**

**CREATIVE LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS: A CASE STUDY OF
ELEMENTARY SCHOOLS IN NARATHIWAT PROVINCE**

รัตติยา เทพหล้า¹, วรางคณา วรรณบุญ², อรุณทัย ย่างกุ้ง³, อานันท์ทกร ศรีประสม⁴,
เอกกรินทร์ สังข์ทอง⁵ และ อารตี เด่นตุลาการ^{6*}

Rattanyu Thepla¹, Varangkana Vannabun², Arunothai Yangkung³,
Arnuntakorn Sriprasom⁴, Ekkarin Sangthong⁵ and Artee Dentulakarn^{6*}

^{1,2,3,4,5,6} นักศึกษาปริญญาโท, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี

⁵ รองศาสตราจารย์ ดร., คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี

*Corresponding Author: araatty2462540@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิจัยแบบกรณีศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Case Study Research Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา และเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา: กรณีศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดนราธิวาส โดยศึกษาจากโรงเรียนกลางน้ำ (นามสมมติ) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 6 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน และครูผู้สอน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์แก่นสาระ

ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้านหลัก ดังนี้ คือ 1) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางองค์กรอย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วย การกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมของโรงเรียน การสื่อสารวิสัยทัศน์อย่างมีประสิทธิภาพ 2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันของครู ประกอบด้วย การใช้ PLC และการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อพัฒนาการสอน การนิเทศแบบกัลยาณมิตร 3) ด้านการบริหารจัดการที่ยืดหยุ่นตามบริบท ประกอบด้วย การปรับระบบการทำงานให้เหมาะสมกับพื้นที่ การใช้เทคโนโลยีและข้อมูลในการบริหาร การประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน และ 4) ด้านการสร้างบรรยากาศการทำงานที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย การสร้างความไว้วางใจในองค์กร การ

สร้างพื้นที่ปลอดภัยทางความคิด ส่วนแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 6 ประเด็น คือ 1) การเปลี่ยนบทบาทจากผู้สั่งการเป็นผู้สนับสนุน 2) การส่งเสริมการทำงานเป็นทีม 3) การเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติงาน 4) การให้อิสระในการจัดการเรียนรู้ 5) การสนับสนุนแนวคิดใหม่ในการจัดการเรียนรู้ 6) การสร้างความไว้วางใจระหว่างผู้บริหารและครู

Creative Leadership of School Administrators: A Case Study of Elementary Schools in Narathiwat Province is a qualitative research approach utilizing a Descriptive Case Study Research Design. The objectives were to examine the creative leadership of school administrators and to explore guidelines for developing creative leadership among school administrators, with a focus on a case study of a primary school in Narathiwat Province. The research site was Klang Nam School (a pseudonym). Six key informants participated in this study, comprising one school administrator and five classroom teachers, selected through purposive sampling. The research instrument employed was a semi-structured interview guide, and the data were analyzed using thematic analysis technique.

The findings revealed that the creative leadership of school administrators encompasses four core dimensions as follows: 1) Creative visioning and organizational direction. (2) Fostering a collaborative learning culture among teachers. (3) Context-responsive flexible management and (4) Creating a work environment conducive to creative thinking. Regarding the guidelines for developing creative leadership among school administrators, six key aspects were identified: 1) transitioning from a directive role to a supportive role; 2) promoting teamwork and collaborative practices; 3) serving as a role model in professional conduct; 4) granting autonomy in instructional management; 5) encouraging and supporting innovative approaches to learning management; and 6) fostering trust between administrators and teachers.

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์, แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์, การวิจัยเชิงคุณภาพ

Keyword: Creative leadership, Guidelines for developing creative leadership, Qualitative research

[R2-05]

**ผลการใช้รูปแบบการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตามวิถีชุมชน
ของนักเรียนโรงเรียนประตูลัทธิวิทยา**

**THE RESULTS OF IMPLEMENTING A COMMUNITY-BASED MORAL AND ETHICAL
CULTIVATION MODEL FOR STUDENTS AT PRATUPHOWITTAYA SCHOOL**

อาดัม ตะโล๊ะ

Adam Talok

ผู้อำนวยการสถานศึกษา, โรงเรียนประตูลัทธิวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปัตตานี,
ปัตตานี

Corresponding Author: Adamtani2012@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการปฏิบัติในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตามวิถีชุมชนของนักเรียนโรงเรียนประตูลัทธิวิทยา 2) พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมตามวิถีชุมชนที่ต้องการปลูกฝัง 3) ระดับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตามวิถีชุมชน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 364 คน ในปีการศึกษา 2568 ประกอบด้วย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 7 คน ครูและบุคลากรทางการศึกษา 25 คน นักเรียน 166 คน และผู้ปกครอง 166 คน ซึ่งได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan และทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) รูปแบบการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตามวิถีชุมชนของนักเรียนโรงเรียนประตูลัทธิวิทยา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.1) หลักการของรูปแบบ 1.2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 1.3) คุณธรรมจริยธรรมที่ต้องการปลูกฝัง จำนวน 20 ประการ 1.4) กระบวนการของรูปแบบ ประกอบด้วย (1) ขั้นตอนกำหนดทิศทางและเป้าหมาย (Direction) (2) ขั้นตอนสร้างการรับรู้และสร้างความตระหนัก (Awareness) (3) ขั้นตอนสร้างเป็นวิถีชีวิต (Make it a way of life) ซึ่งมี 5 แนวทาง คือ (3.1) ผ่านการจัดการเรียนการสอน 3 กิจกรรม (3.2) ผ่านการจัดบรรยากาศและกิจกรรมประจำวัน 7 กิจกรรม (3.3) ผ่านการเป็นแบบอย่างที่ดี 3 กิจกรรม (3.4) ผ่านกิจกรรมสำคัญทางศาสนา 4 กิจกรรม และ (3.5) ผ่านความร่วมมือผู้ปกครองและชุมชน 5 กิจกรรม (4) ขั้นตอนแสวงหาความร่วมมือ (Seek Cooperation) และ (5) ขั้นตอนประเมินผล (Evaluation) 1.5) การประเมินผลของรูปแบบ และ 1.6) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ 2) แบบสอบถามระดับการปฏิบัติในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตามวิถีชุมชนของนักเรียนโรงเรียนประตูลัทธิวิทยา

โพธิ์วิทยา 3) แบบประเมินพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมตามวิถีชุมชนที่ต้องการปลูกฝัง และ
4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบ ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการปฏิบัติในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตามวิถีชุมชนของนักเรียนโรงเรียนประตูปะทุโพธิ์วิทยา อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.78$, $SD = 0.43$)

2. ระดับพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมตามวิถีชุมชนที่ต้องการปลูกฝัง ของนักเรียนโรงเรียนประตูปะทุโพธิ์วิทยา อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.69$, $SD = 0.52$)

3. ระดับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตามวิถีชุมชนของนักเรียนโรงเรียนประตูปะทุโพธิ์วิทยา อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.66$, $SD = 0.50$)

This research aimed to 1) examine the level of implementation of moral and ethical cultivation practices based on community ways of life among students at Pratuphowittaya School 2) assess the moral and ethical behaviors based on community values that were intended to be cultivated and 3) investigate stakeholders' satisfaction with the implementation of the community-based moral and ethical cultivation model. The sample consisted of 364 participants during the 2025 academic year, including 7 members of the Basic Education School Board, 25 teachers and educational personnel, 166 students, and 166 parents. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan sample size table, and participants were selected through simple random sampling. The research instruments included 1) a community-based moral and ethical cultivation model developed by the researcher for students at Pratuphowittaya School, consisting of six components 1.1) principles of the model. 1.2) objectives of the model. 1.3) twenty targeted moral and ethical attributes 1.4) the model process comprising five stages: Direction, Awareness, Making It a Way of Life, Seeking Cooperation, and Evaluation. The "Making It a Way of Life" stage was implemented through five approaches (1) teaching and learning activities (3 activities), (2) school environment and daily routine activities (7 activities), (3) role-modeling activities (3 activities), (4) religious activities (4 activities), and (5) parent and community collaboration activities (5 activities), 1.5) model evaluation and 1.6) conditions for implementation. Additional instruments included. 2) a questionnaire on the implementation level of moral and ethical cultivation practices. 3) a behavioral assessment form for targeted moral and ethical attributes and 4) a satisfaction questionnaire regarding the use of the model.

The findings revealed that.

1. The level of implementation of the community-based moral and ethical cultivation practices among students at Pratuphowittaya School was at the highest level ($M = 4.78$, $SD = 0.43$).
2. The level of targeted moral and ethical behaviors based on community values among students was at the highest level ($M = 4.69$, $SD = 0.52$).
3. Stakeholders' satisfaction with the implementation of the community-based moral and ethical cultivation model was at the highest level ($M = 4.66$, $SD = 0.50$).

คำสำคัญ : รูปแบบการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตามวิถีชุมชน, การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม, คุณธรรมจริยธรรมตามวิถีชุมชน

Keyword: Community-Based Moral and Ethical Cultivation Model, Moral and Ethical Development, Community-Based Moral and Ethical.

[R2-06]

**การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เพื่อ
ยกระดับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนพื้นที่นวัตกรรม: กรณีศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีโรงเรียนวรนาріเฉลิม จังหวัดสงขลา**

**DEVELOPMENT OF AN ADMINISTRATIVE MECHANISM FOR ACTIVE LEARNING
PROCESSES INTEGRATED WITH ARTIFICIAL INTELLIGENCE TO ENHANCE STUDENT
QUALITY IN AN EDUCATION INNOVATION ZONE SCHOOL: A CASE STUDY OF THE
SCIENCE AND TECHNOLOGY DEPARTMENT,
WORANARI CHHALEM SCHOOL, SONGKHLA PROVINCE**

ชาติชาย โคกเขา^{1*}, สำเร็จ สระขาว², อรทัย แก้ววิชิต³ และ วิรัช ชูสิน⁴

Chadchai Khogkhao^{1*}, Samret Sakhao², Orathai Keawichit³ and Wirach Chusin⁴

¹หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, โรงเรียนวรนาріเฉลิม จังหวัดสงขลา, สงขลา

²ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ, โรงเรียนวรนาріเฉลิม จังหวัดสงขลา, สงขลา

³รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ, โรงเรียนวรนาріเฉลิม จังหวัดสงขลา, สงขลา

⁴ผู้อำนวยการสถานศึกษา, โรงเรียนวรนาріเฉลิม จังหวัดสงขลา, สงขลา

*Corresponding Author: Khogkhao_c@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทและประเมินความต้องการจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) สนับสนุนการเรียนรู้เชิงรุก พัฒนาและหาประสิทธิภาพของกลไกการบริหารจัดการการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ภายใต้แนวคิด “หนึ่งครู หนึ่งนวัตกรรม” ศึกษาผลการทดลองใช้กลไกการบริหาร ที่ส่งผลต่อสมรรถนะการสอนของครูและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และประเมินสมรรถนะความเป็นนวัตกรรมในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล กลุ่มเป้าหมายคือ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โรงเรียนวรนาріเฉลิม จังหวัดสงขลา จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย กลไกและคู่มือการบริหารเชิงระบบ (AI Guidelines, คู่มือ PLC, โครงสร้างการนิเทศร่วมมือ) แบบประเมินสมรรถนะดิจิทัล แบบบันทึกสะท้อนคิด และแบบประเมินสมรรถนะนวัตกรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า ในระยะการศึกษาริบทและประเมินความต้องการจำเป็น (R1) ครูผู้สอนมีความต้องการระดับสูงในการปรับบทบาทเป็นผู้อำนวยการความสะดวด้วยเทคโนโลยี AI แต่ยังขาดกลไกสนับสนุนเชิงระบบ ขณะที่ดัชนีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนย้อนหลัง 3 ปี (2565–2567) มีลักษณะทรงตัวเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 71.02, 71.22 และ 72.00 ตามลำดับ ซึ่งยังไม่บรรลุเป้าหมายขั้นต่ำของสถานศึกษา เนื่องจากขาดแคลนนวัตกรรมการสอนเชิงรุกจากฐานบริบทท้องถิ่น สำหรับผลการพัฒนากลไกการบริหารและนวัตกรรมสนับสนุน (D1) มีความเหมาะสมเชิงโครงสร้างในระดับสูงตามการรับรองของผู้ทรงคุณวุฒิ และเมื่อนำไปใช้ปรับฐานสมรรถนะ ส่งผลให้ครูผู้สอนร้อยละ 100 มีความเชี่ยวชาญเชิงดิจิทัลและพร้อมนำกลไกไปขับเคลื่อนในชั้นเรียนจริง ในส่วนของผลการทดลองใช้กลไกการบริหารฯ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 (R2) ส่งผลให้ครูผู้สอนร้อยละ 82.23 ประสบความสำเร็จในการสร้างสรรค์นวัตกรรมการสอนเฉพาะบุคคล และส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมในภาพรวมของกลุ่มสาระฯ เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดเป็นร้อยละ 86.83 ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมาย และมีอัตราการเติบโตเชิงพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 14.83 อย่างมีนัยสำคัญเชิงประจักษ์ และในระยะสุดท้ายการประเมินสมรรถนะความเป็นนวัตกรรมของผู้เรียน (D2) ผ่านเวทีการประกวดโครงงานวิทยาศาสตร์ระดับนานาชาติ (ICASD 2026) พบว่า นวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นจากการสกัดฐานบริบทท้องถิ่นและเศรษฐกิจ BCG สามารถผลักดันให้โรงเรียนคว้าชัยชนะและกวาดรางวัลเกียรติยศรวมทั้งสิ้น 8 รางวัล ยืนยันถึงประสิทธิภาพและความสำเร็จของกลไกการบริหารในการบ่มเพาะผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศในระดับสากลได้อย่างยั่งยืน

This study employed a research and development (R&D) methodology aimed at assessing the context and needs of integrating artificial intelligence (AI) into active learning, developing and evaluating the efficiency of an administrative mechanism for AI-integrated active learning under the "One Teacher, One Innovation" concept, examining the implementation effects on teacher competency and student achievement, and evaluating students' 21st-century innovator competency toward international excellence. The target group consisted of 34 science and technology teachers at Woranari Chhalem School, Songkhla Province. The research instruments included the developed systemic administrative mechanism and guidelines (AI Guidelines, PLC handbooks, collaborative supervision structures), digital competency assessments, teacher reflection logs, and innovator competency evaluation scales. Data were analyzed using mean, percentage, and content analysis.

The results revealed that during the contextual and needs assessment phase (R1), teachers demonstrated a high demand for transitioning into facilitators via AI technology but

lacked systemic administrative support, while the three-year baseline learning achievement (2022–2024) stagnated at 71.02%, 71.22%, and 72.00% respectively, failing to meet the school's target due to a lack of localized active learning innovations. Regarding the development of the administrative mechanism (D1), the structure was validated with high appropriateness by experts, and its baseline training enabled 100% of the teachers to attain advanced digital competencies. The implementation phase during the second semester of the 2025 academic year (R2) demonstrated that 82.23% of the teachers successfully created personalized active learning innovations, which directly propelled the overall learning achievement to jump significantly to 86.83%, surpassing the school target with an empirical growth rate of 14.83% from the previous year. Finally, the product evaluation of student innovator competency (D2) at the International Conference on ASEAN Sustainable Development (ICASD 2026) showed that the developed mechanism, rooted in local contexts and the BCG economy, successfully empowered the school to secure 8 international awards, confirming the efficiency and sustainability of this administrative mechanism in fostering global educational excellence.

คำสำคัญ: กลไกการบริหาร, การจัดการเรียนรู้เชิงรุก, เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์, หนึ่งครู หนึ่งนวัตกรรม, การวิจัยและพัฒนา

Keywords: Administrative Mechanism, Active Learning, Artificial Intelligence, One Teacher One Innovation, Research and Development

[R2-07]

**การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้นวัตกรรม ไอ-แคร์ โมเดล (I-CARE Model)
เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะผู้เรียนตามพระบรมราโชบายด้านการศึกษา
ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 10**

**DEVELOPING A STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM USING THE I-CARE MODEL TO
ENHANCE STUDENT CHARACTERISTICS BASED ON THE ROYAL POLICIES ON
EDUCATION AT RATCHAPRAJANUKROH 10 SCHOOL**

ไลลา เจะซู

Laila Cheasu

ผู้อำนวยการสถานศึกษา, โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 10

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 1, นราธิวาส

Corresponding Author: laila.insouth@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 10 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 1 เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research & Development: R&D) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) ดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2566-2569 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร ครู บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและนักเรียน จำนวน 230 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1) สภาพปัจจุบันของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 10 อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.66$, $SD = 0.74$)

2) ผลการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 10 มีชื่อว่า “ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้นวัตกรรม ไอ-แคร์ โมเดล (I-CARE Model) เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะผู้เรียนตามพระบรมราโชบายด้านการศึกษา” มี 5 กิจกรรมหลัก ได้แก่ (1) กิจกรรม I (Individual Knowing) คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (2) กิจกรรม C (Classification) คือ การคัดกรองนักเรียน (3) กิจกรรม A (Advancement) คือ การส่งเสริม & พัฒนานักเรียน (4) กิจกรรม R

(Risk Prevention and Resolution) คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ (5) กิจกรรม E (External and Internal Referral) คือ การส่งต่อภายในโรงเรียนและภายนอก

3) ผลการทดลองใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลการทดลองในรอบที่ 2 โดยรวม มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการทดลองในรอบที่ 1 ทุกตัวชี้วัด

4) ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า มีค่าพัฒนาการเพิ่มขึ้นในภาพรวม 4.36 โดยผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 1 มีค่าพัฒนาร้อยละ 81.23 สูงกว่าค่าเป้าหมาย 1.23 และผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 2 มีค่าพัฒนาร้อยละ 85.59 สูงกว่าค่าเป้าหมาย 5.59

This research aimed to develop a student care and support system for Ratchaprajanukroh 10 School, under the Narathiwat Primary Educational Service Area Office 1. The study used a Research and Development (R&D) approach combined with Participatory Action Research (PAR). It was conducted between the academic years 2023 and 2026. The sample group consisted of 230 people, including school administrators, teachers, staff, school board members, parents, and students.

The research findings were as follows:

1) The current state of the student care and support system at Ratchaprajanukroh 10 School was at a moderate level ($M = 2.66$, $SD = 0.74$).

2) The newly developed model is called “The Student Care and Support System using the I-CARE Model to Enhance Student Characteristics based on the Royal Policies on Education.” It consists of five main activities: Individual Knowing (I), Classification (C), (3) Advancement (A), (4) Risk Prevention and Resolution (R), and (5) External and Internal Referral (E)

3) The overall average scores in the second trial were higher than those in the first trial across all indicators.

4) The evaluation and improvement of the system showed an overall developmental increase of 4.36. In the first trial, the development rate was 81.23%, which was 1.23 higher than the target. In the second trial, the rate reached 85.59%, which was 5.59 higher than the target.

คำสำคัญ : ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, ไอ-แคร์ โมเดล, พระบรมราชโบายด้านการศึกษา

Keyword: Student Care and Support System, I-CARE Model, Royal Policies on Education

[R2-08]

การพัฒนาศักยภาพนักเรียนแกนนำเพื่อส่งเสริมวิถีการดำเนินชีวิต

ตามหลักสุกมปากัต (ธรรมณูญหมู่บ้าน 9 ดี) ในสถานศึกษา

THE DEVELOPMENT OF STUDENT LEADERS' POTENTIAL TO PROMOTE LIFESTYLES BASED ON THE PRINCIPLES OF HUKUM PAKAT (THE 9 GOOD VILLAGE CHARTER) IN EDUCATIONAL INSTITUTIONS

นิทัศน์ นิมะ^{1*}, บุศรินทร์ ปิริยะ² และ สุชาดา สว่างเพชร³

Nitad Nima¹, Bussarin Piriya² and Suchada Sawangphet³

¹นักวิชาการศึกษานำนานการ, ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้, ปัตตานี

²นักวิชาการศึกษานำนานการพิเศษ, ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้, ปัตตานี

³นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ, ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้, ปัตตานี

*Corresponding Author: ssmoesouth@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในการขับเคลื่อนงานของสถานศึกษาตามหลักสุกมปากัตธรรมณูญหมู่บ้าน 9 ดี 2) เพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำและทักษะการดำเนินชีวิตตามหลักสุกมปากัต (ธรรมณูญหมู่บ้าน 9 ดี) ในสถานศึกษา และ 3) เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนแกนนำต่อการพัฒนาศักยภาพนักเรียนแกนนำเพื่อส่งเสริมวิถีการดำเนินชีวิตตามหลักสุกมปากัต (ธรรมณูญหมู่บ้าน 9 ดี) ในสถานศึกษา ตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้คือ ครูและนักเรียนในสถานศึกษาเป้าหมายจำนวน 300 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย หลักสูตรการพัฒนาศักยภาพเชิงปฏิบัติการ แบบทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจ แบบประเมินทักษะภาวะผู้นำ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบการพัฒนาศักยภาพนักเรียนแกนนำพบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ย เพิ่มขึ้น ($M_{ก่อน} = 13.02$, $SD = 2.88$), ($M_{หลัง} = 28.86$, $SD = 1.82$) 2) ผลประเมินภาวะผู้นำนักเรียนและทักษะการดำเนินชีวิตให้นักเรียนแกนนำ มีคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.19$, $SD = 0.86$) 3) ผลประเมินความพึงพอใจต่อการพัฒนาศักยภาพนักเรียนแกนนำเพื่อส่งเสริมวิถีการดำเนินชีวิตตามหลักสุกมปากัต (ธรรมณูญหมู่บ้าน 9 ดี) โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($M = 4.44$, $SD = 0.73$)

This research aimed to: (1) enhance knowledge and understanding of school-based implementation in accordance with the Hukom Pakat Principles (the 9-Good Village Constitution); (2) strengthen leadership and life skills based on the Hukom Pakat Principles (the 9-Good Village Constitution) among students in educational institutions; and (3) evaluate student leaders' satisfaction with the student leadership development program designed to promote lifestyles aligned with the Hukom Pakat Principles (the 9-Good Village Constitution) in schools.

The target group consisted of 300 teachers and students from selected educational institutions. The participants were selected through purposive sampling. The research instruments included a capacity-building workshop curriculum, a knowledge and understanding test, a leadership skills assessment form, and a satisfaction questionnaire. The data were analyzed using percentage, mean, and standard deviation.

The findings revealed that:

1. The comparison of pre-test and post-test scores of the student leadership development program showed a significant improvement in students' knowledge and understanding. The mean post-test score was higher ($M = 28.86$, $SD = 1.82$) than the mean pre-test score ($M = 13.02$, $SD = 2.88$).
2. The evaluation of student leadership and life skills among student leaders indicated that the overall performance was at a high level ($M = 4.19$, $SD = 0.86$).
3. The overall satisfaction of student leaders toward the capacity-building program for promoting lifestyles based on the Hukom Pakat Principles (the 9-Good Village Constitution) was at a high level ($M = 4.44$, $SD = 0.73$).

คำสำคัญ : การพัฒนาศักยภาพ, นักเรียนแกนนำ, ชุมชนปากัด, ธรรมนูญหมู่บ้าน 9 ดี, สังคมพหุวัฒนธรรม, จังหวัดชายแดนภาคใต้

Keyword: Potential Development, Student Leaders, Hukum Pakat, 9-D Village Constitution, Multicultural Society, Southern Border Provinces of Thailand

[R2-09]

**กลยุทธ์การบริหารจัดการเวลาปฏิบัติราชการของบุคลากรเชิงพื้นที่เพื่อความปลอดภัยในการ
เดินทาง กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านตันหยงโป สพป.สตูล**
**AREA-BASED PERSONNEL TIME MANAGEMENT STRATEGIES FOR COMMUTING
SAFETY: A CASE STUDY OF BAN TANYONGPO SCHOOL, SATUN PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA**

ชาเวะห์ วัฒนนะ

Sarah Wattana

ผู้อำนวยการสถานศึกษา, โรงเรียนบ้านตันหยงโป สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล, สตูล

Corresponding Author: wattanasarah3@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการเวลาปฏิบัติราชการของบุคลากร การพัฒนา และการประเมินความเป็นไปได้ ความเหมาะสมของกลยุทธ์เชิงพื้นที่ที่พัฒนาขึ้นตามตารางนาฬิกาชีวิตที่โรงเรียน (BTP Model) ของครูโรงเรียนบ้านตันหยงโป สพป.สตูล ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงกรณีศึกษาและการวิจัยเชิงปฏิบัติการ กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย บุคลากรโรงเรียนบ้านตันหยงโป จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม และแบบประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. บริบทเชิงพื้นที่และความเสี่ยง : บุคลากร ร้อยละ 81.82 เดินทางไกลข้ามอำเภอมากกว่า 20 กิโลเมตร ทำให้ส่งผลให้ต้องรีบเร่งออกเดินทางก่อนเวลา 07.00 น. โดยใช้เวลาเกิน 45 นาทีต่อเที่ยว และร้อยละ 68.18 ใช้รถจักรยานยนต์

2. การถอดบทเรียนนวัตกรรม : ระบบ "BTP Smart School Operations" ขับเคลื่อนด้วยการใช้เวลา 5 นาที และกำกับผ่านทฤษฎีการสะกดพฤติกรรม ผ่านระบบติดตามเรียลไทม์ ผ่านแอปพลิเคชัน Line ทุก 5 นาที และการรายงานผลผ่านแผนภาพสารสนเทศ (Dashboard)

3. ผลสัมฤทธิ์เชิงเปรียบเทียบและผลกระทบ : หลังใช้นวัตกรรม สถิติการมาสายเฉลี่ยรายเดือนของบุคลากรลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -39.267, p < .05$) โดยมีขนาดอิทธิพลสูงมาก

(Cohen's $d = 8.42$) อัตราการเกิดอุบัติเหตุเป็นศูนย์ ชุมชนมีความพึงพอใจต่อระบบการดูแลความปลอดภัยและการจัดการเรียนรู้อย่างยิ่งที่สุดในระดับมากที่สุด ขณะที่ระยะทางมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางกับการใช้สิทธิลาหรือแจ้งเหตุสุดวิสัย (Cramer's $V = 0.30$)

4. กลยุทธ์การบริหารจัดการเวลาเชิงพื้นที่ : พบว่ามี 5 กลยุทธ์หลัก ได้แก่ การวิเคราะห์ความเสี่ยงรายบุคคล การบริหารงานบุคคลเชิงรุก การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลติดตามเชิงบวก การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และการประเมินผลด้วยฐานข้อมูล ซึ่งผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันว่า เหมาะสม เป็นไปได้ และมีประโยชน์ในระดับมากที่สุด สามารถใช้เป็นโมเดลต้นแบบสำหรับโรงเรียนที่เผชิญข้อจำกัดเดียวกัน

The objectives of this research were to: 1) study the current state and problems of teacher working time management according to the School Life Clock (BTP Model); 2) develop area-based teacher working time management strategies for safety and student quality enhancement based on the BTP Model; and 3) evaluate the feasibility and appropriateness of the developed strategies. This study utilized Case Study and Action Research designs. The target group and key informants consisted of a school administrator, teachers, and educational personnel at Ban Tanyongpo School, totaling 22 participants. The research instruments included semi-structured interviews, focus group discussion logs, and a strategy evaluation form. Qualitative data were analyzed using content analysis, while quantitative data were analyzed using mean (M), standard deviation (SD), paired samples t-test, Cohen's d , and Cramer's V .

The research findings were as follows:

1. Spatial Context and Risks: 81.82% of personnel commute over 20 kilometers across districts, requiring departure before 07:00 AM with travel times exceeding 45 minutes per trip. Furthermore, 68.18% of personnel commute via motorcycle.

2. Innovation Lesson Learned: The "BTP Smart School Operations" system was driven by Nudge Theory through 4 positive mechanisms, featuring a real-time monitoring system via the Line application every 5 minutes and performance reporting via an information dashboard.

3. Comparative Achievements and Impacts: After implementing the innovation, the monthly average frequency of teacher tardiness significantly decreased at the .05 level ($t = -39.267, p < .05$) with a very large effect size (Cohen's $d = 8.42$). The traffic accident rate dropped to zero. The parent-community network expressed the highest level of satisfaction toward the

morning safety care and learning management system. Meanwhile, commuting distance showed a moderate relationship with taking leave or reporting force majeure (Cramer's $V = 0.30$).

4. Area-Based Time Management Strategies: The strategy comprised 5 core strategies: individual risk analysis, proactive personnel management, positive monitoring using digital technology, collaborative network building, and database-driven evaluation. Experts confirmed that the developed strategies achieved the highest level of appropriateness, feasibility, and utility, serving as a sustainable prototype model for small schools facing geographical constraints nationwide.

คำสำคัญ : กลยุทธ์การบริหารเวลา, เวลาปฏิบัติราชการของบุคลากร, ความปลอดภัยในการเดินทาง, วิจัยเชิงพื้นที่

Keyword: Time Management Strategy, Official Duty Time, Travel Safety, Spatial Research

[R2-10]

**การพัฒนาทักษะการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาสู่การเป็น
องค์กรนวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนนาทวีวิทยาคม**
**DEVELOPING ARTIFICIAL INTELLIGENCE SKILLS FOR APPLICATION IN EDUCATIONAL
INSTITUTIONS TO BECOME AN INNOVATIVE ORGANIZATION: A CASE STUDY
OF NATHAWEEWITTHAYAKOM SCHOOL**

สาลินี จงใจสุธรรม

Salinee Jongjaisurathum

รองผู้อำนวยการสถานศึกษา, โรงเรียนนาทวีวิทยาคม, สงขลา

Corresponding Author: Salinee@nt.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาของการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาสู่การเป็นองค์กรนวัตกรรม 2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาสู่การเป็นองค์กรนวัตกรรม และ 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาสู่การเป็นองค์กรนวัตกรรม ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed method) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนนาทวีวิทยาคม ปีการศึกษา 2568 โดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย (1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาของการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาสู่การเป็นองค์กรนวัตกรรม (2) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure Interview) เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาสู่การเป็นองค์กรนวัตกรรม โดยผู้ให้ข้อมูล จำนวน 6 คน (3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาสู่การเป็นองค์กรนวัตกรรม โดยกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 92 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันและปัญหาของการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาสู่การเป็นองค์กรนวัตกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) แนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาสู่การเป็นองค์กรนวัตกรรม ประกอบด้วย (1) ความรู้ ทักษะ และเจตคติต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (2) การประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการจัดการเรียนการสอน

ได้แก่ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การสร้างสื่อวัตกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล (3) การเป็นองค์กรนวัตกรรม ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการพัฒนาความรู้ความเข้าใจด้านการจัดการนวัตกรรม ด้านการสร้างพลังทำงานเป็นทีม ด้านการติดตามและประเมินผลนวัตกรรม และ 3) ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการพัฒนาทักษะการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาสู่การเป็นองค์กรนวัตกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

This research aimed to 1) study the current state and problems of using artificial intelligence for application in educational institutions towards becoming innovative organizations, 2) study guidelines for developing skills in using artificial intelligence for application in educational institutions towards becoming innovative organizations, and 3) study satisfaction with the development of skills in using artificial intelligence for application in educational institutions towards becoming innovative organizations. A mixed-method research approach was used. The sample group consisted of teachers from Nathaweewittayakom School, academic year 2025, selected using purposive sampling. The research instruments included (1) a questionnaire on the current state and problems of using artificial intelligence for application in educational institutions towards becoming innovative organizations, (2) a semi-structured interview about guidelines for developing skills in using artificial intelligence for application in educational institutions towards becoming innovative organizations with 6 respondents, and (3) a questionnaire on satisfaction with the development of skills in using artificial intelligence for application in educational institutions towards becoming innovative organizations with a sample group of 92 respondents. The statistics used for data analysis were percentage, mean, and standard deviation.

The research results found that 1) the current state and problems of using artificial intelligence for application in educational institutions towards becoming innovative organizations Overall, the satisfaction of teachers with the development of skills in using artificial intelligence for application in educational institutions towards becoming an innovative organization is at a high level. 2) Guidelines for developing skills in using artificial intelligence for application in educational institutions towards becoming an innovative organization include (1) knowledge, skills and attitudes towards using artificial intelligence, (2) the application of artificial intelligence in teaching management, including designing learning activities, managing learning, creating innovative learning media, and measurement and evaluation, (3) being an innovative organization, including

having a vision, developing knowledge and understanding of innovation management, creating teamwork, monitoring and evaluating innovation, and 3) the satisfaction of teachers with the development of skills in using artificial intelligence for application in educational institutions towards becoming an innovative organization, overall at a high level.

คำสำคัญ : ปัญญาประดิษฐ์, ทักษะการใช้ปัญญาประดิษฐ์, องค์การนวัตกรรม, การประยุกต์ใช้

Keyword: Artificial Intelligence, Artificial Intelligence Skills, Innovative Educational Organization, Application

[R2-11]

**การพัฒนา SMART Model : นวัตกรรมการนิเทศภายในแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับคุณภาพ
การจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนสงขลาวิทยาคม**
DEVELOPMENT OF THE SMART MODEL: A PARTICIPATORY INTERNAL SUPERVISION
INNOVATION FOR ENHANCING LEARNING MANAGEMENT QUALITY AT
SONGKHLAWITTAYAKHOM SCHOOL

ชฎิมา อินทร์จันทร์

Chutima Inchan

ผู้อำนวยการโรงเรียนสงขลาวิทยาคม, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล, สงขลา

Corresponding Author: Modchutima61@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนา SMART Model : นวัตกรรมการนิเทศภายในแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนสงขลาวิทยาคม 2) ศึกษาผลการใช้ SMART Model ที่มีต่อครูและบุคลากรทางการศึกษา คุณภาพการจัดการเรียนรู้ และคุณภาพผู้เรียน และ 3) เพื่อสังเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จและจัดทำข้อเสนอเชิงพัฒนาสำหรับการขยายผล SMART Model การวิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) ดำเนินการในปีการศึกษา 2567–2568 ณ โรงเรียนสงขลาวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน ผู้ปกครอง และภาคีเครือข่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวิเคราะห์สภาพบริบทและความต้องการจำเป็น แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ แบบประเมินผลการใช้รูปแบบ แบบสอบถามความพึงพอใจ และแบบบันทึก PLC และ Reflection วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า SMART Model ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ S : System Management, M : Moral Management, A : Active Learning, R : Reflection และ T : Technology โดยดำเนินการผ่านกระบวนการนิเทศภายใน PIDRE ภายใต้การกำกับด้วยวงจรคุณภาพ PDCA ผลการใช้ SMART Model พบว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษามีสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น สามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกและใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดวัฒนธรรม

องค์กรแห่งการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม PLC และ Reflection อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้คุณภาพการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์สูงขึ้น โดยปรากฏผลงานและรางวัลในระดับจังหวัด ระดับประเทศ และระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง สะท้อนถึงศักยภาพของผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้าน ขณะเดียวกันสถานศึกษาได้รับการยอมรับด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อาทิ รางวัลเสมา ป.ป.ส. ระดับทอง โรงเรียนคุณธรรม สพฐ. ระดับ 3 ดาว และรางวัลการขับเคลื่อนหลักสูตรด้านทุจริตระดับดีเด่น ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน การดำเนินกิจกรรม PLC และ Reflection อย่างเป็นระบบ ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนการนิเทศภายในและการบริหารจัดการ ส่งผลให้ SMART Model สามารถยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้ อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

This research aimed to: 1) develop the SMART Model, a participatory internal supervision innovation for enhancing learning management quality at Songkhlawittayakhom School; 2) investigate the effects of the SMART Model on teachers and educational personnel, learning management quality and student outcomes; and 3) examine the success factors and development guidelines for participatory internal supervision through the SMART Model.

The study employed a Research and Development (R&D) approach and was conducted during the 2024–2025 academic years at Songkhlawittayakhom School under the Secondary Educational Service Area Office Songkhla–Satun. Key informants included school administrators, teachers and educational personnel, members of the basic education school board, students, parents, and network partners. Research instruments consisted of a context and needs assessment form, semi-structured interview forms, a model suitability evaluation form, a model implementation evaluation form, a satisfaction questionnaire, and PLC and Reflection records. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

The findings revealed that the SMART Model effectively enhanced teachers' instructional competencies. Teachers were able to design active learning activities and integrate educational technology into classroom practices more efficiently. Continuous implementation of Professional Learning Community (PLC) activities and reflective practices fostered a strong culture of organizational learning within the school, resulting in improved learning management quality. Students demonstrated higher academic achievement, key competencies, and desirable

characteristics. They also achieved continuous success at provincial, national, and international levels, reflecting their well-rounded development and potential. Furthermore, the school gained recognition for educational quality development through several prestigious awards and achievements, including the Gold-Level White School Award (Drug-Free and Vice-Free School Project), the OBEC Three-Star Moral School Award, and the Outstanding Anti-Corruption Curriculum Implementation Award.

Key success factors included the academic leadership of school administrators, active participation of all stakeholders, systematic implementation of PLC and Reflection processes, and the effective use of information technology to support internal supervision and school management. The findings indicate that the SMART Model serves as an effective innovation for enhancing learning management quality and developing student quality in a concrete and sustainable manner.

คำสำคัญ : SMART Model, การนิเทศภายในแบบมีส่วนร่วม, การจัดการเรียนรู้, ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, การสะท้อนผลการปฏิบัติงาน

Keyword: SMART Model, Participatory Internal Supervision, Learning Management Quality, Professional Learning Community (PLC), Reflection

บทความวิจัยภาคโปสเตอร์
(Poster Presentation)

[P-01]

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องสระเปลี่ยนรูป
โดยใช้การเรียนรู้เชิงรุก 4 ขั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบ่อเตย
A STUDY ON DEVELOPING LEARNING ACHIEVEMENT IN THAI LANGUAGE ON VOWEL
TRANSFORMATION USING 4-STEP ACTIVE LEARNING FOR PRATHOM 2 STUDENTS AT
BAN BO TOEI SCHOOL

ฮัมดัม เตาะซาตุ

Hamdam Tohsatu

ครู คศ. 1, โรงเรียนบ้านบ่อเตย, สงขลา

Corresponding Author: hamdan9568@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ (1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องสระเปลี่ยนรูป ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบ่อเตย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก 4 ขั้นและ (2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบ่อเตย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 4 ขั้น เรื่องสระเปลี่ยนรูป

ตัวอย่างวิจัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบ่อเตย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 13 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 4 ขั้น เรื่องสระเปลี่ยนรูป จำนวน 3 แผน ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การพัฒนาผลงานดำเนินการตามกระบวนการ ADDIE Model ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวิเคราะห์ (Analysis) การออกแบบ (Design) การพัฒนา (Development) การนำไปใช้ (Implementation) และการประเมินผล (Evaluation) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า (1) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก 4 ขั้น ที่พัฒนาขึ้นโดยใช้กระบวนการ ADDIE Model มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญในทุกด้าน (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 15.23 คะแนน ($SD = 3.45$) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.85 คะแนน ($SD = 2.76$) คิดเป็นร้อยละที่เพิ่มขึ้น 63.12 (ค่า $t = 12.45$, $p < .05$) นอกจากนี้ นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับร้อยละ 60 ขึ้นไป เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 23.08 เป็นร้อยละ 92.31 และ (3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 4 ขั้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.32$, $SD = 0.54$) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความสนุกสนาน ($M = 4.46$) รองลงมาคือ ด้านความต้องการเรียนต่อ ($M = 4.43$) และด้านการมีส่วนร่วม ($M = 4.38$) ตามลำดับ

This research aimed to investigate two objectives: (1) to develop Thai language learning achievement on the topic of vowel transformation among Prathom 2 students at Ban Bo Toei School through 4-step active learning management and (2) to examine student satisfaction among Prathom 2 students at Ban Bo Toei School toward 4-step active learning management on the topic of vowel transformation

The sample consisted of 13 Prathom 2 students from Ban Bo Toei School, under the Office of Songkhla Primary Educational Service Area 3, during the second semester of the 2025 academic year, selected by purposive sampling. The research instruments comprised: (1) three 4-step active learning lesson plans on vowel transformation, validated by three experts; (2) a 30-item learning achievement test; and (3) a 15-item satisfaction questionnaire using a 5-level rating scale. The instructional materials were developed following the ADDIE Model, consisting of five phases: Analysis, Design, Development, Implementation, and Evaluation. Data were analyzed using mean, standard deviation, and dependent samples t-test.

The results revealed that: (1) the 4-step active learning lesson plans developed through the ADDIE Model process were of good quality, as confirmed by expert evaluation in all aspects; (2) students' post-test scores were significantly higher than pre-test scores at the .05 level of statistical significance, with a pre-test mean of 15.23 ($SD = 3.45$) and a post-test mean of 24.85 ($SD = 2.76$), representing an increase of 63.12 percent ($t = 12.45$, $p < .05$). Furthermore, the proportion of students achieving the passing criterion of 60 percent or above increased from 23.08 percent to 92.31 percent; and (3) students' overall satisfaction toward the 4-step active learning management was at a high level ($M = 4.32$, $SD = 0.54$), with the highest mean score in

the area of enjoyment ($M = 4.46$), followed by desire to continue learning ($M = 4.43$) and participation ($M = 4.38$), respectively.

คำสำคัญ : การเรียนรู้เชิงรุก 4 ขั้น, สระเปลี่ยนรูป, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ภาษาไทย

Keyword: 4-Step Active Learning, Vowel Transformation, Learning Achievement, Thai Language

[P-02]

**การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนผ่านโครงการอาชีพ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านควนหรั่ง**

**THE DEVELOPMENT OF STUDENTS' TEAMWORK SKILLS THROUGH A CAREER
PROJECT-BASED LEARNING APPROACH FOR GRADE 4 STUDENTS AT BAN KHUAN
RAN SCHOOL**

กฤติมา สุวรรณโร^{1*} และ อาซียะ ซูละ²

Krittima Suwanro^{1*} and Azizah Sulae²

^{1,2}ครู, โรงเรียนบ้านควนหรั่ง, สงขลา

*Corresponding Author: suwanrokrittima@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนผ่านโครงการอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านควนหรั่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนผ่านผ่านโครงการอาชีพ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านควนหรั่งสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โครงการอาชีพ แบบประเมินทักษะการทำงานเป็นทีม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.41$, $SD = 0.51$) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การช่วยเหลือและแก้ปัญหาาร่วมกัน รองลงมาคือ การร่วมมือกันทำงาน การสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ตามลำดับ

This research, entitled The Development of Students' Teamwork Skills through a Career Project-Based Learning Approach for Grade 4 Students at Ban Khuan Ran School, aimed to develop students' teamwork skills through career projects. The sample consisted of 25 Grade 4 students at Ban Khuan Ran School under the Songkhla Primary Educational Service Area Office 3, during the second semester of the 2025 academic year. The sample was selected through purposive sampling. The research instruments included career project-based learning activity

plans and a teamwork skills assessment form. The data were analyzed using basic statistics, including mean and standard deviation.

The research findings revealed that the students' overall teamwork skills were at a high level ($M = 4.41$, $SD = 0.51$). The aspect with the highest mean score was mutual assistance and collaborative problem-solving, followed by work cooperation, communication and exchange of opinions, and division of duties and responsibilities, respectively.

คำสำคัญ: ทักษะการทำงานเป็นทีม, โครงการงานอาชีพ, การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

Keyword: teamwork skills, Project-Based Learning Approach, active learning

[P-05]

**การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูสังคมศึกษาโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น แหล่งเรียนรู้
ประวัติศาสตร์และซอฟต์แวร์ (Soft Power) ด้วยกระบวนการนิเทศ 4P-CN
DEVELOPMENT OF ACTIVE LEARNING MANAGEMENT FOR SOCIAL STUDIES
TEACHERS UTILIZING LOCAL RESOURCES, HISTORICAL SITES, AND SOFT POWER
THROUGH THE 4P-CN SUPERVISION**

มนัสสินทร์ บุญญคง

Manatsarin Boonyakong

ศึกษานิเทศก์, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล, สงขลา

Corresponding Author: manatsarin@esdc.go.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของครูสังคมศึกษา โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น ประวัติศาสตร์ และซอฟต์แวร์ (Soft Power) 2) พัฒนาระบบการนิเทศ 4P-CN 3) ศึกษาผลการใช้กระบวนการนิเทศ 4P-CN และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กระบวนการนิเทศ 4P-CN กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูสังคมศึกษา จำนวน 24 คน โดยใช้การวิจัยและพัฒนา (R&D) แบบผสมผสาน เครื่องมือวิจัย คือ แบบสำรวจ แบบประเมิน และคู่มือ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการคำนวณ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของครูสังคมศึกษา โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น ประวัติศาสตร์และซอฟต์แวร์ (Soft Power) โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และผลการจัดลำดับความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่า ครูมีความต้องการพัฒนาด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ มากที่สุด รองลงมาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 2) กระบวนการนิเทศ 4P-CN ได้แก่ P1 : Participatory Planning การวางแผนอย่างมีส่วนร่วม P2 : Providing Information สร้างการรับรู้ P3 : Perform Supervision ปฏิบัติการนิเทศแบบโค้ชและให้คำปรึกษา P4 : Progress and Performance Evaluation ติดตาม ประเมินและพัฒนา และ CN : Collaborative Network เป็นกลไกสนับสนุนที่บูรณาการอยู่ในทุกขั้นตอนของกระบวนการนิเทศ จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่าเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.54$ และ

$SD = 0.55$) 3) ผลการใช้กระบวนการนิเทศ 4P-CN ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ครูมีสมรรถนะโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.53$, $SD = 0.56$) และ 4) มีความพึงพอใจต่อกระบวนการนิเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.57$, $SD = 0.54$)

This research aimed to: 1) investigate the current conditions, problems and needs for developing active learning among social studies teachers through the use of local learning resources, historical learning resources, and Soft Power; 2) develop the 4P-CN supervision process; 3) examine the outcomes of implementing the 4P-CN supervision process; and 4) investigate teachers' satisfaction with the implementation of the 4P-CN supervision process. The target group consisted of 24 social studies teachers. This study employed a mixed-methods Research and Development (R&D) approach. The research instruments included questionnaires, evaluation forms, and a supervision manual. Quantitative data were analyzed using frequency, mean, and standard deviation, while qualitative data were analyzed through content analysis.

The research findings showed as follows: 1) The current state of the social studies teachers' active learning management was at a moderate level overall. The analysis of developmental needs showed that the highest priority was in designing learning management, followed by implementing learning activities, and learning measurement and evaluation. 2) The developed 4P-CN supervision process consisted of P1: Participatory Planning, P2: Providing Information, P3: Perform Supervision through coaching and mentoring, P4: Progress and Performance Evaluation for monitoring, evaluation, and continuous improvement, and CN: Collaborative Network, which functioned as a collaborative support mechanism integrated throughout all stages of the supervision process. The process was evaluated by experts as having the highest level of appropriateness and feasibility ($M = 4.54$, $SD = 0.55$). 3) The implementation of the 4P-CN supervision process significantly enhanced teachers' competency in active learning management, with the overall competency rated at the highest level ($M = 4.53$, $SD = 0.56$). 4) Teachers' overall satisfaction with the 4P-CN supervision process was also at the highest level ($M = 4.57$, $SD = 0.54$), as the process continuously promoted professional development, provided ongoing support, and strengthened collaborative partnerships among participants.

คำสำคัญ : กระบวนการนิเทศ , การจัดการเรียนรู้เชิงรุก , เครือข่ายความร่วมมือ , ซอฟต์พาวเวอร์

Keyword: Supervision Process, Active Learning, Collaborative Network, Soft Power

[P-06]

**การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้บนฐานแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมซอฟต์แวร์ของ
สถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาด้วยกระบวนการนิเทศ KLAER
DEVELOPMENT OF LOCAL LEARNING RESOURCE-BASED LEARNING INNOVATIONS TO
PROMOTE THAILAND'S SOFT POWER IN EDUCATION SANDBOX PILOT SCHOOLS
THROUGH THE KLAER SUPERVISION MODEL**

ชาคริยา ชายเกลี้ยง

Chakriya Chaikiang

ศึกษานิเทศก์, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล, สงขลา

Corresponding author: ju5199142@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้บนฐานแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมซอฟต์แวร์ของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา โดยใช้กระบวนการนิเทศ KLAER และ 2) ศึกษาผลการใช้กระบวนการนิเทศ KLAER ที่มีต่อการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้บนฐานแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา ดำเนินการ 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การพัฒนากระบวนการนิเทศ KLAER โดยศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจากผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 99 คน และครู จำนวน 1,894 คน รวมทั้งสิ้น 1,993 คน และตรวจสอบคุณภาพกระบวนการนิเทศโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน และ 2) ศึกษาผลการใช้กระบวนการนิเทศ KLAER ในสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบประเมินคุณภาพนวัตกรรม แบบประเมินสมรรถนะครู และแบบประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐานและการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า (1) กระบวนการนิเทศ KLAER ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ Knowledge Co-Creation, Learning Design, Action & Implementation, Evaluation และ Reflection & Reinforcement ซึ่งมีความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในระดับมาก และ (2) การใช้กระบวนการนิเทศ KLAER ส่งผลให้ครูสามารถพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้บนฐานแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นได้อย่างเป็นระบบ จัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานและการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ส่งผลให้ผู้เรียนมีสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ผ่านเกณฑ์ตามเป้าหมายของสถานศึกษา สะท้อนให้เห็นว่า

กระบวนการนิตศ KLAER เป็นกลไกที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้และส่งเสริมซอฟต์แวร์ของท้องถิ่น

This research aimed to: (1) develop local learning resource-based learning innovations to promote Thailand's Soft Power in Education Sandbox pilot schools through the KLAER Supervision Model, and (2) examine the effects of implementing the KLAER Supervision Model on the development of these learning innovations. The study was conducted in two phases. Phase 1 focused on developing the KLAER Supervision Model by investigating the current conditions and needs of 99 school administrators and 1,894 teachers, totaling 1,993 participants. The developed supervision model was then evaluated by five experts for its validity, appropriateness, feasibility, and usefulness. Phase 2 examined the effects of implementing the KLAER Supervision Model in Education Sandbox pilot schools. The research instruments included questionnaires, learning innovation quality assessment forms, teacher competency assessment forms, and student learning outcome assessment forms. The collected data were analyzed using descriptive statistics and content analysis.

The findings revealed that: (1) the KLAER Supervision Model comprises five sequential stages: Knowledge Co-Creation (K), Learning Design (L), Action and Implementation (A), Evaluation (E), and Reflection and Reinforcement (R). The model was evaluated by experts as having a high level of validity, appropriateness, feasibility, and utility. (2) The implementation of the KLAER Supervision Model enhanced teachers' capacity to systematically develop local learning resource-based learning innovations. Teachers were able to design and implement learning activities through project-based learning and experiential learning approaches, effectively integrating local learning resources into classroom instruction. As a result, students developed competencies and desirable characteristics that met the schools' expected standards while developing enhanced awareness and appreciation of local wisdom and cultural identity. These findings indicate that the KLAER Supervision Model serves as an effective supervisory framework for strengthening teachers' innovation competencies and promoting Thailand's Soft Power through place-based education.

รายงานการประชุมวิชาการเครือข่ายวิจัยของศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งที่ 2
(CPES RESEARCH NETWORK CONFERENCE 2026)

เสริมพลังการวิจัยด้วยปัญหาประติสฐ์ : มาตรฐานแนวปฏิบัติใหม่เพื่อความเชื่อมั่นทางวิชาการ
AI-ENHANCED AREA-BASED RESEARCH: REDEFINING INTEGRITY THROUGH TRANSPARENT
4 - 5 สิงหาคม 2569 | โรงแรมสยามออเรียนทัล อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

คำสำคัญ : กระบวนการนิเทศ KLAER , นวัตกรรมการเรียนรู้บนฐานพื้นที่แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น,
ซอฟต์แวร์เวอร์, พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

Keyword: KLAER Supervision Model Place-Based Learning Innovation Local Learning
Resources, Thailand's Soft Power, Education Sandbox Schools

[P-07]

การวิเคราะห์เชิงสัญลักษณ์อัตลักษณ์ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นลายผ้าอำเภอรามัน

จังหวัดยะลา : วิธีวิทยาการวิจัยสัญลักษณ์ทัศน

A SEMIOTIC ANALYSIS OF LOCAL PRODUCT IDENTITY IN FABRIC MOTIFS OF RAMAN DISTRICT, YALA PROVINCE: A VISUAL SEMIOTICS RESEARCH METHODOLOGY

วันเพ็ญ พงษ์สุวรรณศิริ^{1*}, ลักขณา ญาณภาพ², โซเฟีย เดวาดาลแล³ และ อับดุลรอศักดิ์ หมาดอูมา⁴

Wanphen Phongsuwansiri^{1*}, Luckkhana Yanaphap²,

Sophia Devadalae³ and Abdolrosak Mad-Uma⁴

¹รองผู้อำนวยการ, วิทยาลัยชุมชนยะลา สถาบันวิทยาลัยชุมชน, ยะลา

²ผู้อำนวยการ, วิทยาลัยชุมชนยะลา สถาบันวิทยาลัยชุมชน, ยะลา

³นักวิชาการศึกษา, วิทยาลัยชุมชนยะลา สถาบันวิทยาลัยชุมชน, ยะลา

⁴นักวิชาการเงินและบัญชี, วิทยาลัยชุมชนยะลา สถาบันวิทยาลัยชุมชน, ยะลา

*Corresponding author: jum_422@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและจัดหมวดหมู่ทางทัศนภาพ วิเคราะห์ความหมายเชิงสัญลักษณ์ทัศน และสังเคราะห์ชุดรหัสภาพอัตลักษณ์ลวดลายผ้าพื้นถิ่นของอำเภอรามัน จังหวัดยะลา ระเบียบวิธีวิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพผ่านวิธีวิทยาการวิจัยสัญลักษณ์ทัศน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญประกอบด้วยผู้นำชุมชน ประชาชนชาวบ้าน ช่างฝีมือสิ่งทอ และผู้ประกอบการผ้าบาติกในพื้นที่อำเภอรามัน จำนวน 15 คน เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก แบบสังเกตการณ์ทัศน และแบบบันทึกข้อมูลภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและการวิเคราะห์เชิงสัญลักษณ์ทัศนในระดับความหมายตรง ความหมายแฝง และระบบคุณค่าทางวัฒนธรรม

ผลการวิจัยพบว่า รูปสัญลักษณ์ทางทัศนภาพของลวดลายผ้าอำเภอรามันประกอบด้วยลวดลายที่ยึดโยงกับทุนทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และระบบนิเวศ ได้แก่ ลายช้างรามัน ลายดอกจำปาร้อยปีในภูโบว์ ลายช่องลมวังเก่า และระบบการย้อมสีธรรมชาติจากเปลือกมะพร้าว ขมิ้น และใบหูกวางผสมน้ำสนิม ในระดับความหมายตรงรูปสัญลักษณ์เหล่านี้ทำหน้าที่แทนค่าสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและวิถีชีวิตจริงของชุมชน ขณะที่ในระดับความหมายแฝงและมายาคติทางวัฒนธรรม ลวดลายและโทนสีธรรมชาติทำหน้าที่เป็นอุป

ลักษณะเชิงประสบการณ์ที่ถ่ายทอดคุณค่าความสมณะ ความเรียบง่าย และการหลอมรวมทางพหุวัฒนธรรม ร่วมกันระหว่างชาวไทยพุทธ มลายูมุสลิม และชาวไทยเชื้อสายจีน สำหรับการสังเคราะห์ชุดรหัสภาพพบว่า แนวทางการพัฒนาสู่ความร่วมมือจำเป็นต้องลดทอนความหนาแน่นของเส้นสาย เพิ่มพื้นที่ว่าง และจัดโครงสร้างคู่สีธรรมชาติให้สอดคล้องกับรสนิยมสากล ซึ่งองค์ความรู้นี้สามารถใช้เป็นฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ในการ สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ลายผ้าร่วมสมัยเพื่อยกระดับมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนอย่างยั่งยืน

This research aimed to explore visual elements, analyze visual semiotic meanings, and synthesize visual identity codes of local fabric motifs in Raman District, Yala Province. The research adopted a qualitative methodology grounded in visual semiotics. Key informants comprised 15 individuals, including community leaders, local sages, textile artisans, and batik entrepreneurs in Raman District. Research instruments included in-depth interview guidelines, visual observation forms, and visual documentation protocols. Data were analyzed using content analysis and visual semiotic analysis across denotative meaning, connotative meaning, and cultural myth.

The findings revealed that visual signifiers of Raman fabric motifs originate from local history, culture, and ecology, consisting of the Raman elephant motif, century-old champa flowers in kubor, antique palace ventilation woodcarvings, and natural dye palettes derived from coconut husks, turmeric, and Indian almond leaves treated with rust water. At the denotative level, these visual signifiers represent physical reality and communal lived experiences. At the connotative and mythic levels, the organic motifs and natural tones function as experiential metaphors communicating humility, simplicity, and harmonious multicultural coexistence among Thai Buddhists, Malay Muslims, and Thai-Chinese communities. The synthesis of visual identity codes indicated that contemporary adaptation requires simplifying dense line work, expanding negative space, and reorganizing natural color schemes to suit modern aesthetic preferences. This knowledge serves as a territorial identity database for developing contemporary textile products to sustainably enhance community economic value.

คำสำคัญ : ศัญศาสตร์ทัศน์ะ, ลวดลายผ้า, ข้อดัลักษณะผลิตภัณ์ท์ท้องถิ่น, พหุวัฒนธรรม

Keywords: Visual Semiotics, Fabric Motifs, Local Product Identity, Multiculturalism

[P-09]

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การแยกสารในชีวิตประจำวัน ในการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

DEVELOPMENT OF A CREATIVITY-BASED LEARNING AND 5E INQUIRY LEARNING MODEL USING LEARNING ACTIVITY PACKAGES ON SEPARATION OF SUBSTANCES IN DAILY LIFE FOR DEVELOPING CREATIVE THINKING SKILLS OF GRADE 6 STUDENTS

อติติยา เศษแฉะ

Adtiya Sedair

ครูชำนาญการพิเศษ, โรงเรียนบ้านเตรียมปัญญา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 2, ยะลา

Corresponding Author: shafafshamie@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การแยกสารในชีวิตประจำวัน ในการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการคิดสร้างสรรค์ และความพึงพอใจของนักเรียน การวิจัยดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) แบ่งเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้และชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยสังเคราะห์แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เป็นเครื่องมือสนับสนุนการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ ภาพประกอบ และสถานการณ์การเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ ระยะที่ 2 การศึกษาผลการใช้รูปแบบกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเตรียมปัญญา ปีการศึกษา 2569 จำนวน 8 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะการคิดสร้างสรรค์ และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.73$) 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ย 24.38 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.25 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีทักษะการคิดสร้างสรรค์หลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 80.94 และมีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ($M = 4.70$) ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าการบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีสื่อและสถานการณ์การเรียนรู้ซึ่งได้รับการพัฒนาด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เป็นเครื่องมือสนับสนุน สามารถส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุกและพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

The purposes of this research were to: 1) develop a Creativity-Based Learning (CBL) model integrated with the 5E Inquiry Learning Model using learning activity packages on the topic of separation of substances in daily life for developing creative thinking skills of Grade 6 students, and 2) investigate the effects of the developed learning model on students' learning achievement, creative thinking skills, and satisfaction. This study employed a Research and Development (R&D) methodology consisting of two phases. Phase 1 focused on the development of the learning model and learning activity packages through the synthesis of Creativity-Based Learning, the 5E Inquiry Learning Model, and the application of Artificial Intelligence (AI) technology as a supportive tool for developing instructional media, illustrations, and creative learning scenarios. Phase 2 examined the effectiveness of the developed model. The sample consisted of eight Grade 6 students at Ban Triam Panya School during the 2026 academic year, selected through purposive sampling. The research instruments included lesson plans, learning activity packages, a learning achievement test, a creative thinking assessment form, and a satisfaction questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation, dependent samples t-test, and one-way repeated measures ANOVA.

The findings revealed that: 1) the developed learning model was evaluated at the highest level of appropriateness ($M = 4.73$); 2) students achieved a posttest mean score of 24.38 out of 30 points (81.25%), which was significantly higher than the pretest score at the .05 level; 3) students' creative thinking skills improved continuously throughout the implementation of the

learning activity packages, with an overall post-learning score of 80.94 percent, showing statistically significant differences at the .05 level; and 4) students' satisfaction with the learning model was at the highest level ($M = 4.70$). The findings indicate that integrating Creativity-Based Learning with the 5E Inquiry Learning Model through learning activity packages, supported by instructional media and learning scenarios developed with the assistance of Artificial Intelligence technology, effectively promotes active learning and enhances students' creative thinking skills. Keywords: Creativity-Based Learning, 5E Inquiry Learning Model, Learning Activity Packages, Creative Thinking Skills, Artificial Intelligence

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน, การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น, ทักษะการคิดสร้างสรรค์, การแยกสารในชีวิตประจำวัน, ปัญญาประดิษฐ์

Keywords: Creativity-Based Learning, 5E Inquiry Learning, Creative Thinking Skills, Separation of Substances in Daily Life, Artificial Intelligence

[P-12]

**การบริหารสถานศึกษาโดยใช้ STEPs Model ร่วมกับการโค้ชและปัญญาประดิษฐ์
เพื่อพัฒนาสมรรถนะครู: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านตำมะลังใต้ จังหวัดสตูล**
**SCHOOL MANAGEMENT USING THE STEPs MODEL INTEGRATED WITH COACHING AND
ARTIFICIAL INTELLIGENCE FOR TEACHER COMPETENCY DEVELOPMENT:
A CASE STUDY OF BAN TAMMALANG TAI SCHOOL, SATUN PROVINCE**

ไอยุ หมัดชูดชู

Aiyu Madchudchu

ผู้อำนวยการสถานศึกษา, โรงเรียนบ้านตำมะลังใต้

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล, สตูล

Corresponding Author: office@tml.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากระบวนการบริหารสถานศึกษาโดยใช้ STEPs Model ร่วมกับการโค้ชและปัญญาประดิษฐ์ 2) ประเมินผลการดำเนินงานด้านสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการผลิตสื่อดิจิทัล และ 3) สังเคราะห์ผลลัพธ์ต่อผู้เรียนและสถานศึกษา ใชรูปแบบการวิจัยประเมินผลแบบกรณีศึกษาในโรงเรียนบ้านตำมะลังใต้ ซึ่งเป็นโรงเรียนพื้นที่เกาะในชุมชนมลายูมุสลิม จังหวัดสตูล โดยใช้ข้อมูลปีงบประมาณ 2568 หน่วยวิเคราะห์ประกอบด้วยครู 10 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 134 คน ข้อมูลได้จากแผนพัฒนาสถานศึกษา แผนการจัดการเรียนรู้ PA บันทึกการนิเทศและ PLC วิจัยในชั้นเรียน รายงานการประเมินตนเอง และผลงาน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา พร้อมตรวจสอบหลักฐานจากหลายแหล่ง STEPs Model ประกอบด้วย Strategy การกำหนดเป้าหมายตามบริบทพื้นที่ Technology and Innovation การใช้เทคโนโลยีสนับสนุนงาน Environment การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ Participation of Network Partners การมีส่วนร่วมของเครือข่าย และ Strategy Evaluation and Control การนิเทศติดตามตามวงจร PDCA ผู้บริหารใช้การโค้ชเชื่อมโยงงานประจำ การจัดการเรียนรู้ PA, PLC การวิจัยในชั้นเรียน และการผลิตสื่อ ปัญญาประดิษฐ์ช่วยระดมแนวคิดและจัดทำต้นแบบสื่อ โดยครูเป็นผู้ตรวจสอบและตัดสินใจ ผลการวิจัยพบว่า ครู 10 คนมีแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จัดทำ PA และวิจัยในชั้นเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 เรื่อง รวมทั้งใช้ Google Workspace และ Canva สนับสนุนการปฏิบัติงาน นักเรียน

134 คนได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สถานศึกษามีกระบวนการนิเทศที่เชื่อมโยง PA, PLC และการวิจัยในชั้นเรียน ผลการประเมินตนเองด้านการพัฒนาครูอยู่ในระดับยอดเยี่ยม ผู้เรียนได้รับรางวัลระดับเขตพื้นที่ 10 รายการ รวมทั้งรางวัลระดับภูมิภาคและนานาชาติ ผลการศึกษาชี้ว่า STEPs Model ช่วยจัดระบบการพัฒนาครูให้เชื่อมโยงกับบริบทและงานประจำ ขณะที่ปัญญาประดิษฐ์เป็นเครื่องมือสนับสนุนภายใต้การกำกับของครู การศึกษาต่อไปควรวัดสมรรถนะครูและผลการเรียนรู้ก่อนและหลังดำเนินงาน

This study aimed to: (1) examine school management using the STEPs Model integrated with coaching and artificial intelligence (AI); (2) evaluate implementation outcomes related to teacher competency in active learning and digital media production; and (3) synthesize observed outcomes for students and the school. An evaluative case study was conducted at Ban Tammalang Tai School, an island-area school serving a Malay Muslim community in Satun Province, using evidence from fiscal year 2025. The units of analysis comprised 10 teachers and 134 students in Grades 1-6. Data were drawn from the school development plan, lesson plans, performance agreements (PAs), supervision and professional learning community (PLC) records, classroom research, the school self-assessment report, teacher and student work, and award records. Quantitative data were analyzed using frequencies and percentages, while qualitative data were examined through content analysis and triangulation across multiple sources. The STEPs Model comprised five components: S—Strategy, establishing context-responsive goals; T—Technology and Innovation, using technology to support professional work; E—Environment, creating conditions conducive to learning; P—Participation of Network Partners, engaging partner networks; and S—Strategy Evaluation and Control, supervising and monitoring through the PDCA cycle. The school director used coaching to connect routine responsibilities, instruction, PAs, PLC activities, classroom research, and media production. AI supported brainstorming and preliminary media design, while teachers retained responsibility for verification and final decisions. The findings showed that all 10 teachers prepared active-learning lesson plans, completed PAs, conducted at least one classroom research project per semester, and used Google Workspace and Canva to support their work. All 134 students participated in active-learning experiences. The school established an internal supervision process linking PAs, PLC activities, and classroom research. Teacher professional development was rated excellent in the school self-assessment. Students received 10 awards at the

educational service area level, as well as awards at the regional and international levels. The findings indicate that the STEP's Model organized teacher development around local context and routine practice, while AI functioned as an assistive tool under teacher oversight. Future studies should use pre- and post-assessments of teacher competency and student learning.

คำสำคัญ: STEP's Model, การโค้ช, ปัญญาประดิษฐ์, สมรรถนะครู, การบริหารเชิงพื้นที่

Keywords: STEP's Model, coaching, artificial intelligence, teacher competency, area-based management

[P-13]

**การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมเรียนรู้ PLUTO Model ในชุมชนพืชผักธรรมชาติ
ตามล่าเด็กดี เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะตามโครงการโรงเรียนสุจริต
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านกุวิง**

**THE DEVELOPMENT OF PLUTO MODEL ACTIVITIES IN THE "HAPPY VEGETABLE
GARDEN, HUNTING FOR GOOD KIDS" CLUB FOR ENHANCING UPRIGHT SCHOOL
PROJECT CHARACTERISTICS AMONG SIXTH-GRADE STUDENTS AT BAN GUWING
SCHOOL**

สิริญญา สุลอง

Sirinya Sulong

ครู, โรงเรียนบ้านกุวิง, ปัตตานี

Corresponding Author: ai.sirin20@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมเรียนรู้ PLUTO Model ในชุมชนพืชผักธรรมชาติตามล่าเด็กดี เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะตามโครงการโรงเรียนสุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนบ้านกุวิง จังหวัดปัตตานี โดยตั้งอยู่บนแนวคิดว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงการลงมือปฏิบัติจริงกับบริบทของโรงเรียนและชุมชน จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะสำคัญ ได้แก่ ทักษะกระบวนการคิด ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีวินัย การอยู่อย่างพอเพียง และจิตสาธารณะ โดยรูปแบบการจัดกิจกรรมเรียนรู้ PLUTO Model ประกอบด้วย Prospect (การค้นหาความสนใจและกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้) Learning (การเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง) Useful (การสร้างองค์ความรู้และค้นพบคุณค่าจากการเรียนรู้) Transform (การต่อยอดและพัฒนาผลผลิตให้เกิดมูลค่าเพิ่ม) และ Output (การนำเสนอและสะท้อนผลการเรียนรู้) โดยบูรณาการแนวคิด Active Learning, Project-Based Learning และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านกิจกรรมชุมชนพืชผักธรรมชาติตามล่าเด็กดี ซึ่งผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการวางแผน ปลูก ดูแล เก็บเกี่ยว และแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรจากฐานการเรียนรู้ของโรงเรียน

เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย รูปแบบการจัดกิจกรรมเรียนรู้ PLUTO Model แผนการจัดการเรียนรู้แบบประเมินคุณลักษณะตามโครงการโรงเรียนสุจริต แบบสอบถามความพึงพอใจ และแบบประเมิน

คุณภาพรูปแบบการจัดกิจกรรมเรียนรู้ โดยมีกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคูวัง จังหวัดปัตตานี จำนวน 16 คน การดำเนินงานใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนร่วมกับวงจรคุณภาพ PDCA เก็บข้อมูลก่อน ระหว่าง และหลังการจัดกิจกรรม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพของรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.82$, $SD = 0.21$) คุณลักษณะตามโครงการโรงเรียนสุจริตของนักเรียนหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลการประเมินคุณลักษณะเฉลี่ยร้อยละ 87.00 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.76$, $SD = 0.32$) ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากการปลูกพืชผักและการแปรรูปผลผลิตไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เกิดความรับผิดชอบ รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น และตระหนักถึงคุณค่าของการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า สอดคล้องกับคุณลักษณะตามโครงการโรงเรียนสุจริต สามารถพัฒนาทักษะชีวิตและการเรียนรู้จากบริบทจริงของชุมชน และมีศักยภาพในการขยายผลสู่กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในบริบทอื่นต่อไป

This study aimed to develop the PLUTO Model learning activity framework implemented through the “Happy Vegetable Club: The Quest for Good Students” program to promote the desirable characteristics of students in accordance with the Honesty School Project among Grade 6 students at Ban Kuwing School, Pattani Province, Thailand. The study was based on the premise that learning activities integrating authentic hands-on experiences with school and community contexts can effectively foster students’ desirable characteristics, including critical thinking skills, honesty and integrity, self-discipline, sufficiency-oriented living, and public-mindedness.

The PLUTO Model consists of five interconnected stages: Prospect (identifying students’ interests and setting learning goals), Learning (acquiring knowledge through hands-on experiences), Useful (constructing knowledge and recognizing the value of learning), Transform (extending and developing products to create added value), and Output (presenting and reflecting on learning outcomes). The model integrates the principles of Active Learning, Project-Based Learning, and the Sufficiency Economy Philosophy through the “Happy Vegetable Club: The Quest for Good Students” program. Students actively participated in planning, planting, maintaining, harvesting, and processing agricultural products within the school’s learning resources.

The research instruments included the PLUTO Model learning activity framework, lesson plans, an assessment form for desirable characteristics based on the Honesty School Project, a student satisfaction questionnaire, and an evaluation form for assessing the quality of the learning activity framework. The target group consisted of 16 Grade 6 students at Ban Kuwing School, Pattani Province. The study employed classroom action research in conjunction with the PDCA (Plan–Do–Check–Act) cycle. Data were collected before, during, and after the implementation of the activities and analyzed using descriptive statistics and hypothesis testing.

The findings revealed that the quality of the PLUTO Model was rated at the highest level ($M = 4.82$, $SD = 0.21$). Students' desirable characteristics after participating in the activities were significantly higher than those before participation at the .05 level of statistical significance. The average score for desirable characteristics reached 87.00 percent, exceeding the established criterion of 80 percent with statistical significance at the .05 level. In addition, students' satisfaction with the activities was at the highest level ($M = 4.76$, $SD = 0.32$). The activities enabled students to apply knowledge gained from vegetable cultivation and product processing to their daily lives, develop responsibility, collaborate effectively with others, and recognize the value of efficient resource utilization. These outcomes were consistent with the desirable characteristics promoted by the Honesty School Project and contributed to the development of students' life skills through authentic community-based learning experiences. The PLUTO Model also demonstrates strong potential for implementation in other student development activities and educational contexts.

คำสำคัญ : PLUTO Model, โรงเรียนสุจริต, คุณลักษณะ 5 ประการ, การเรียนรู้เชิงรุก, กิจกรรมชุมนุม

Keywords: PLUTO Model, Honesty School Project, Five Desirable Characteristics, Active Learning, Student Club Activities

[P-14]

**การพัฒนาระบวนการนิเทศ PITSAR เพื่อยกระดับสมรรถนะครูจัดการเรียนรู้
ประวัติศาสตร์เชิงพื้นที่ สู่ความเป็นพลเมืองวิถีประชาธิปไตย**
**DEVELOPMENT OF THE PITSAR SUPERVISION PROCESS TO ENHANCE
TEACHER COMPETENCIES IN AREA-BASED HISTORY LEARNING
TOWARDS DEMOCRATIC CITIZENSHIP**

สุรศักดิ์ หมดโตะแหะ^{1*}, ซูริยาตี อัศศอลิฮิน², อุสมาน เจอะฮูมา³, และ ซัมซุ สาอุ⁴

Surasak Madtohlaeh^{1*}, Zuriyaty Assalihin², Usman Jehuma³ and Samsoo Sa-u⁴

^{1,2,3}ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1, ปัตตานี

⁴ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

*Corresponding Author: surasak_aalee@esdc.go.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาระบวนการนิเทศ 2) พัฒนาระบวนการนิเทศรูปแบบ PITSAR และ 3) ประเมินผลการใช้กระบวนการนิเทศ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูและความเป็นพลเมืองวิถีประชาธิปไตยของผู้เรียน ระเบียบวิธีวิจัยใช้การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) ผ่านวงจรปฏิบัติการ PAOR กลุ่มเป้าหมาย คือ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และประชาชนชุมชน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ คู่มือการนิเทศ คู่มือนวัตกรรมเดินเมือง KAWAN แบบประเมินสมรรถนะครู แบบประเมินความเป็นพลเมืองวิถีประชาธิปไตย และแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสถิติที่ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาและความต้องการ สะท้อนว่าครูผู้สอนต้องการระบบนิเทศที่หนุนเสริมการเรียนรู้ รวมถึงนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการประวัติศาสตร์ท้องถิ่นเข้ากับหลักสูตรแกนกลาง 2) กระบวนการนิเทศรูปแบบ PITSAR ที่พัฒนาขึ้น ได้แก่ P-Preparing (เตรียมความพร้อมจุดประกายคิด) I-Implementing (ขับเคลื่อนนวัตกรรมสู่การปฏิบัติ) Team Coaching (ทีมหนุนเสริมการเรียนรู้) S-Supervising (นิเทศหนุนเสริม) A-Authentic Assessing (ประเมินเพื่อพัฒนา) และ R-Reflecting (สะท้อนคิด) มีความสอดคล้องและเหมาะสมในระดับมากที่สุด สามารถขับเคลื่อนวงจร PAOR ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 3) ผลการใช้กระบวนการนิเทศพบว่า 3.1) ครูผู้สอนมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์เชิงพื้นที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.2) ครูผู้สอนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด 3.3) ผู้เรียนที่เรียนรู้ผ่านนวัตกรรมเดินเมืองตาม

แนวคิด KAWAN มีความเป็นพลเมืองวิถีประชาธิปไตยสูงชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแสดงออกผ่านการมีส่วนร่วมในพื้นที่สาธารณะ การเคารพความหลากหลายในสังคมพหุวัฒนธรรม ทักษะการคิดวิจารณ์ญาณ และความตระหนักรู้ในอัตลักษณ์ท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม

This research aimed to 1) study the current state, problems, and needs for developing a supervision process 2) develop the PITSAR supervision process and 3) evaluate the outcomes of the supervision process in terms of teacher competencies and students' democratic citizenship. The research methodology employed Participatory Action Research (PAR) driven by the PAOR cycle. Co-researchers included supervisors, administrators, teachers, and local scholars. The research instruments consisted of the supervision manual, the KAWAN City Trail innovation manual, a teacher competency assessment form, a democratic citizenship evaluation form, and a satisfaction questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation, t-test, and content analysis. The findings revealed that: 1) The study of the state and problems indicated that teachers needed a supportive supervision system alongside instructional innovations that integrate local history into the core curriculum. 2) The developed PITSAR supervision process which includes Preparing, Implementing, Team Coaching, Supervising, Authentic Assessing, and Reflecting demonstrated congruence and appropriateness at the highest level, effectively driving the PAOR cycle and enhancing teachers' instructional competencies. 3) The evaluation of the supervision process showed that: 3.1) Teachers' competencies in spatial history learning management increased significantly at the .05 level, 3.2) with their overall satisfaction at the highest level. and 3.3) Students learning through the KAWAN City Trail innovation exhibited a significant increase in democratic citizenship at the .05 level, demonstrated concretely through participation in public spaces, respect for multicultural diversity, critical thinking skills, and awareness of local identity.

คำสำคัญ : การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม, กระบวนการนิเทศ PITSAR, นวัตกรรมเดินเมือง, การจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์เชิงพื้นที่, ความเป็นพลเมืองวิถีประชาธิปไตย

Keyword: Participatory Action Research, PITSAR Supervision Process, City Trail Innovation, Area-Based History Learning, Democratic Citizenship

[P-15]

ผลการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศแบบ S-P-O-R-S Model

เพื่อการพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน

THE RESULTS OF SUPERVISION USING THE S-P-O-R-S MODEL TO DEVELOP STUDENTS' LITERACY SKILLS

ณัฐชยา วิริยะสร้างตน

Natchaya Wiriyaasangton

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1, ปัตตานี

Corresponding Author: natchaya3357@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการนิเทศการศึกษาแบบ S-P-O-R-S Model สำหรับแก้ปัญหาการอ่านออกเขียนได้ 2) ศึกษาผลการพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนพเก้า และ 3) ประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศ การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) แบ่งการดำเนินงานเป็น 4 ระยะ ได้แก่ การศึกษาพื้นฐาน การยกย่องและตรวจสอบรูปแบบ การทดลองใช้ และการประเมินผล กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย ผู้บริหาร และครูผู้รับการนิเทศในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายนพเก้า อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 8 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คู่มือรูปแบบการนิเทศ S-P-O-R-S Model แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ แบบคัดกรองและประเมินการอ่านออกเขียนได้ และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศ S-P-O-R-S Model ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การสำรวจ (Survey) การวางแผน (Planning) การสังเกตชั้นเรียน (Observation) การสะท้อนผลและปรับปรุง (Reflect & Reform) และการแบ่งปันความสำเร็จ (Sharing & Success) โดยผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญพบว่า มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในระดั้มาก ($M = 4.26$) ผลการพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในศูนย์เครือข่ายนพเก้ามีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในทุกระดับชั้น โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยการพัฒนาสูงสุดที่ 24.29 ครูผู้รับการนิเทศมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศ S-P-O-R-S Model ในระดั้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76

This research aimed to: 1) develop the S-P-O-R-S Model for educational supervision to solve students' literacy problems; 2) study the results of students' literacy development in the Noppakao Network Center; and 3) evaluate the satisfaction of the supervised teachers. The study employed a Research and Development (R&D) methodology consisting of four phases: analysis, drafting and validation, implementation, and evaluation. The target group consisted of 50 school administrators and supervised teachers from eight schools in the Noppakao Network Center, Mueang District, Pattani Province. The research instruments included the S-P-O-R-S Model supervision manual, suitability and feasibility evaluation forms, literacy screening and assessment tests, and satisfaction questionnaires. The data were analyzed using mean, standard deviation, and percentage. The research findings revealed that. The developed S-P-O-R-S Model comprises five steps Survey, Planning, Observation, Reflect & Reform, and Sharing & Success. The evaluation by experts indicated a high level of suitability and feasibility for implementation ($M = 4.26$). The students' literacy skills in the Noppakao Network Center improved across all grade levels, with Grade 1 students demonstrating the highest average development score of 24.29. The supervised teachers reported the highest level of satisfaction with the S-P-O-R-S supervision model, accounting for 76 percent.

คำสำคัญ : รูปแบบการนิเทศ S-P-O-R-S, การอ่านออกเขียนได้, การนิเทศแบบมีส่วนร่วม, ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

Keyword: S-P-O-R-S Supervision Model, Participatory Supervision, Professional Learning Community

[P-16]

**นวัตกรรมกระบวนการนิเทศแบบ PAER²S เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์
และนวัตกรรมของครูผู้สอนทักษะอาชีพโรงเรียนคอนเน็กซ์อีดี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1**

**PAER²S SUPERVISION PROCESS INNOVATION TO ENHANCE CREATIVE AND
INNOVATIVE LEARNING MANAGEMENT OF OCCUPATIONAL SKILL TEACHERS IN
CONNEXT ED SCHOOLS UNDER PATTANI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA
OFFICE 1**

ฟาอิส แวเยะ

Faiz Waeyeh

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1, ปัตตานี

Corresponding Author: su.junior@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และนวัตกรรมของครูผู้สอนทักษะอาชีพโรงเรียนคอนเน็กซ์อีดี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 2) พัฒนานวัตกรรมกระบวนการนิเทศแบบ PAER²S สำหรับส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และนวัตกรรมของครูผู้สอนทักษะอาชีพโรงเรียนคอนเน็กซ์อีดี และ 3) ศึกษาผลความพึงพอใจจากการใช้นวัตกรรมกระบวนการนิเทศแบบ PAER²S ในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และนวัตกรรมของครูผู้สอนทักษะอาชีพ วิธีดำเนินงานใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนาเชิงระบบผ่านกระบวนการนิเทศ 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นดำเนินการ (Act) ขั้นประเมินผล (Evaluate) ขั้นสะท้อนผล (Reflect) ขั้นสร้างกำลังใจ (Reinforce) และขั้นสร้างความยั่งยืน (Sustain) ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการนิเทศแบบ PAER²S สามารถเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ในการจัดการเรียนรู้ให้กับครูผู้สอนทักษะอาชีพ นอกจากนี้ ขั้นตอนการสร้างกำลังใจ (Reinforce) ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสร้างความมั่นใจและมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้

This research aimed to 1) study the current state and needs of creative and innovative learning management among occupational skill teachers in CONNEXT ED schools under Pattani Primary Educational Service Area Office 1, 2) develop the PAER²S supervision process

innovation to promote such learning, and 3) study the satisfaction results of using the PAER²S process. The methodology followed a systemic R&D model through a six-step supervision process: Plan, Act, Evaluate, Reflect, Reinforce, and Sustain. The findings revealed that the PAER²S process enabled teachers to undergo a paradigm shift in teaching, while the Reinforce stage was a critical factor in building confidence and efficiency.

คำสำคัญ : นวัตกรรมกระบวนการนิเทศแบบ PAER²S, การจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์, ครูผู้สอนทักษะอาชีพ, โรงเรียนคอนเนกซีที

Keyword: PAER²S Supervision Process, Creative and Innovative Learning Management, Occupational Skill Teachers, CONNEXT ED Schools

[P-18]

**รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาเชิงพื้นที่เพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ
และยกระดับองค์กรแห่งความสุข ด้วยนวัตกรรม STAPLE MODEL โรงเรียนปากจำวิทยา
AN AREA-BASED SCHOOL MANAGEMENT MODEL FOR ENHANCING STUDENT
COMPETENCY TOWARDS EXCELLENCE AND ELEVATING HAPPY ORGANIZATION
THROUGH STAPLE MODEL INNOVATION AT PAKJA WITTAYA SCHOOL**

อรณัฐ อภิรดีวารานนท์

Auranat Apiradeevaranon

ผู้อำนวยการสถานศึกษา, โรงเรียนปากจำวิทยา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล, สงขลา

*Corresponding Author: puicomrade@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาเชิงพื้นที่ด้วยนวัตกรรม STAPLE Model ของโรงเรียนปากจำวิทยา (2) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศและสร้างรายได้ระหว่างเรียนตามแนวทาง Learn to Earn และ (3) ศึกษาการยกระดับสถานศึกษาสู่องค์กรแห่งความสุขและการยอมรับของชุมชน กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเชิงพื้นที่ครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ประชาชนชาวบ้านและนักเรียนโรงเรียนปากจำวิทยา ปีการศึกษา 2568 เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ นวัตกรรมการบริหารจัดการแบบบูรณาการ 6 มิติ (STAPLE Model) ซึ่งขับเคลื่อนด้วยวงจรคุณภาพ (PDCA) ประกอบด้วย S (School-Based Management) การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน, T (Technology) การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล, A (Achievement) การมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และทักษะอนาคต, P (Participation) ภาควิชาความร่วมมือเชิงพื้นที่, L (Leadership) ภาวะผู้นำร่วมและการพัฒนาวิชาชีพ และ E (Environment) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความสุข สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า (1) รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาเชิงพื้นที่ STAPLE Model มีโครงสร้างเชิงระบบที่สอดคล้องกับบริบทชุมชนรอบลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา (2) ด้านประสิทธิผลต่อผู้เรียน พบว่าสัดส่วนนักเรียนที่มีรายได้ระหว่างเรียนเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดจากร้อยละ 23.66 เป็นร้อยละ 75.78 โดยเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประสพผลสำเร็จในการสร้างรายได้คิดเป็นร้อยละ 100 และสามารถ

ลดปัญหาภาระงานค้างสะสมได้อย่างมีนัยสำคัญ (3) ด้านครูและบุคลากร พบว่าระดับความสุขในการปฏิบัติงานของครูเพิ่มขึ้นสู่ระดับมากที่สุด (4.85 จาก 5.00) เนื่องจากระบบฐานข้อมูลดิจิทัลช่วยลดภาระงานเอกสาร ส่งผลให้ครูทุกคนสามารถสร้างนวัตกรรมแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) และจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ได้ครบ 100% และ (4) ด้านการยกระดับองค์กรและการยอมรับ เครือข่ายเชิงพื้นที่และชุมชนมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาในระดับมากที่สุด (4.90 จาก 5.00) โดยมีส่วนร่วมในการนำปราชญ์ชาวบ้านมาถ่ายทอดทักษะอาชีพและโรงเรียนสามารถขยายผลรูปแบบการบริหารนี้สู่โรงเรียนเครือข่ายใกล้เคียงได้อย่างยั่งยืน

The objectives of this area-based research were to (1) develop an area-based school management model using the STAPLE Model innovation at Pakja Wittaya School (2) evaluate the model's effectiveness in enhancing student competency towards excellence and generating income during studies via the "Learn to Earn" approach and (3) examine the elevation of the school into a happy organization and its acceptance by the community. The target group encompassed administrators, teacher, school board members, parents, local experts, and students at Pakja Wittaya School during the 2025 academic year. The research instrument was the 6-dimensional integrated school management innovation known as the STAPLE Model, driven by the Plan-Do-Check-Act (PDCA) cycle. The model consists of: S (School-Based Management), T (Technology), A (Achievement), P (Participation), L (Leadership), and E (Environment). Data were analyzed using percentage and arithmetic mean.

The research results revealed that: (1) The STAPLE Model for area-based school management exhibits a systemic structure perfectly aligned with the community context around the Songkhla Lake basin. (2) Regarding student effectiveness, after implementing the innovation, the proportion of students earning an income during their studies increased exponentially from 23.66% to 75.78%, achieving 100% success among Grade 11 students. Additionally, accumulated academic deficiencies were drastically reduced. (3) Regarding teachers and personnel, the happiness level of teachers reached the highest level (4.85 out of 5.00) because digital database platforms efficiently minimized clerical workloads. Furthermore, 100% of the teaching staff successfully developed their own Best Practices and executed Active Learning instruction. (4) Regarding organization elevation and community acceptance, local networks and the community expressed the highest level of satisfaction (4.90 out of 5.00). Local wisdom

experts actively participated in vocational training, and this area-based management model has been successfully expanded to nearby network schools, ensuring educational sustainability.

คำสำคัญ : การบริหารจัดการเชิงพื้นที่, สมรรถนะผู้เรียน, รายได้ระหว่างเรียน, องค์กรแห่งความสุข

Keyword: Area-Based Management, Student Competency, Learn to Earn

[P-20]

**นวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา “สาครวิถี 5 ร่วม 5 สร้าง” เพื่อหล่อหลอมพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง
และคุณธรรมที่ยั่งยืนของนักเรียน โรงเรียนสาครพิทยาคาร**

**THE “SAKORN WITHEE 5 RUAM 5 SANG” SCHOOL MANAGEMENT INNOVATION FOR
CULTIVATING STRONG LIFE FOUNDATIONS AND SUSTAINABLE MORAL DEVELOPMENT
AMONG STUDENTS OF SAKORNPITTAYAKARN SCHOOL**

สินีนาง ธรรมชาติ

Sineenat Thammachart

ผู้อำนวยการสถานศึกษา, โรงเรียนสาครพิทยาคาร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล, สตูล

Corresponding Author: sineenat@skpit.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนานวัตกรรมการบริหารสถานศึกษาในการหล่อหลอมพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงและคุณธรรมที่ยั่งยืนของนักเรียน โรงเรียนสาครพิทยาคาร และ 2) เพื่อศึกษาผลการใช้นวัตกรรมการบริหารสถานศึกษาในการหล่อหลอมพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงและคุณธรรมที่ยั่งยืนของนักเรียนโรงเรียนสาครพิทยาคาร การวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนานวัตกรรม โดยศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นจากกลุ่มเป้าหมาย คือ ครู 15 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 9 คน รวม 24 คน เพื่อยกร่างนวัตกรรม และตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการใช้นวัตกรรมกับกลุ่มเป้าหมายนักเรียน 236 คน และศึกษาความพึงพอใจจากครู 15 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 9 คน รวม 24 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็น แบบประเมินคุณภาพนวัตกรรม แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาเร่งด่วนที่สุด คือ นักเรียนมีสภาวะความเปราะบางทางอารมณ์และพฤติกรรมอันเป็นผลกระทบจากสื่อสังคมออนไลน์ ส่วนความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ การปลูกฝังพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงและคุณธรรมที่ยั่งยืนตามแนวพระบรมราโชบายด้านการศึกษา ผู้วิจัยจึงพัฒนานวัตกรรม “สาครวิถี 5 ร่วม 5 สร้าง” ซึ่งประกอบด้วย 2 กลไกหลัก ได้แก่ 1) กลไกการบริหาร “5 ร่วม” (ร่วมวางแผน ร่วมมือ ร่วมดำเนินการ ร่วมนิเทศติดตาม ร่วมพัฒนา/ต่อยอด) เพื่อนำองค์กรและสถานพลังภาคีเครือข่าย

และ 2) กลไกหล่อหลอมพฤติกรรม “5 สร้าง” (สร้างความตระหนัก สร้างแรงจูงใจ สร้างสภาพแวดล้อม สร้างการปฏิบัติ สร้างนิสัย) เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ผลการตรวจสอบนวัตกรรม โดยผู้เชี่ยวชาญพบว่ามีความถูกต้อง เหมาะสม และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ผลการใช้ นวัตกรรมพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมด้านพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงและคุณธรรมอัตลักษณ์อยู่ในระดับมาก (ปฏิบัติบ่อยครั้ง) ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 100.00 นอกจากนี้ ครูและคณะกรรมการสถานศึกษามีความพึงพอใจ ต่อนวัตกรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นวัตกรรมนี้เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาผู้เรียนในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

This research aimed to: 1) develop a school administration innovation for instilling a stable life foundation and sustainable morality in students at Sakornpittayakarn School, and 2) examine the outcomes of implementing this school administration innovation for instilling a stable life foundation and sustainable morality in students at Sakornpittayakarn School. The research comprised two steps. Step 1 involved innovation development, beginning with a study of problems and needs among a target group of 15 teachers and 9 members of the Basic Education Institution Committee (24 participants in total) to draft the innovation, followed by a quality review conducted by five experts. Step 2 involved studying the outcomes of implementing the innovation with a target group of 236 students, as well as examining the satisfaction of 15 teachers and 9 Basic Education Institution Committee members (24 participants in total). The research instruments consisted of a questionnaire on problems and needs, an innovation quality evaluation form, a student behavior assessment form, and a satisfaction questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation, and percentage.

The findings revealed that the most urgent problem was students' emotional and behavioral vulnerability resulting from the impact of social media, while the greatest need was to cultivate a stable life foundation and sustainable morality in accordance with the Royal Guidance on Education. Based on these findings, the researcher developed the "Sakorn Withee 5 Ruam 5 Sang" innovation, which comprises two core mechanisms: 1) the "5 Ruam" administrative mechanism (collaborative planning, collaborative cooperation, collaborative implementation, collaborative supervision and monitoring, and collaborative development/extension), aimed at leading the organization and strengthening network partnerships; and 2) the "5 Sang" behavioral-shaping mechanism (cultivating awareness, cultivating motivation, cultivating a supportive environment,

cultivating practice, and cultivating habit), aimed at systematically transforming student behavior. Expert evaluation indicated that the innovation's accuracy, appropriateness, and feasibility were rated at the highest level in all aspects. The results of implementation showed that 100.00 percent of students exhibited behaviors related to a stable life foundation and moral identity at a high level (frequently practiced) or above. In addition, teachers and Basic Education Institution Committee members reported overall satisfaction with the innovation at the highest level. These findings indicate that this innovation is an effective tool for student development within a multicultural societal context.

คำสำคัญ: นวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา, สาครวีถี 5 ร่วม 5 สร้าง, พื้นฐานชีวิตที่มั่นคง, คุณธรรมที่ยั่งยืน

Keyword: School Administration Innovation, Sakorn Withee 5 Ruam 5 Sang, Stable Life Foundation, Sustainable Morality

[P-31]

**การวิจัยเชิงพื้นที่เพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองโลก และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs):
กรณีศึกษาความสัมพันธ์ของสิ่งปกคลุมดินกับการเกิดเมฆในชุมชนบ้านยือเลาะ
AREA-BASED RESEARCH TO PROMOTE GLOBAL CITIZENSHIP EDUCATION AND
SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS (SDGS): A CASE STUDY OF LAND COVER AND
CLOUD FORMATION IN BAN YUE LOH COMMUNITY**

รุฮาญา เจะซุ^{1*} และ ลาตีเฟห์ ยูโซ๊ะ²

Ruhaya Jehsoo^{1*} and Lateefah U-soh²

^{1,2}ครูชำนาญการพิเศษ, โรงเรียนบ้านแยะ, นราธิวาส

*Corresponding Author: ruhaya.chem@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยเชิงพื้นที่ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของเมฆและสภาพสิ่งปกคลุมดิน (Land Cover) ในพื้นที่ที่มีลักษณะภูมิประเทศแตกต่างกัน พร้อมทั้งบูรณาการแนวทางการศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองโลก (GCED) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยเฉพาะเป้าหมายที่ 13 (Climate Action) และเป้าหมายที่ 15 (Life on Land) เข้าสู่กระบวนการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของสถานศึกษา การศึกษาดำเนินการโดยนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในฐานะนักวิทยาศาสตร์พลเมือง ผ่านการใช้แอปพลิเคชัน GLOBE Observer ในการจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ทุ่งนา ป่าเชิงเขา และชุมชนเมือง จังหวัดนราธิวาส

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นถึงปรากฏการณ์ภูมิอากาศจุลภาคที่ผิดแผกจากฤดูกาล (Microclimate Anomaly) โดยพื้นที่ป่าเชิงเขาสามารถกักเก็บความชื้นและพบเมฆปกคลุมมากที่สุด (Overcast >90%) ในขณะที่พื้นที่เมืองพบปริมาณเมฆน้อยที่สุดและแห้งแล้ง ในมิติของการจัดการศึกษา กระบวนการนี้ได้นำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของระบบ GLOBE มาใช้ตรวจสอบและยืนยันความถูกต้องของข้อมูลสภาพอากาศ พร้อมจัดเก็บเป็นฐานข้อมูลเปิด (Open Data) เพื่อยกระดับความเชื่อมั่นทางวิชาการ ซึ่งข้อมูลเชิงพื้นที่ที่โปร่งใสนี้ ถูกนำมาใช้เป็นฐานรากของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ CLIMATE-MODEL เพื่อแก้ปัญหาความเข้าใจในทัศนนามธรรม ทำให้นักเรียนตระหนักรู้ถึงความเชื่อมโยงระหว่างปรากฏการณ์ท้องถิ่นกับสภาพภูมิอากาศโลก และนำไปสู่การบรรจุองค์ความรู้เข้าสู่หลักสูตรใหม่ของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

This area-based research aimed to study the correlation between cloud types and land cover across different topographical areas while integrating Global Citizenship Education (GCED) and Sustainable Development Goals (SDGs)—specifically Goal 13 (Climate Action) and Goal 15 (Life on Land)—into the school's science curriculum. The study was conducted by Grade 4-6 students acting as citizen scientists using the GLOBE Observer application to collect data in rice fields, foothill forests, and urban areas in Narathiwat Province.

Scientific findings revealed a distinct microclimate anomaly; the rich foothill forest retained significant moisture, exhibiting the highest cloud cover (Overcast >90%), whereas urban areas showed minimal cloud cover and drier conditions. Educationally, this process utilized the Artificial Intelligence (AI) of the GLOBE system to validate weather data accuracy, establishing an Open Data repository to enhance academic integrity. This transparent, area-based data served as a foundational step for developing the "CLIMATE-MODEL" integrated learning approach to address abstract concepts. This successfully fostered students' awareness of the link between local phenomena and global climate change, resulting in its integration into the school's newly established learning stations.

คำสำคัญ : การวิจัยเชิงพื้นที่, ปัญญาประดิษฐ์, ความโปร่งใส, แบบจำลองสภาพภูมิอากาศ, โปรแกรม GLOBE

Keywords: Area-Based Research, Artificial Intelligence (AI), Transparency, CLIMATE-MODEL, The GLOBE Program

[P-32]

นวัตกรรมจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน: การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ "ป้ายเตือนเพื่อนรู้ใจ"

อุปกรณ์อัจฉริยะสำหรับผู้พิการทางสายตา

PROJECT-BASED LEARNING INNOVATION: THE DEVELOPMENT OF "THE FRIENDLY GUIDE" SMART ASSISTANT FOR THE VISUALLY IMPAIRED

ลาตีเฟห์ ยูโซ๊ะ^{1*} และ รูฮาญา เจซุ²

Lateefah U-soh^{1*} and Ruhaya Jehsoo²

^{1,2}ครูชำนาญการพิเศษ, โรงเรียนบ้านแยะ, นราธิวาส

*Corresponding Author: lateefah.u@south-ed.moe.go.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอนวัตกรรมจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน (Project-Based Learning) ที่มุ่งยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาด้านเทคโนโลยี ผ่านการบูรณาการกระบวนการแก้ปัญหาเชิงพื้นที่ โดยให้นักเรียนระดับประถมศึกษาลงมือปฏิบัติจริงในการประดิษฐ์ "ป้ายเตือนเพื่อนรู้ใจ" ซึ่งเป็นอุปกรณ์อำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการทางสายตา ผู้เรียนได้ใช้บอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ KidBright มาออกแบบอุปกรณ์ลักษณะป้ายห้อยคอขนาดกะทัดรัด ที่มีฟังก์ชันการตรวจจับสิ่งกีดขวางในระยะไม่เกิน 1 เมตรด้วยระบบเสียง และการแจ้งเตือนเวลาช่วงสำคัญ (เช้า เทียง เย็น และก่อนนอน)

ผลการจัดการเรียนรู้ในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงสิงหาคม 2568 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม นักเรียนเกิดทักษะการเขียนโปรแกรมแบบบล็อกและทักษะทางอิเล็กทรอนิกส์ ในขณะเดียวกัน เมื่อนำตัวนวัตกรรมต้นแบบไปทดลองใช้งานเบื้องต้นในชุมชน พบว่าอุปกรณ์สามารถส่งสัญญาณเตือนได้ตามที่ออกแบบไว้ ผู้ใช้งานให้ผลตอบรับเชิงบวกว่าช่วยเพิ่มความมั่นใจในการเดินทาง ลดความเสี่ยงจากการชน และลดภาระของผู้ดูแลได้จริง ความสำเร็จนี้พิสูจน์ให้เห็นว่า นวัตกรรมจัดการเรียนรู้แบบโครงงานที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีแบบเปิด ช่วยสร้างมาตรฐานความโปร่งใสทางกระบวนการคิดของนักเรียน และเป็นฐานรากสำคัญที่พร้อมรับการต่อยอดด้วยเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เพื่อการระบุดูแลที่แม่นยำยิ่งขึ้นในอนาคต

This research aimed to present a Project-Based Learning (PBL) innovation designed to elevate educational achievement in technology by integrating area-based problem solving. Primary school students engaged in hands-on learning to invent "The Friendly Guide," a smart

assistive device for the visually impaired. Utilizing the KidBright microcontroller board, students designed a compact, neck-worn device featuring an audio-based obstacle detection system (up to 100 meters) and daily routine alerts (morning, noon, evening, and bedtime).

Conducted from May to August 2025, the educational outcomes were highly tangible; students significantly improved their block-based programming and electronic skills. Concurrently, initial community trials demonstrated that the prototype successfully functioned as designed, with users reporting positive feedback on enhanced safety, reduced collision risks, and a lessened caregiver burden. This success demonstrates that PBL, driven by open-source technology, fosters transparent logical thinking in students and establishes a solid foundation for future AI-enhanced upgrades for precise object classification.

คำสำคัญ : นวัตกรรมจัดการการเรียนรู้, การเรียนรู้แบบโครงงาน, ป้ายเตือนเพื่อนรู้ใจ, บอร์ด KidBright, ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

Keywords: Learning Management Innovation, Project-Based Learning, The Friendly Guide, KidBright Board, Educational Achievement

[P-35]

**การพัฒนาระบบพยากรณ์และเฝ้าระวังเชิงรุกการออกนอกระบบการศึกษาอัจฉริยะ
(SMART DROP) เชิงพื้นที่ของโรงเรียนในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ :**

กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านสะพานเคียน

**DEVELOPMENT OF A SPATIAL SMART PROACTIVE EDUCATIONAL DROPOUT
FORECASTING AND SURVEILLANCE SYSTEM (SMART DROP) FOR SCHOOLS
IN THAILAND'S SOUTHERN BORDER PROVINCES: A CASE STUDY OF
BAN SAPHAN KHIAN SCHOOL**

นิพิฐพนธ์ ทัพพ์ชัยศิริ^{1*}, ชนพงศ์ เลิศชัยคงเพชร² และ ร็อดเจด เจ๊ะสัน³

Nipitpon Tubchaisiri^{1*}, Thachanaphong Leadchaikhongphet² and Roched Jehsan³

¹ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสะพานเคียน, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3, สงขลา

²ครูชำนาญการ, ภาควิชาพลังงานไฟฟ้า วิทยาลัยเทคนิคจะนะ, สงขลา

³พนักงานบริหารทั่วไป (ด้านสารสนเทศ), สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 3, สงขลา

*Corresponding Author: Nipitpon7097@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยผสมผสานวิธีแบบคู่ขนาน (Convergent Parallel) นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบกรอบแนวคิด ออกแบบระบบต้นแบบ และประเมินการยอมรับของผู้ใช้ระบบ SMART DROP (Spatial Monitoring And Response Technology for Dropout Risk Observation & Prediction) สำหรับพยากรณ์และเฝ้าระวังการออกนอกระบบการศึกษาเชิงรุกในบริบทพหุวัฒนธรรมของจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้โรงเรียนบ้านสะพานเคียนเป็นกรณีศึกษา กรอบแนวคิด "Spatial Multi-Dimensional IPOF-AI Agent Framework" บูรณาการทฤษฎีระบบนิเวศเข้ากับข้อมูลน่าวงเชิงรุก 9 มิติ ระบบต้นแบบพัฒนาด้วยสถาปัตยกรรม Microservices ประมวลผลสองเส้นทางร่วมกับโมเดล Ensemble (Random Forest + XGBoost) ฝึกฝนด้วยข้อมูลย้อนหลัง 3 ปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้ใช้งานจริง 23 คน ผลการวิจัยพบว่า กรอบแนวคิดมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูงมาก (S-CVI/Ave = 0.93; ความเหมาะสม $M = 4.61$, $SD = 0.50$) โมเดลมีค่า Recall 93.7% Precision 86.2% F1-Score 0.898 และ Uptime 99.6% ผู้ใช้พึงพอใจระดับมากที่สุด ($M = 4.57$, $SD = 0.51$) ค่า TTF สูงมาก ($M = 4.58$, $SD = 0.49$) และ NPS = 64 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ยืนยันว่า ข้อมูล 9 มิติร่วมกับ Explainable AI (SHAP Values) ช่วยตรวจจับความเสี่ยง

เจียบพลันได้ภายใน 24 ชั่วโมง ลดภาระงานเอกสารคัดกรอง และสร้างความมั่นใจให้ครูในการจัดทำแผนช่วยเหลือรายบุคคล (ISP)

This convergent parallel research aims to develop and validate a conceptual framework, design a prototype system, and evaluate user acceptance of the SMART DROP (Spatial Monitoring and Response Technology for Dropout Risk Observation & Prediction) system for proactively predicting and monitoring school dropout in the multicultural context of the southern border provinces of Thailand, using Ban Saphan Khian School as a case study. The "Spatial Multi-Dimensional IPOF-AI Agent Framework" integrates ecosystem theory with proactive pilot data in nine dimensions. The prototype system was developed using a Microservices architecture with two processing paths and an Ensemble model (Random Forest + XGBoost), trained with three years of retrospective data. The sample group consisted of 23 teachers who are actively using the system. The research results showed that the conceptual framework has very high content validity ($S-CVI/Ave = 0.93$; The model demonstrated a suitability score of 93.7% ($M = 4.61$, $SD = 0.50$), with a recall of 93.7%, precision of 86.2%, an F1-Score of 0.898, and an uptime of 99.6%. User satisfaction was at the highest level ($M = 4.57$, $SD = 0.51$), with a very high TTF (Time to Action) ($M = 4.58$, $SD = 0.49$) and an NPS (Net Work Point) of 64. Qualitative data confirmed that the 9-dimensional dataset combined with Explainable AI (SHAP Values) helped detect acute risks within 24 hours, reducing the burden of screening paperwork and building confidence for teachers in developing Individualized Support Plans (ISPs).

คำสำคัญ : การออกกลางคันทางการศึกษา, ความฉลาดเชิงพื้นที่, ตัวบ่งชี้ชั้นนำ 9D, ภาระงานกับเทคโนโลยีงาน (TTF)

Keyword: SMART DROP, Educational Dropout, Spatial Intelligence, 9D Leading Indicators, Task-Technology Fit (TTF)

[P-36]

**ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียน
พื้นที่นวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1**

**Educational Supervision Skills of School Administrators Affecting Teachers Teaching Efficiency
in Innovation Area Schools under the Pattani Primary Educational Service Area Office 1**

แหวฟาตีเมาะ เจ๊ะมุซอ^{1*} และ เอกกรินทร์ สังข์ทอง²

Waefateemoh Jehmusor^{1*} and Ekkarin Sungtong²

¹ศึกษานิเทศก์, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1, ปัตตานี

²รองศาสตราจารย์ ดร., คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, ปัตตานี

*Corresponding Author : j.wanftm@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาประสิทธิภาพการสอนของครู 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศกับประสิทธิภาพการสอน และ 4) ศึกษาตัวแปรพยากรณ์ของทักษะการนิเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนพื้นที่นวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนพื้นที่นวัตกรรม จำนวน 161 คน จาก 11 โรงเรียน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .988 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Enter ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการนิเทศของผู้บริหาร และ ประสิทธิภาพการสอนของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทักษะการนิเทศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการสอนในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทักษะการนิเทศด้านผู้นำการเปลี่ยนแปลง และด้านการเสริมสร้างสมรรถนะบุคลากร สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการสอนของครูได้ร้อยละ 46.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

This research aimed to: 1) examine school administrators' supervision skills, 2) investigate teachers' teaching efficiency, 3) analyze the relationship between both variables, and 4) identify predictive variables of supervision skills affecting teaching efficiency in Sandbox Schools under the Office of Pattani Primary Educational Service Area 1. The sample consisted of

161 administrators and teachers from 11 Sandbox Schools. The research instrument was a 5-point Likert scale questionnaire with an overall reliability of .988. Data were analyzed using mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and multiple regression analysis (Enter method). The findings revealed that: Supervision skills & Teaching efficiency: Both overall levels were high. Relationship: There was a relatively high positive correlation between supervision skills and teaching efficiency ($p < .01$). Prediction: The supervision skill aspects of "Change Leadership" and "Staff Competency Development" significantly predicted teachers' teaching efficiency, accounting for 46.80% of the variance ($p < .01$).

คำสำคัญ : ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษา, ประสิทธิภาพการสอนของครู, โรงเรียนพื้นที่นวัตกรรม

Keywords: Supervision Skills of School Administrators, Teaching Efficiency of Teachers, Sandbox Schools

ภาคผนวก
(Appendix)

ประกาศศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้
เรื่อง รางวัลผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการเครือข่ายวิจัยของศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษา
ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งที่ ๒

ตามที่ ศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ประกาศเชิญชวนให้ผู้สนใจเสนอบทความวิจัยเข้าร่วมนำการเสนอภาคโปสเตอร์ (Poster Presentation) และภาคบรรยาย (Oral Presentation) ในการประชุมวิชาการเครือข่ายวิจัยของศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งที่ ๒ หัวข้อ “เสริมพลังการวิจัยเชิงพื้นที่ด้วยปัญญาประดิษฐ์ : มาตรฐานแนวปฏิบัติใหม่เพื่อความเชื่อมั่นทางวิชาการ (AI-Enhanced Area-Based Research: Redefining Integrity through Transparent)” ระหว่างวันที่ ๔ - ๕ สิงหาคม ๒๕๖๙ ณ โรงแรมสยามออเรียนทัล อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา นั้น

บัดนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิจากหลากหลายสถาบันได้พิจารณาผลงานวิจัยที่เข้าร่วมนำเสนอในการประชุมวิชาการและมีมติเป็นเอกฉันท์ให้รางวัล จำนวน ๓ ประเภท ประกอบด้วย ๑) รางวัลบทความวิจัยภาคโปสเตอร์ยอดเยี่ยม (Best Poster Award by AI Recognition) ๒) รางวัลบทความวิจัยภาคบรรยายยอดเยี่ยม (Best Paper Award) และ ๓) รางวัลนวัตกรรมการวิจัยเชิงพื้นที่ด้วยปัญญาประดิษฐ์ (Outstanding AI-Enhanced ABE Research Award) ดังนี้

๑. รางวัลบทความวิจัยภาคโปสเตอร์ยอดเยี่ยม (Best Poster Award by AI Recognition) ได้แก่

บทความวิจัยเรื่อง	รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาเชิงพื้นที่เพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศและยกระดับองค์กรแห่งความสุขด้วยนวัตกรรม STAPLE MODEL โรงเรียนปากจำวิทยา (AN AREA-BASED SCHOOL MANAGEMENT MODEL FOR ENHANCING STUDENT COMPETENCY TOWARDS EXCELLENCE AND ELEVATING HAPPY ORGANIZATION THROUGH STAPLE MODEL INNOVATION AT PAKJA WITTAYA SCHOOL)
ผู้ค้นพบ	นางสาวอรณัญญ์ อภิรติวรานนท์

๒. รางวัลบทความวิจัยภาคบรรยายยอดเยี่ยม (Best Paper Award) ได้แก่

๒.๑ บทความวิจัยเรื่อง	การพัฒนาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเปิดร่วมกับการใช้กระดานดำแบบญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ (DEVELOPING OPEN APPROACH INNOVATION AND JAPANESE BLACKBOARD TO ENHANCE MATHEMATICAL THINKING SKILLS OF GRADE 1 STUDENTS)
-----------------------	---

คณะผู้ค้นพบ...

- ๒ -

คณะผู้นิพนธ์
นางสาวปรีดา หวังนุรักษ์
นางสาวกัญจัทย์ ช้างกลาง
นางสาวกมลทอง ล่องแก้ว
นายันทพงศ์ ตุ่มเผ่าพันธุ์
นางสาวเสาวลักษณ์ ธนสาร
นางสาวปัญญนันต์ ทองบัว

๒.๒ บทความวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้นวัตกรรม
ไอ-แคร์ โมเดล (I-CARE Model) เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะ
ผู้เรียนตามพระบรมราโชบายด้านการศึกษาของโรงเรียน
ราชประชานุเคราะห์ ๑๐ (DEVELOPING A STUDENT CARE
AND SUPPORT SYSTEM USING THE I-CARE MODEL TO
ENHANCE STUDENT CHARACTERISTICS BASED ON THE
ROYAL POLICIES ON EDUCATION AT RATCHAPRAJA-
NUKROH 10 SCHOOL)

ผู้นิพนธ์ นางสาวไลลา เจะซู

๓. รางวัลนวัตกรรมการวิจัยเชิงพื้นที่ด้วยปัญญาประดิษฐ์ (Outstanding AI-Enhanced ABE Research Award) ได้แก่

บทความวิจัยเรื่อง การพัฒนากลไกการบริหารจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับ
เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนใน
โรงเรียนพื้นที่นวัตกรรม: กรณีศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโรงเรียนวรนารีเฉลิม จังหวัดสงขลา
(DEVELOPMENT OF AN ADMINISTRATIVE MECHANISM
FOR ACTIVE LEARNING PROCESSES INTEGRATED WITH
ARTIFICIAL INTELLIGENCE TO ENHANCE STUDENT
QUALITY IN AN EDUCATION INNOVATION ZONE SCHOOL:
A CASE STUDY OF THE SCIENCE AND TECHNOLOGY
DEPARTMENT, WORANARI CHHALEM SCHOOL,
SONGKHLA PROVINCE)

คณะผู้นิพนธ์
นายชาติชาย โคกเขา
นายสำเร็จ สระขาว
นางอรทัย แก้ววิชิต

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(นายนิกร เช็งเลียร)

ผู้อำนวยการศูนย์ขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้

2026 AI-ENHANCED AREA-BASED RESEARCH:
REDEFINING INTEGRITY THROUGH TRANSPARENT
[CONFERENCE] Siam Oriental Hotel | August 4 – 5, 2026